

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1985-1986

Nr. 10

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

17 JUNI 1986

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	359
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	361
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	362
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	372
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	379
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	380
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	385
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	394
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	394
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	394
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	396
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	397
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	404
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	405
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	406
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	407

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)****G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID****Vraag nr. 24
van 5 februari 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK**

VZWS opgericht door de Executieve — Stand van zaken sedert 1981

Het Rekenhof formuleert ernstige bezwaren met betrekking tot door de Vlaamse Executieve opgerichte vzw's. Het Rekenhof stelt dat de Executieve zich aldus onrechtmatig in de plaats stelt van de decreetgevers — de Vlaamse Raad. Een soort zich door de Executieve toegeëigende volmacht dus . . .

De Gemeenschapsminister gelieve mij, voor elk van de door hem beheerde departementen, mede te delen :

- welke vzw's sedert 1981 werden opgericht;
- voor elke vzw:
 - op welke datum
 - naam en doelstelling
 - samenstelling beheerraad
 - de personeelsformatie
 - de betoelaging(en): bedragen, op welke post?
- op welke wijze wil de Minister voor elke vzw tegemoet komen aan de opmerkingen van het Rekenhof?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierbij de inlichtingen te verstrekken voor wat mijn bevoegdheid betreft.

1. vzw IMEC, Interuniversitair Micro-Elektronica Centrum, waarvan de statuten werden gepubliceerd in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 15 maart 1984 (cf. blz. 865);
2. vzw Sociale Dienst, waarvan de statuten werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 december 1984 (cf. blz. 15.862).

**Vraag nr. 59
van 16 mei 1986
van de heer F. PIOT**

Administratief centrum Vlaamse Administratie — Architecturale wedstrijd

In beroepskringen van architecten heerst een zeker ongenoegen over de wijze waarop de bundel met betrekking tot de constructie van een nieuw admini-

stratief gebouw waarin de Vlaamse Administratie te Brussel zal worden ondergebracht, tot op heden werd behandeld.

Zij poneren dat dit gebouw als representatief voor de Vlaamse Gemeenschap zal worden beschouwd, zowel door de eigen bevolking als door bezoekers uit het buitenland : dergelijke realisaties hebben een „symboolwaarde” en zouden moeten bijdragen tot de culturele uitstraling.

Ten einde maximale kansen te gunnen aan de creativiteit op architecturaal vlak werd door de Franse Gemeenschapsexecutieve voor een analoog project een wedstrijd georganiseerd onder architecten.

De Vlaamse Executieve heeft zulks niet gedaan. Om welke reden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat voor de huisvesting van de Hoofdbesturen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve op 24.4.1985 werd beslist om deze Besturen te concentreren in twee gebouwencomplexen.

Het eerste gebouwencomplex, gelegen aan de Markies-, Loxum-, Parochiaanstraat en St. Goedeleplein te Brussel werd op 18.12.1985 door de Vlaamse Executieve ingehuurd, en dit na een grondig onderzoek van de functionele, technisch-bouwkundige en financiële elementen van het door de eigenaar voorgelegde dossier.

Voor het tweede gebouwencomplex, op te richten langs de Boudewijnlaan is momenteel een gelijkaardig onderzoek aangaang.

Aangezien het in beide gevallen een inhuurneming betreft, op basis van de bouwplannen en de architecturale conceptie opgesteld door de eigenaar zelf van de gebouwen, kon de Vlaamse Executieve bezwaarlijk een architectenwedstrijd uitschrijven.

Ik kan het geachte lid de verzekering geven dat bij de keuze van de beide gebouwen, het representatief karakter ervan voor de Vlaamse Gemeenschap als een der criteria werd gehanteerd.

**Vraag nr. 63
van 28 mei 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Dienst Bosbeheer — Maatregelen tegen onderbezetting van het personeelskader

Het personeelskader van het „Bosbeheer” zou nog altijd niet aangepast zijn aan de huidige behoeften en beschikt op verre na niet over voldoende personeel om zijn taak naar behoren uit te voeren.

Het uitblijven van een aanpassing van het kader zal de kwaliteit van het bosbeheer onvermijdelijk ernstig schaden.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is hij op de hoogte van de hogervermelde noodzaak het personeelskader aan te passen?
2. Wanneer zal deze aanpassing gebeuren?

Antwoord

In antwoord op zijn genoemde vragen, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een **interministeriële** werkgroep momenteel een grondige evaluatie doorvoert van de globale personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Uiteraard wordt ook de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, waaronder bedoelde dienst ressorteert, ernstig doorgelicht in samenspraak met de betrokken leidende ambtenaar en de Inspectie van Financiën.

Zodra de werkzaamheden van voornoemde werkgroep beëindigd zijn zal het ontwerp van de aangepaste personeelsformatie aan de diverse **adviesorganen** worden voorgelegd, waarna de Vlaamse Executieve een definitieve beslissing zal treffen.

Vraag nr. 64 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIEIS

GOM — *Werking en bevoegdheden Raad van Beheer en directiecomité*

In elke provincie is er een GOM die bestuurd wordt door een Raad van Beheer en een directiecomité. Met name het directiecomité poogt binnen haar doelstellingen een evenwichtig beleid tot stand te brengen.

in het geval van Limburg wordt de GOM bestuurd door een directiecomité waarin de werkgevers en werknemers zijn vertegenwoordigd en daarnaast door alle politieke partijen vertegenwoordigt in de provincieraad. Daarbij is aan iedere partij een zetel toegerekend die onder te verdelen is in Voorzitter en vier ondervoorzitters. **De GOM** neemt talrijke initiatieven die betrekking hebben op het economische en maatschappelijke leven in Limburg.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is er een verschil van bevoegdheden tussen de voorzitter van de GOM en de ondervoorzitters?
2. Welke bevoegdheden zijn er inzake bestuur en beleid binnen de GOM voor de leden van het directiecomité en de leden van de Raad van Bestuur?
3. Heeft de voorzitter van de GOM of de directeur-generaal het recht om bepaalde informatie, die betrekking heeft op het functioneren van de GOM, te onthouden of te weigeren aan de ondervoorzitter van de GOM?
4. Indien bepaalde informatie van welke aard dan ook die betrekking heeft op de werking van de GOM en die tevens financiële repercussies heeft geweigerd wordt, welke mogelijkheden heeft een lid van een directiecomité om hiertegen op te treden?

Antwoord

De door het geachte lid gestelde vragen hebben allen betrekking op zuiver interne aangelegenheden binnen een individuele GOM.

Deze aangelegenheden inzake bevoegdheden kunnen, al naargelang de GOM, bepaald zijn in de statuten (goedgekeurd via een koninklijk besluit) en/of in een huishoudelijk reglement.

Het is niet aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, noch aan eender welke andere Gemeenschapsminister om zich in te laten met dergelijke interne aangelegenheden.

Vraag nr. 67 van 2 juni 1986 van de heer K. VAN MIERT

Huisvesting Administratie Vlaamse Gemeenschap — Huurovereenkomst met koopoptie Markiesproject en Boudewijnproject

Op 18 december 1985 besliste de Vlaamse Executieve haar ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap — hoofdbestuur Brussel — te hergroeperen deels in het Markiesproject en deels in het Boudewijnproject. Intussen blijkt — wat het Markiesproject betreft — een huurovereenkomst met koopoptie afgesloten te zijn met de verzekeringsmaatschappij AG die als promotor optreedt, en zijn besprekingen gestart met de promotor NV Noord-Building met het oog op het afsluiten van een gelijkaardige overeenkomst voor het Boudewijnproject, gelegen in het Noordkwartier.

In verband met deze projecten bekwam ik graag van de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de samenwerking met beide promotoren het resultaat van een mededinging tussen de verschillende potentiële promotoren, zoals voorgeschreven in het KB van 18 mei 1981 betreffende de algemene voorwaarden van gunning van overheidsopdrachten bij wege van een promotieovereenkomst van werken en leveringen? Zo niet, waarom werd deze wettelijke procedure niet gevolgd?
2. Voor beide gebouwen afzonderlijk :
 - de totale bruto-bebouwde oppervlakte van het complex ;
 - de totale kostprijs van het gebouw zoals deze door de promotor werd bepaald;
 - de contractueel vastgestelde huurprijs en duur van de overeenkomst;
 - wanneer met de werken een aanvang zal genomen worden;
 - de vermoedelijke datum van de ingebruikneming;
 - en wanneer tot de aankoop van het gebouw **zal** worden overgegaan.
3. Tenslotte wens ik van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve te vernemen, waarom de **for-**

mule van de promotieovereenkomst werd weerhouden, op een ogenblik waar ieder begrotingsdeskundige vooropstelt dat deze formule aanzienlijk meer kost aan de Gemeenschap dan een formule waar de Gemeenschap zelf als bouwheer zou optreden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende inlichtingen verschaffen.

1. De op 18.12.1986 afgesloten huurovereenkomst heeft een enkelvoudig karakter en valt derhalve niet onder de toepassing van het KB van 18.5.1981 betreffende de algemene voorwaarden van gunning van overheidsopdrachten bij wege van een promotie-overeenkomst. De onderhandelingen die thans met de eigenaar van het op te richten „Boudewijnlaancomplex” worden gevoerd, slaan eveneens op een enkelvoudige huurovereenkomst.
 2. a. Voor wat het Markiesproject betreft, kan ik verder volgende gegevens verstrekken :
 - totale bruto-oppervlakte : 46.557 m² ;
 - kostprijs: aangezien de Vlaamse Gemeenschap slechts huurder is, kan de kostprijs van het gebouwencomplex niet door haar worden meegedeeld ;
 - jaarlijkse huurprijs bedraagt 18 774.082 fr. en de **duurtijd** van de huurovereenkomst bedraagt 27 jaar, opzegbaar door de huurder na 18 jaar;
 - contractueel dient het gebouwencomplex op 1.12.1988 ter beschikking te staan van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De vermoedelijke datum van ingebruikneming is 1.6.1989;
 - een aankoopdatum is niet vooropgesteld.
 - b. Voor wat het „Boudewijnlaancomplex” betreft, zijn de onderhandelingen met de eigenaar voor de inhuurneming van het op te richten complex nog aan gang.
- Het geachte lid zal begrijpen dat het mij thans onmogelijk is om concrete gegevens hierover mee te delen.
3. Zoals reeds hoger gesteld werd de formule van de promotie-overeenkomst niet weerhouden.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 31
van 2 juni 1986
van de heer J. VALKENIERS

Woonwagenterreinen — Watervoorziening

Men kan gerust stellen dat het met de toestand van de woonwagenterreinen in Vlaanderen erbarmelijk gesteld is.

De watervoorziening in de zes terreinen is dermate slecht dat 's winters de gezinnen weken lang van water verstoken blijven. Als we dan constateren dat op de begroting (post 63.01.02) een totaal ontoereikend bedrag is voorzien, ziet de toekomst er voor deze gezinnen zeker niet rooskleurig uit.

Op een zigeunercongres werd onlangs België, samen met de Oostbloklanden als slechtste onthaalland voor woonwagengewoners bestempeld.

Graag vernam ik wat de Minister aan deze problematiek denkt te doen.

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Ter aanmoediging van de ondergeschikte openbare besturen om voor woonwagengewoners de geschikte infrastructuur in hun provincie of gemeente te voorzien heeft de Vlaamse Executieve op mijn voorstel op 29 juni 1983 een besluit goedgekeurd houdende vaststelling van het bedrag en van de voorwaarden inzake betoelaging van verwerving, inrichting en uitbreiding van woonwagenterreinen.

Ik wil er daarbij op wijzen dat de Executieve in dit besluit zelfs de mogelijkheid voorziet voor een **betoelaging** ten belope van honderd procent en ook de subsidiëring van de aankoop van grond is mogelijk.

In uitvoering van dit besluit werden telkenjare op de begroting kredieten ingeschreven die echter niet of slechts gedeeltelijk werden uitgegeven bij gebrek aan aanvragen.

Tot op heden werd enkel de gemeente Genk betoelagd. De kredieten voor de gemeente Grobbendonk en Hasselt zijn reeds vastgelegd.

De begroting 1986 voorziet vijftien miljoen voor de verwerving, inrichting en uitbreiding van **woonwagenterreinen** voor nomaden.

Het ligt in mijn bedoeling de eerstkomende jaren het krediet te spreiden, zodat per jaar, twee à drie ondergeschikte besturen zouden kunnen betoelagd worden en voor de bestaande problemen geleidelijk een oplossing zou gevonden worden.

Ik wil er u echter attent op maken dat het de voornoemde ondergeschikte besturen zijn, t.t.z. de provincies, gemeenten, openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verenigingen van gemeenten en van openbare centra voor maatschappelijk welzijn die het initiatief moeten nemen tot aanleg en inrichting van een woonwagenterrein en dat zij ook voor het welzijn van deze burgers binnen hun gemeente hun verantwoordelijkheid dienen op te nemen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAP'SMINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 118
van 19 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Gebruik van strooizout — Alternatieven en kosten-
batenanalyse

Over de voordelen van het gebruik van strooizout is iedereen het eens: het maakt in winterse dagen grote verkeersaders snel weer goed berijdbaar, waardoor heel wat materiële schade en menselijk leed wordt voorkomen.

Maar de nadelen van het gebruik van zout komen heel wat minder ter sprake.

Geweten is dat strooizout het koetswerk van onze wagens en het asfalt of beton van onze wegen zeer sterk aanvreet. De schade is niet direct in cijfers uit te drukken, maar hij wordt door **experten** op miljarden geschat.

Daarnaast mogen we de milieu-effecten van strooizout allesbehalve onderschatten.

Via riooltjes, greppels, grachten en andere waterlopen komt het verzilte dooiwater terecht in de bodem. Het LISEC toonde aan dat het gemiddelde zoutgehalte van het water na een strenge winter tot zelfs het tienvoudige kan oplopen. Iedereen die een beetje verstand heeft van ecologie weet dat de gevolgen daarvan op plant en dier dodelijk kunnen zijn.

In het buitenland schakelde men na geconfronteerd te zijn met wetenschappelijke rapporten over schade aan wegen, gebouwen, voertuigen, natuur en mens, veelal over op het gebruik van andere strooimiddelen c.q. zand, kiezel, asse en andere granulaten.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werden in ons land nog andere studies gemaakt over de schade van strooizout aan mens, auto, wegen en natuur? Welke hiervan zijn de voornaamste resultaten?
2. Werd het gebruik van alternatieve strooimiddelen reeds onderzocht? Zo ja, welke zijn de **alternatieven** en wat zijn de belangrijkste uitkomsten van dit onderzoek?
3. Kan u bij de gemeenten aandringen om het gebruik van strooizout drastisch te verminderen ten voordele van meer milieuvriendelijke strooimiddelen?
4. Kan u meedelen welke hoeveelheden enerzijds strooizout anderzijds alternatieve strooimiddelen in Vlaanderen worden gebruikt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Bij het gebruik van strooizouten kan in de directe omgeving van wegen een verhoging van het zoutge-

halte van het oppervlaktewater en de bodem **vastge-**steld worden in perioden met veel neerslag.

Naast het natrium- en calciumchloride wordt ureum als dooimiddel gebruikt op vlieghavens omdat het minder schadelijk is voor de metaallegeringen.

Ureum is echter niet doeltreffender als dooimiddel en kost veel meer.

Schuurmiddelen zoals grind, zand, enz . . . , worden nog zelden aangewend.

Schuurmiddelen worden wel eens gebruikt wanneer verharde sneeuw of ijzel gedurende een lange **tijd** blijft liggen. Deze methode wordt in België echter zelden toegepast omdat de temperatuur dikwijls rond het nulpunt schommelt, waardoor regelmatige strooi-beurten vereist zijn. De kostprijs van het gebruik van dergelijke strooimiddelen zou sterk toenemen in vergelijking met het gebruik van het conventioneel dooimiddel. Ook het onderhoud van afvoergeulen voor regenwater stelt meer problemen.

In het Vlaamse Gewest worden strooimiddelen hoofdzakelijk gebruikt door het departement van Openbare Werken. Daarnaast worden nog strooimiddelen gebruikt door gemeenten, provincies, industrie, enz .

Het departement van Openbare Werken heeft in dit verband volgende statistische gegevens medege-deeld:

	Natrium chloride (t)	Calcium chloride (t)	Totaal (t)
Winter 1978- 1979	65.933	3.926	69.859
Winter 1979- 1980	23.587	1.690	25.277
Winter 1980- 1981	40.656	1.249	41.905
Winter 1981-1982	64.989	1.137	66.126
Winter 1982-1983	22.784	448	23.232
Winter 1983- 1984	34.365	593	34.958
Winter 1984-1985	82.221	3.020	85.241

Vraag nr. 153
van 19 maart 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Brandwonden bij kinderen — Preventieve maatregelen

Uit onze informatie **over** de jaren 1977 tot en met 1984 blijkt dat er in België in het totaal 222 kinderen en 444 volwassenen moesten gehospitaliseerd worden wegens zeer ernstige brandwonden waarbij waarschijnlijk blijvend ernstig letsel werd opgelopen.

Bij deze kinderen bleken in 80% van de gevallen hete vloeistoffen de oorzaak te zijn en het is beangstigend te moeten vaststellen dat het hier **vooral** om slachtoffertjes gaat tussen de 6 maanden en 4 jaar, die hun brandwonden in de huiskring opliepen.

Mogen wij van de geachte Minister een antwoord vernemen op de **volgende** vragen.

1. Welke initiatieven en maatregelen werden er genomen om het publiek — en vooral ouders van jonge kinderen — te initiëren over dit verschijnsel?
2. Werden er specifieke voorzorgsmaatregelen — bijvoorbeeld onbrandbare kleding voor kleine kinderen — getroffen?
3. Welke is, voor Vlaanderen, het aantal kinderen, opgedeeld per leeftijdsgroep, dat in de periode tussen 1977 tot en met 1985 ingevolge ernstige brandwonden gehospitaliseerd moest worden en welke, alweer per leeftijd, de oorzaken van die ernstige brandwonden waren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

In het kader van de door de Vlaamse Gemeenschap betoelaagde campagnes inzake Gezondheidsopvoeding en -voorlichting heeft het Belgische Rode Kruis zeer regelmatig activiteiten ondernomen waarin ook de preventie van brandwonden werd opgenomen. Sedert 1975 lopen er diverse intensieve en gecoördineerde campagnes rond „veiligheid thuis”, gericht op zowel de leerlingen en leerkrachten in het basisonderwijs, als op de ouders via de ouderverenigingen en het breder volwassenenpubliek via brochures, discussie-avonden, films, affiches, e.d. Al deze initiatieven hebben steeds een deelaspect „brandwonden”, zowel de preventie ervan als de EHBO.

De Vlaamse Gemeenschap heeft geen specifieke maatregelen getroffen zoals bedoeld door het geachte lid. Hiervoor verwijs ik naar mijn nationale collega.

Er zijn geen volledige statistieken beschikbaar over de hospitalisaties wegens brandwonden naar leeftijd en naar oorzaak toe.

De voornaamste reden hiervoor is dat er in de ziekenhuissector geen dergelijke registratie wordt gemaakt; deze zou ook niet eenvoudig zijn daar deze patiënten meestal in de afdeling gewone heelkunde terechtkomen.

Vraag nr. 158 van 21 maart 1986 van de heer M. GALLE

Verordenend afvalstoffenplan — Stand van zaken

In het afvalstoffendecreet dat ik aan de Vlaamse Raad in 1981 voorlegde en dat unaniem werd goedgekeurd zijn m.b.t. de realisatie van de doelstellingen van het afvalstoffenbeleid een aantal middelen voorzien; die door u in zeer ongelijke mate zijn aangewend: de milieuheffing, de meldingsplicht, de uitbouw van de OVAM.

Sluitstuk van die middelen was een verordenend Afvalstoffenplan via hetwelk de Vlaamse Executieve het beleid in verordenende maatregelen kan vastleggen.

Vóór de vakantie 1985 werd de procedure gevoerd die voorzien werd m.b.t. het tot stand komen van dit plan: op basis van een ontwerpplan werden de opmerkingen ingezameld van gemeenten, bedrijven, particulieren.

De GOM's hebben hun voorzien advies uitgebracht.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer wordt het plan aan de Vlaamse Executieve voorgelegd?
2. Welke reacties en adviezen werden m.b.t. het eerste ontwerp-plan geformuleerd?
3. Hoe werd aan de opmerkingen uit de procedure m.b.t. het ontwerp-plan tegemoetgekomen in het Plan?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het plan 1986-1990 zal de komende periode ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd.

Er werden ongeveer 600 adviezen en bezwaren ten aanzien van het ontwerp geformuleerd en overgemaakt aan de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen. De GOM's hebben in de periode september tot november 1985 de ontvangen bezwaren en adviezen, vergezeld van hun advies, overgemaakt aan de OVAM. De bezwaren met het advies van de GOM's werden door de OVAM onderzocht en geëvalueerd.

In het definitieve plan zal in relatie tot de gegrondheid en in functie van de opportuniteit zoveel mogelijk met de bezwaren en adviezen van de bevolking, de gemeenten en bedrijven rekening gehouden worden. Indien afgeweken wordt van de GOM-adviezen, worden deze afwijkingen met redenen omkleed, zoals bepaald in art. 18 van het afvalstoffendecreet.

Vraag nr. 163 van 26 maart 1986 van de heer A. DIEGENANT

Vlaamse Antidopingscommissie — Objectiviteit

Tot voor 20 februari 1986 was professor R. Debackere (RUG), Voorzitter van de Vlaamse Antidopingscommissie, belast met antidopingsonderzoeken in opdracht van de Koninklijke Belgische Wielerbond (BWB). Deze opdracht werd dan overgedragen aan professor Heynderickx (RUG).

Op 24 februari 1986 sprak professor Debackere voor de BRT-radio en BRT-TV zijn ongenoegen uit over deze gang van zaken en verklaarde „dat hij via de Vlaamse Antidopingscommissie de BWB wel zou vinden.”

Acht de geachte Minister dergelijke uitspraak passend voor de Voorzitter van een officieel adviesorgaan?

Meent hij dat de objectiviteit en sereniteit die een

Voorzitter moet kenmerken, na dergelijke uitspraak, nog gegarandeerd is?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag mee te delen dat uit het onderzoek van de administratie gebleken is dat de verklaring van Prof. R. Debackere, Voorzitter van de Vlaamse Antidopingscommissie, die hij voor de BRT aflegde niet de betekenis had die het geachte lid eraan geeft.

Zijn bedoeling was namelijk dat hij met de Vlaamse Antidopingcommissie een betere en efficiëntere organisatie van de dopingcontrole zou nastreven.

De Vlaamse Antidopingscommissie had overigens op dat ogenblik reeds een aantal besprekingen gevoerd over een vernieuwde aanpak van het **dopingprobleem**. Ik ben van oordeel dat de internationale deskundigheid en vermaardheid van Prof. R. Debackere op het vlak van de dopingbestrijding in sterke mate het goed functioneren van de huidige Antidopingcommissie op het vlak van de voorbereiding van beleidsadviserend werk bevordert.

Het thans reeds geleverde werk is grotendeels aan de inzet van Prof. R. Debackere te danken en ik meen dat zijn objectiviteit en sereniteit niet in vraag kan worden gesteld.

Vraag nr. 175 van 14 april 1986 van de heer J. GABRIELS

Radium 226-lozingen in de Laak — Maatregelen inzake exploitatie afvalwatercollector

Reeds in 1964 werd door het toenmalige Ministerie van Volksgezondheid vastgesteld dat twee chemische bedrijven in Tessenderlo radium 226 loosden in de Laak. Dit werd toen onaanvaardbaar genoemd maar ze duurt nog steeds voort anno 1986.

De oplossing t.a.v. de lozing in de Laak zou dus ondervangen worden door lozing in de zogenaamde afvalwatercollector voor industrieel afvalwater.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoe is de huidige stand van zaken i.v.m. de afvalwatercollector langs het Albertkanaal? Op welke termijn zal deze in gebruik worden genomen? Is het juist dan deze zal overgedragen worden aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij? Zal de VWZ deze gaan exploiteren?
2. Is het juist dat een aantal buizen en met name vooral die buizen die werden uitgevoerd in staal aangetast zijn wat betreft hun beschermde wand? Hoe is de bruikbaarheid van deze buizen momenteel?
3. Is het juist dat de leidingen lopen door drie waterwingebieden te Olen, Herentals en Grobbendonk en dat uitgerekend de stalen buizen van de collector door dit gebied lopen? Welke gevolgen heeft

dit eventueel voor het waterwingebied aldaar wanneer lekken ontstaan in dit gebied?

4. Op welke wijze zal men controle kunnen uitoefenen op de mogelijke lekken die ontstaan in het collectorsysteem? Hoe zal men dit kunnen doen door het feit dat de zgn. signalisatiekabel op een aantal onbekende plaatsen stuk is? Zullen hier herstellingen worden doorgevoerd? Zo ja, op welke termijn zullen deze herstellingen doorgevoerd worden?
5. Op welke wijze zal rekening gehouden worden met het dichtslibben van de collector? Hoe zal de collector uitgespoten kunnen worden met een afsluitsysteem dat niet functioneert? Er zijn geen wachtbekkens voorzien in het hele traject? Worden die alsnog uitgevoerd?
6. Hoe valt te verklaren dat de collector in de Schelde kan monden zonder enige zuivering? Welke maatregelen denkt men daar te nemen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de collector van het Albertkanaal in de huidige situatie gravitair kan gebruikt worden voor het transport van brak water naar de Schelde. Thans wordt onderzocht welke normen moeten opgelegd worden aan het in de collector te lozen afvalwater teneinde geen supplementaire vervuiling van de Schelde te veroorzaken.

Langsheen het tracé werden ook een aantal peil- en observatieputten gebouwd, om eventuele lekken te kunnen detecteren. Deze werken werden uitgevoerd in overleg met PIDPA, die de grondwaterwinningen in de provincie Antwerpen exploiteert.

Vraag nr. 178 van 14 april 1986 van de heer J. GABRIELS

Exploitatie slibbekkens in Ham en Tessenderlo — Toezicht OVAM

Zowel in Ham als Tessenderlo zijn er monostorten aangelegd voor het storten van slibresten van de **dicalciumfosfaat**productie. Daarbij worden deze **slibresten** zodanig gestort dat zij een gevaar vormen of reeds zijn voor het grondwater omdat zij gestort worden op een doorlaatbare laag. Twee slibbekkens zijn vol en een kleiner **proefbekken** zal onder toezicht van OVAM in gebruik worden genomen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het juist dat twee slibbekkens op zodanige wijze zijn in gebruik genomen dat er geen **ondoorlaatbare** bodemlaag aanwezig is waardoor een vervuiling van de grondwaterlaag acuut is?
2. Hoe valt te verklaren dat deze slibbekkens op dergelijke wijze in gebruik werden genomen?
3. Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen op welke wijze het nieuwe slibbekken in gebruik

werd genomen onder toezicht van OVAM? Op welke wijze wordt daarbij rekening gehouden met het vermijden van nadelige invloed op de grondwaterlaag en het leefmilieu in het algemeen?

4. Waar elders in het Vlaamse land zijn er nog dergelijke slibbekkens *en* welke voorwaarden zijn aldaar opgelegd voor het leefmilieu?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De twee oude slibbekkens werden in de dertigerjaren aangelegd met toelating van het gemeentebestuur. Er werd toen geen ondoordringbare laag aangelegd.

Er is nog geen nieuw slibbekken aangelegd; wel werd een proefbekken ingericht. Dit bekken werd aangelegd volgens de vergunningsvoorwaarden waarin o.a. voorzien wordt in het aanbrengen van een kunststof-folie. Zowel Limburg Chemie als Tessenderlo-Chemie storten nu slibresten van de dicalciumfosfaatproductie in dit proefbekken.

Deze slibbekkens in Ham zijn de enige in hun soort voor het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 182 van 17 april 1986 van de heer M. DECOSTER

Bijdrageplichtige bedrijfssectoren inzake waterzuivering — Uitbreiding tot horecasector dienstensector en universiteiten

Op basis van het Besluit V.E. 24.04.84 worden een aantal coëfficiënten toebedeeld aan diverse bedrijfssectoren voor de berekening van de bijdragen.

Kan ik van de heer Gemeenschapsminister vernemen welke redenen er zijn om de horecasector, de dienstensector en universiteiten niet als bijdrageplichtige bedrijfssectoren te weerhouden?

Mag ik redelijkerwijs veronderstellen dat deze bijdrageplichtig zijn in het kader van de provinciale milieu-belasting berekend op basis van het aantal inwoners in elke provincie?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In toepassing van de bijlage aan het Executievebesluit van 21 december 1983 tot vaststelling van de waarde van de omzettingcoëfficiënten in eenheden verontreinigende belasting voor het afvalwater van de nijverheids- of andere ondernemingen, wordt de horecasector onder nummer 54 opgenomen als één van de industriële sectoren en de dienstensector onder nr. 56.

Wat de universiteiten betreft: de laboratoria van de universiteiten worden als aparte entiteiten ondergebracht in industriële sector nr. 24 in genoemde bijlage.

Vraag nr. 200 van 28 april 1986 van de heer M. GALLE

Afvalstoffenplan 1986-1990 — Goedkeuring door de Vlaamse Executieve

Op 2 juli 1981 werd door de Vlaamse Raad het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen goedgekeurd. In de artikelen 14 tot en met 20 worden de inhoud en de procedure tot opstellen van het plan inzake de verwijdering van afvalstoffen nauwkeurig bepaald.

Dit plan, dat zonder twijfel voor de overheid het belangrijkste beleidsinstrument vormt om de afvalstromen in de gewenste banen te leiden, doorliep in 1984 en 1985 de in het decreet voorziene **totstandkoming**procedure.

Ondanks de in voornoemde artikelen voorziene — strikte — termijnen werd het ontwerpplan nog steeds door de heer Gemeenschapsminister niet voorgelegd aan de Vlaamse Executieve, alhoewel het Plan uitgaat van een planperiode 1986-1990 en slechts verordende kracht verwerft door de goedkeuring in de schoot van de Executieve en de publikatie in het Belgisch Staatsblad.

1. De geachte Minister wordt dan ook verzocht de oorzaken van de vertraging te verduidelijken.
2. Mag ik tevens van de geachte Minister vernemen wanneer het afvalstoffenplan aan de Vlaamse Executieve ter goedkeuring zal worden voorgelegd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Er werden ongeveer 600 bezwaren en adviezen bij het afvalstoffenplan ingediend, zowel op het procedurele vlak als op het vlak van de inhoud.

De adviezen van de GOM's werden vastgesteld in de periode september tot november 1985 en aan de OVAM overgemaakt.

In functie van de bezwaren is het noodzakelijk een aantal voorstellen nader te evalueren.

Eens deze evaluatie gebeurd zal het afvalstoffenplan aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd.

Vraag nr. 202 van 29 april 1986 van de heer O. MEYNTJENS

Inplanting NV Indaver — Resultaten MER

In voorbereiding op de inplanting van de afvalwerkingsfabriek, NV Indaver, gaf de Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu opdracht een milieueffectenrapport (MER) op te stellen.

De samenstellers van dit milieueffectenrapport hebben hun opdracht nog niet beëindigd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Wie werd er belast met het opstellen van dit milieueffectenrapport ?
2. Wanneer zullen de resultaten van dit rapport beschikbaar zijn?
3. Bestrijkt het onderzoek het volledige afvalverwerkingsproces of zullen de verschillende aspecten van de afvalverwerking, nl. de receptie van de goederen en het onderzoek naar hun kwaliteit, de verwerking van de afval en de stockering van de reststoffen, afzonderlijk worden onderzocht?
4. Zullen de omliggende gemeenten, Antwerpen en Stabroek, om advies gevraagd worden bij het opstellen van dit milieueffectenrapport?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Indaver NV werd opgericht op 24 oktober 1985 met het oog op de realisatie van een gecentraliseerd verwerkingsbedrijf voor giftige en gevaarlijke afvalstoffen. De maatschappij zal zich volledig richten naar de wettelijke bepalingen en inzonderheid deze met betrekking tot het milieu. In functie van deze maatschappij en in functie van de te verwerken afvalstoffen werden een aantal technieken geselecteerd die het best voldoen aan de verwachtingen ten opzichte van dit verwerkingsbedrijf en reeds meerdere jaren op een milieuvriendelijke wijze bedreven worden in gelijkwaardige buitenlandse centra.

De maatschappij verzamelt op dit ogenblik echter wel reeds zoveel mogelijk informatie die behulpzaam kan zijn voor het MER. Een eigenlijke MER werd nog niet opgemaakt.

De resultaten van het MER zullen ter beschikking gesteld worden overeenkomstig de wettelijke termijnen en beschikkingen ter zake. Vermits het MER mede tot doel heeft volledige informatie te verschaffen nopens de gevolgen van een bedrijfsactiviteit op de mens en het milieu, zullen alle aspecten van het verwerkingsbedrijf aan een kritische evaluatie onderworpen worden.

Tenslotte is het belangrijk er op te wijzen dat gezien de betrokkenheid van de omliggende gemeenten deze reeds sinds 1984 en wat Antwerpen betreft reeds sinds medio 1983 op regelmatige wijze geïnformeerd worden nopens het project dermate dat de evolutie in concept en plannen volledig gekend is.

Vraag nr. 209

van 6 mei 1986

van de heer J. LAVERGE

Leefmilieucampagne — Huisvesting, kosten en werking

Mag ik vernemen waar de leefmilieucampagne, die door de Gemeenschapsminister is opgezet, precies gehuisvest is?

Wie draagt de energie- en onderhoudskosten?

Wie verzorgt de administratieve en logistieke ondersteuning van deze leefmilieucampagne?

Is de logistieke ondersteuning ondergebracht in het organigram van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap?

Van welk Bestuur zijn zij afhankelijk?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De Leefmilieucampagne bezet momenteel 4 lokalen in de Belliardstraat 12 te Brussel.

De energie- en onderhoudskosten worden via de Algemene Administratieve Diensten gedragen door het Vlaamse Gewest.

De Leefmilieucampagne is steeds een eenheid geweest die door haar samenstelling geen administratieve of logistieke ondersteuning van buitenuit nodig had. Gezien de inplanting, bestaat wel een administratief toezicht door de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu op het tewerkgesteld personeel.

De logistieke ondersteuning is niet ondergebracht in het organigram van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De Leefmilieucampagne leunt sterk aan bij de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, Bestuur voor Leefmilieu ondermeer inzake ontvangst en verwerking van klachten, de zgn. Groene Lijn.

Het is mijn bedoeling, op termijn, de Leefmilieucampagne te laten evolueren in de richting van de milieuumbudsdienst zoals in de verklaring van de Vlaamse Executieve is voorzien.

Vraag nr. 210

van 6 mei 1986

van de heer L. LAVERGE

Leefmilieucampagne — Financiering activiteiten, aangesloten gemeenten en werking

Sinds enige tijd is de zgn. Leefmilieucampagne in voege.

Het oorspronkelijk opzet was indien ik het goed voor heb, om via een dergelijke campagne tot een **informatiewisseling** te komen tussen burger en overheid, niet alleen in het kader van een sensibilisering; maar ook om leefmilieuklachten vanwege de burger op te vangen.

Gaarne vernam ik daarom vanwege de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Door welke kredieten deze campagne gefinancierd wordt?
2. Welke aard van activiteiten deze leefmilieucampagne tot nu toe ontplooid heeft?
3. Hoeveel burgers, gemeenten en bedrijven reeds een beroep gedaan hebben in het jaar 1985 van de diensten van deze campagne?
4. Een overzichtslijst van de verschillende gemeenten en gemeentelijke diensten die in 1985 op de Leefmilieucampagne beroep hebben gedaan'?

5. Van welke diensten is de Leefmilieucampagne afhankelijk?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De campagne wordt gefinancierd door de kredieten voorzien op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, Titel I, sectie 76, artikelen 11.03.03 en 12.30.03 en Titel II, sectie 76, artikel 74.03.03.

2. Inzake algemene informatie rond het leefmilieu worden door de campagne brochures en folders uitgegeven en verspreid en wordt audio-visueel materiaal uitgeleend.

Ten behoeve van het onderwijs worden lespakketten en handleidingen voor de leerkrachten uitgegeven en verspreid. Verder werden twee wedstrijden ingericht en werden tips en informatie aan scholen gegeven die milieu-acties op het getouw zetten.

De campagne informeert de gemeenten op het gebied van milieuwetgeving en actiemogelijkheden en stelt sensibiliseringsmateriaal ter beschikking van gemeenten in het kader van milieu-acties.

In 1982 ging de Groene Lijn, de milieuklachtentelefoon van de Leefmilieucampagne, van start. De campagne lost zelf geen klachten op maar zendt de klachten voor onderzoek door naar de bevoegde dienst.

3. In 1985 werden \pm 2500 vragen om informatie behandeld en werden 234 klachten voor onderzoek doorgestuurd.
4. Van volgende gemeenten hebben het gemeentebestuur, de technische dienst, de milieudienst of de bibliotheek in 1985 een beroep gedaan op de Leefmilieucampagne : Antwerpen, Brasschaat, Edegem, Hemiksem, Hove, Kontich, Lint, Rumst, Schoten, Zoersel, Bornem, Lier, Mechelen, Puurs, Balen, Beerse, Grobbendonk, Herentals, Meerhout, Mol, Westerlo, Etterbeek, Kraainem, Liedekerke, Meise, Merchtem, Roosdaal, Vilvoorde, Aarschot, Begijnendijk, Geetbets, Herent, Hoegaarden, Holsbeek, Kortenaeken, Kortenberg, Landen, Leuven, Lubbeek, Oud-Heverlee, Scherpenheuvel-Zichem, Tielt-Winge, Tienen, Tremelo, Genk, Ham, Hasselt, Herk-de-Stad, Heusden-Zolder, Lummen, Sint-Truiden, Bocholt, Bree, Dilsen, Houthalen-Helchteren, Maaseik, Meeuwen-Gruitrode, Overpelt, Peer, Bilzen, Borgloon, Riemst, Tongeren, Aalst, Geraardsbergen, Herzele, Ninove, Sint-Lievens-Houtem, Dendermonde, Laame, Evergem, Gent, Melle, Nazareth, Brakel, Oudenaarde, Ronse, Zingem, Zwalm, Beveren, Stekene, Temse, Blankenberge, Brugge, Koekelare, Ieper, Poperinge, Deerlijk, Lendeledede, Menen, Waregem, Zwevegem, Bredene, Oostende, Lichtervelde, Oostrozebeke en Nieuwpoort.
5. Hiervoor verwijst ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 209 van 6 mei 1986.

Vraag nr. 211 van 7 mei 1986 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Overeenkomst van Ramsar — Concrete gevolgen in betrokken gebieden

De Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn in het bijzonder als woongebied voor watervogels, treedt op 4 juli 1986 voor België in werking.

Onder de in **Vlaanderen** weerhouden „watergebieden” zijn er gebieden die in overeenstemming met de gewestplannen een bestemming hebben die niet uitsluitend deze van natuur- of reservaatgebied zijn.

Zijn de bewoners en de gebruikers van bedoelde gebieden op de hoogte van het nieuwe statuut van de gebieden?

Kunnen de bewoners en gebruikers, rechtstreeks of onrechtstreeks, verplichtingen worden opgelegd krachtens de Overeenkomst en zo ja, welke?

Interpreteert en verstaat de Vlaamse overheid de bepalingen van deze Overeenkomst als zijnde niet van aard om te verhinderen dat de nodige maatregelen genomen kunnen worden om de populatie en het vermogen in de betrokken streken te beveiligen tegen overstroming of wateroverlast of om de rechten van de bewoners en gebruikers van deze streken niet te schenden.

Mag ik de Gemeenschapsminister verzoeken mij mede te delen welke de concrete gevolgen zijn van de inwerkingtreding van de Overeenkomst van **Ramsar** en of de eventuele erfdienstbaarheden die **desgevallend** ingevolge de Overeenkomst zullen worden opgelegd ook zullen vergoed of gecompenseerd worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens te melden.

De aanduiding van waterrijke gebieden in het raam van de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn in het bijzonder als woongebied voor watervogels, opgemaakt te **Ramsar** op 2 februari 1971, houdt een morele erkenning in van de waarde van de aangeduide gebieden, vooral dan wat betreft hun ornithologische betekenis.

Bovendien dienen de Overeenkomstsluitende Partijen, op grond van artikel 3 van de Overeenkomst, het behoud en het verstandig gebruik van de aangeduide waterrijke gebieden te bevorderen.

De wijze waarop dit kan gebeuren moet in elk geval afzonderlijk worden bekeken. Uiteraard zal het behoud van een geschikte waterhuishouding ter zake zeer belangrijk zijn.

Voor zover nodig vestig ik de aandacht van het geachte lid op het feit dat, behalve voor het gebied genaamd „De Vlaamse banken” (dat in de kustwateren gelegen is) alle gebieden aangeduid door het koninklijk besluit van 27 september 1984 alleen R en N gebieden omvatten in de zin van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

vraag nr. 215
van 13 mei 1986
van de heer M. GALLE

Ontwerpplan huishoudelijke afvalstoffen — Stortplaats voor samenwerkingsgebieden Durme-Moervaart, Mi Wa en Ibogem

In het ontwerp-plan m.b.t. de huishoudelijke afvalstoffen wordt voorzien in de totstandkoming van drie samenwerkingsgebieden, m.n. Durme-Moervaart, MiWa en Ibogem. De huishoudelijke afvalstoffen van de gemeenten behorende tot deze samenwerkingsgebieden dienen verbrand in de respectievelijke verbrandingsovens van Lokeren, Sint-Niklaas en Beveren. Het ontwerp-plan voorziet verder dat de niet-gerecupereerde verbrandingsassen en de grof vuilfractie afgevoerd moeten worden naar een nog nader te bepalen stortplaats. In cijfers uitgedrukt betekent dit dat jaarlijks 7000 ton grof vuil en 15.150 ton verbrandingsasse op de nieuwe klasse II-stortplaats zullen toekomen. Als mogelijke inplantingsplaatsen werden in het verleden tal van alternatieven geformuleerd: Tielrode, Waasmunster, en Antwerpen-Linker-Oever zijn de belangrijkste. De bestuurlijke en politieke overheden van de betrokken regio krijgen het echter steeds moeilijker met de idee van een nieuw stortplaats in hun ambtsgebied, gelet op het weinig populaire karakter van de beslissing tot de inplanting ervan.

Als alternatief wordt steeds openlijker de mogelijkheid van afvoer naar de Vlierzeelse klasse II-stortplaats van de Intercommunale Land van Aalst geciteerd. Hierdoor zou de stortplaats die jaarlijks vanwege het samenwerkingsgebied Land van Aalst reeds 53.000 ton huishoudelijke afvalstoffen en 7.500 ton grof vuil moet verwerken jaarlijks supplementair 22.150 ton afvalstoffen dienen te herbergen. De stortplaats in Sint-Lievens-Houtem (Vlierzele) wordt nu reeds in noodgevallen gebruikt door de stad Gent, Brussel en het arrondissement Halle-Vilvoorde. Tevens is het mogelijk dat er eerlang belangrijke hoeveelheden slib van waterbehandelingsinstallaties zullen moeten aanvaard worden. De huidige uitbatingsoppervlakte van 2 ha 25 a is, gelet op het huidige stortritme nog voldoende voor vier à vijf jaar. Nadien kunnen er nog 3 ha 65 a in gebruik genomen worden, op voorwaarde dat de ontzaveling snel genoeg vordert, wat echter de jongste tijd niet meer het geval is.

Er moet dan ook gesteld worden dat de Intercommunale Land van Aalst die sedert meerdere jaren een financieel en milieuhygiënisch verantwoorde afvalstoffenverwijdering bewerkstelligt, en op dit vlak misschien het ganse Vlaamse Gewest tot voorbeeld strekt, door een eventuele plotse toevloed van afvalstoffen zwaar gestraft wordt.

Gelet op het snellere capaciteitsverbruik en de huidige vertraging in het ontzandingsritme zal de Intercommunale verplicht worden om zich, eerder dan normaal te beraden over de toekomst. In het ergste geval zou zelfs naar een andere manier van afvalstoffenverwijdering moeten uitgekeken worden. Het is duidelijk dat een dergelijke evolutie een hypotheek zou leggen op het financiële beleid van de Intercommunale, en dat uiteindelijk op termijn de inwoners

van het land van Aalst de belangrijkste gedupeerden zullen zijn.

Om deze reden wordt de geachte Minister verzocht zijn standpunt in deze zaak te laten kennen, en mede te delen in welk stadium de totstandkoming van de in het ontwerp-plan voorziene en „nader te bepalen” stortplaats voor de samenwerkingsgebieden Durme-Moervaart, MiWa en Ibogem zich bevindt.

Vraag nr. 216
van 13 mei 1986
van de heer J. BELMANS

Ziekenhuisregio Geel — RVT en G-diensten

Rekening gehouden met de bevolkingsaan groei en de toename van het aantal bejaarden in het arrondissement Turnhout, zal de behoefte aan opvangmogelijkheden voor zorgenbehoevende bejaarden de eerstvolgende jaren sterk verhogen-

Het thans reeds bestaande tekort aan intramurale opvangmogelijkheden zal in de toekomst nog toenemen, vermits het koppelingsmechanisme van afbouw of omschakeling van ziekenhuisbedden met het oog op de oprichting van RVT- en G-diensten in de ziekenhuisregio Geel niet of nagenoeg niet kan toegepast worden.

Deze uitbouw zal dan ook niet mogelijk zijn zonder specifieke hulp van de overheid.

Kan de geachte Minister mededelen welke maatregelen reeds werden getroffen of in het vooruitzicht kunnen gesteld worden, om aan dit nijpende probleem de passende oplossing te geven?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De gegevens aangaande de intramurale voorzieningen voor bejaarden in de ziekenhuisregio Geel, kunnen als volgt worden samengevat.

Ten eerste: wat betreft de G-diensten

Het aantal G-bedden dat in deze regio kan geprogrammeerd worden is 78 bedden, te reconverteren uit R-bedden of andere acute bedden, en 34 bedden uit bestaande V-bedden.

Eén ziekenhuis heeft een principieel akkoord gekregen voor de oprichting van 24 bedden G mits afbouw van acute bedden, en ditzelfde ziekenhuis heeft een aanvraag ingediend om 30 V-bedden te reconverteren naar 30 G-bedden.

In de regio Geel kunnen dus in principe nog 58 bedden G geprogrammeerd worden. De geldende wetgeving inzake **beddenafbouw** en beddenmoratorium moet echter gerespecteerd worden. Daarvoor wordt verwezen naar het KB van 14 april 1984 (BS 28.4.1984), gewijzigd door het KB van 2.8.1985 (Bs 9.8.1985), en het KB nr. 60 van 227.1982 (BS 27.7.1982).

Ten tweede: wat betreft de R.V.T.-bedden

In deze regio kunnen er 431 R.V.T.-bedden gepro-

grammeerd worden, en zijn er 146 erkend, in 2 rustoorden.

De huidige wetgeving ter zake bepaalt dat er geen RVT-bedden kunnen ontstaan, zonder afbouw van ziekenhuisbedden (KB nr. 59 en KB nr. 60 - BS 27.7.1982).

Er kunnen afspraken gemaakt worden tussen ziekenhuizen en rustoorden uit andere regio's, om bovengenoemde geprogrammeerde bedden te realiseren.

Vraag nr. 217
van 15 mei 1986
van de heer W. VAN DURME

„A. VI. BO-Blad” — *Rechtzetting*

In „Het A.VI.BO-Blad” van 2 april 1986 lezen wij dat een volksvertegenwoordiger verklaart dat „ook op het kabinet van de Gemeenschapsminister, Jan Lenssens men zich niet van de indruk kan ontdoen dat de vertegenwoordigers van de zogenaamde natuurbeschermers best de teksten eens zouden lezen alvorens hun grieven te uiten”.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of vertegenwoordigers van het kabinet hun mening vooropstelden in de zin van bovenstaande tekst?
2. In bevestigend geval, kunnen kabinetsmedewerkers de debatten in de bevoegde commissie door kruisen met betwistbare stellingnamen?
3. In ontkennend geval, zal de geachte Minister een rechtzetting laten opnemen?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid mededelen, dat door het kabinet geen stellingname in deze aangelegenheid is ingenomen.

Wel kan ik bevestigen dat het voorstel van decreet houdende regelen voor het houden, het kweken van en het bevoorraden met vogels, alsmede het organiseren van vogelwedstrijden, op het kabinet uitvoerig werd besproken met afgevaardigden van het Belgisch Verbond voor de Bescherming van de Vogels.

Vraag nr. 218
van 15 mei 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Instituut voor Natuurbehoud — Personeelsbezetting, financiële middelen en structuren

Het Instituut voor Natuurbehoud werd door de Vlaamse Executieve opgericht bij besluit van 17 juli 1985. Als wetenschappelijke inrichting, ingedeeld bij de AROL heeft dit Instituut als opdracht alle passende wetenschappelijke studies, onderzoekingen en werkzaamheden uit te voeren in verband met het natuurbehoud.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Wanneer deze dienst uitgebouwd wordt en op welk tijdstip hij operationeel zal zijn?
2. Hoeveel en welk wetenschappelijk personeel er in het kader voorzien is? Graag hun aantal per graad en niveau?
3. Met welke gelmiddelen zal de uitbouw en werking worden gefinancierd?
4. Of er ook buitendiensten in de nieuwe structuur voorzien worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat per 1 maart 1986 vijf leden van het wetenschappelijk personeel van het Instituut voor Natuurbehoud in dienst getreden zijn.

Een zesde personeelslid is per 1 mei in dienst getreden.

Tevens werden tijdelijk twee personeelsleden met een administratieve opdracht ter beschikking gesteld van de directeur van het Instituut.

De in dienst getreden personeelsleden hebben als eerste opdracht de praktische organisatie van het Instituut uit te bouwen.

De personeelsformatie van het Instituut, vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985, omvat 11 betrekkingen van wetenschappelijk personeel, verdeeld als volgt :

- directeur (hoofd van de inrichting — trap III): 1
- werkleider of werkleider-geaggregeerde : 3
- attaché of assistent of eerste assistent: 7

De uitbouw van het Instituut wordt uiteraard gefinancierd door de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De opdrachten van het Instituut liggen in hoofdzaak op het terrein, zodat geen onderscheid wordt gemaakt tussen binnen- en buitendiensten.

Vraag nr. 228
van 23 mei 1986
van de heer L. KELCHTERMANS

Vlaams Instituut voor Natuurbehoud — Personeelskader, budget en werking

Op 1 maart 1986 moest dit Instituut van start gaan, te Hasselt. De personeelsleden-wetenschapsmensen, die reeds aangesteld waren, boden zich op 3 maart 1986 aan op de kinderboerderij te Hasselt, waar in het kasteel de lokalen voor het Instituut voor Natuurbehoud gevestigd zouden worden.

Men stelde vast dat buiten een bureau, helemaal geen outillering of materiaal aanwezig was, noch enige aangepaste accommodatie, zoals telefoon enz . . . Daarenboven waren enkel een 7-tal wetenschapsmensen aangesteld, zonder enige omkadering van hulpen administratief personeel. De aanstelling hiervan blijkt zelfs nog niet in het vooruitzicht gesteld te zijn.

Het gevolg hiervan was dat de aangestelde ambtenaren niet met hun opdrachten konden beginnen en er

reeds verschillende terug naar hun oorspronkelijke dienst zijn gegaan.

Voor de mensen die begaan zijn met het natuurbehoud is dit een onmogelijk aanvaardbare toestand. Zij zijn de mening toegedaan dat er zich hier andere dan louter organisatorische moeilijkheden stellen.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord **verne-**men op de volgende vragen.

1. Hoe groot is het voorziene personeelskader in het Vlaams Instituut voor Natuurbehoud?

Hoeveel mensen en van welke graad werden reeds benoemd?

Volgens welke procedure gebeurde de aanstelling?

2. Wanneer beschikken de reeds aangestelde ambtenaren over de nodige accommodaties, om hun werk naar behoren te kunnen uitvoeren? Welke dienst is hiervoor verantwoordelijk? Over welk budget beschikt deze dienst?

3. Welke praktische opdrachten zijn reeds aan dit Instituut voor Natuurbehoud toevertrouwd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

De personeelsformatie van het Instituut, vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985, omvat 11 betrekkingen van wetenschappelijk personeel, verdeeld als volgt :

- directeur (hoofd van de inrichting — trap III): 1
- werkleider of werkleider-geaggregeerde : 3
- attaché of assistent of eerste assistent: 7

Verder zijn volgende betrekkingen van administratief-, technisch- en beheerspersoneel opgenomen in die personeelsformatie :

- Administratief en technisch personeel :

Bureaubode of adjunct-correspondent van de vorsing of correspondent van de vorsing of eerstaanwendend correspondent van de vorsing of hoofdcorrespondent van de vorsing of eerste hoofdcorrespondent van de vorsing.

Laboratoriumbediende of adjunct-technicus van de vorsing of technicus van de vorsing of eerstaanwendend technicus van de vorsing of hoofdtechnicus van de vorsing of eerste hoofdtechnicus van de vorsing.

- Beheerspersoneel :

Ongeschoolde werkman of geschoolde werkman of eerste geschoolde werkman of meesterknecht of werkmeester.

Per 1 maart 1986 zijn vijf leden van het wetenschappelijk personeel van het Instituut voor Natuurbehoud in dienst getreden.

Een zesde personeelslid is per 1 mei in dienst getreden.

Deze personen werden benoemd overeenkomstig de procedure ingesteld door het Koninklijk Besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het

wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat.

Tevens werden tijdelijk twee personeelsleden met een administratieve opdracht ter beschikking gesteld van de directeur van het Instituut.

Al deze personeelsleden beschikken thans over de nodige uitrusting en ruimte om hun taak naar behoren te vervullen. Het is normaal dat een nieuwe dienst, bij het van start gaan een aantal praktische moeilijkheden moet overwinnen.

De uitbouw en werking van het Instituut wordt **gefin-**ancierd door middel van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De eerste opdracht van de in dienst getreden personeelsleden is de praktische organisatie van het Instituut en de opstelling en uitwerking van het werkplan dat volgens de procedure van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 betreffende de instelling en de organisatie van het Instituut voor Natuurbehoud door mij wordt goedgekeurd.

Vraag nr. 230 van 28 mei 1986 van de heer A. DE BEUL

Proeflozingen via de smeerpip — Ecologische gevolgen en onderzoek alternatief waterzuiveringsprogramma Tessenderlo Chemie

Op 20 mei 1986 bezetten zeven Greenpeace-activisten de hoge waterdruktoren te Herentals. Op deze wijze protesteerde Greenpeace tegen het op proef in gebruik stellen van de smeerpip.

Greenpeace heeft trouwens gepoogd om via een kortgeding te beletten dat de smeerpip zou „getest” worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd voor deze proeflozingen een vergunning afgegeven?

Welke juridische argumentatie kan aangevoerd worden om geen lozingsvergunning voor de smeerpip af te geven ?

2. Uit een studie van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij zouden de smeerpiplozingen het huidige gehalte aan cadmium, in het gunstigste geval, verdubbelen. Bij laag debiet zou de concentratie zelfs verachtvoudigen. Waarom houdt u geen rekening met deze resultaten en met het feit dat door de smeerpiplozingen jaarlijks meer dan 23 000 kg cadmium meer in de Schelde zou terecht komen?

3. Hoe verantwoordt u de toename van de radioactiviteit met zesmaal, bij laag debiet?

4. Meent u niet dat in plaats van de smeerpip moet gopteerd worden voor een ernstig **waterzuiverings-**programma voor Tessenderlo Chemie?

5. Welke planmatige verstrenging van het zuiveringsprogramma voorziet u voor **Tessender-**10 Chemie?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Testen die voorbije jaren werden uitgevoerd, hebben aangetoond dat de Collector langsheen het **Albertkanaal** bruikbaar is om op gravitaire wijze, afvalwater te transporteren tussen Tessenderlo en Antwerpen.

De bedoeling is langs deze weg de ongeveer 30.000 m³ zout afvalwater die door de chemische bedrijven te Tessenderlo dagelijks geproduceerd worden, naar de Schelde af te voeren.

Deze afvalwaters moeten echter beantwoorden aan opgelegde normen, zodat bij lozing de waterkwaliteit van de Schelde aan de Belgisch-Nederlandse grens niet negatief wordt beïnvloed.

**Vraag nr. 232
van 28 mei 1986
van de heer A. DE BEUL**

Kwaliteit van de oppervlaktewateren — Stand van zaken

De laatste kwaliteitskaart van de Belgische oppervlaktewateren geeft aan dat de kwaliteit van de waterlopen nog steeds slecht tot zeer slecht is. Slechts kleine delen vertonen een werkelijke verbetering.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. De verbetering van de waterkwaliteit in Vlaanderen staat op verre na niet in verhouding tot de gedane investeringen.

Welke initiatieven voorziet u om de gedane investeringen, naar de waterkwaliteit toe, te laten renderen?

2. Hoeveel miljarden werden er per jaar, in het Vlaamse land, sedert 1976 geïnvesteerd in waterzuiveringsstations en aftalwatercollectoren?

3. Hoeveel waterzuiveringsstations zijn er momenteel in gebruik?

Wat is de maximale zuiveringscapaciteit van de inwerkgestelde waterzuiveringsstations? Hoeveel wordt er nu door deze waterzuiveringsstations gezuiverd?

4. Meent u niet dat de planning moet herzien worden zodat de ingebruikgestelde zuiveringsinstallaties maximaal worden benut met het oog op een maximaal renderen van de reeds bestaande zuiveringsinstallaties?

5. In 1976 verklaarde de toenmalige Minister van Openbare Werken dat na 10 jaar, de waterlopen volledig zouden gezuiverd zijn. Na 10 jaar, in 1986, blijkt dat men nog niet veel verder dan in 1976 staat. Wanneer voorziet u een daadwerkelijke verbetering van de kwaliteit van de oppervlaktewateren?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Bij aanvang van de voorbije legislatuur, heb ik gewezen op het geringe rendement van de investeringen ten bedrage van 50 miljard in de waterzuiveringssector. Om hieraan te verhelpen, heb ik een Algemeen Waterzuiveringsprogramma voor Vlaanderen laten opstellen.

Dit dynamisch beleidsinstrument is er ondermeer op gericht, de bestaande infrastructuur te rentabiliseren.

Deze planmatige aanpak, gekoppeld aan een beleid, gericht op het uitschakelen aan de bron van de industriële verontreiniging, heeft nu reeds geleid tot een kwaliteitsverbetering. Recente publikaties van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, bevestigen deze evolutie.

Het waterzuiveringsbeleid, gesteund op het Algemeen Waterzuiveringsprogramma zal echter de komende jaren moeten verdergezet worden, teneinde het streefdoel te bereiken, nl. in alle waterlopen opnieuw een aanvaardbaar biologisch evenwicht te bereiken.

**Vraag nr. 246
van 2 juni 1986
van de heer J. GABRIELS**

Kwaliteitsonderzoek putwater door IHE — Resultaten

Blijkens berichten in de krant is in de omgeving van Leuven door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie een onderzoek gedaan naar de kwaliteit van putwater voor menselijk gebruik. In het overgrote gedeelte heeft men de conclusie getrokken, op basis van 300 stalen dat het water ongezond is. Het betreft hier cijfers uit een onderzoek van 1983- 1984 dat nu pas werd bekend gemaakt. Verder blijkt men in heel Vlaanderen of België ter zake onderzoeken gedaan te hebben.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wordt uitsluitend op vraag van gebruikers van putwater onderzoek ingesteld naar de waarde van dit putdrinkwater voor de menselijke consumptie? Om hoeveel aanvragen gaat het jaarlijks?
2. Wordt er door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie zelf het nodige preventieve onderzoek verricht naar de waarde van putwater al dan niet geschikt voor de menselijke consumptie? Zo ja, waar worden er analyses uitgevoerd, hoe vaak worden deze analyses uitgevoerd?
3. Welke evolutie wordt er waargenomen wat betreft de vervuiling van het putwater?
4. In hoeveel gevallen heeft de gezondheidsinspector reeds ingegrepen door in bepaalde gevallen het drinkwater ondrinkbaar te verklaren? In hoeveel gevallen is door analyse van het drinkwater een duidelijk advies gegeven om het drinkwater niet verder te gebruiken? En op welke wijze wordt aan betrokkenen de mogelijkheid gegeven om aan te sluiten op het bestaande waterleidingsnet?

5. Hoe valt te verklaren dat de gegevens van een onderzoek door het IHE nu pas vrijgegeven worden?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Sinds meerdere jaren onderzocht het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, op verzoek van de provinciale gezondheidsinspecteurs, de kwaliteit van het putwater bij particulieren.

In maart 1985 heeft het IHE mij de resultaten medegedeeld van de meetcampagnes in de periode 1982-1984.

Via de pers heb ik de resultaten medegedeeld, teneinde het publiek op de hoogte te stellen van het feit dat grondwater uit private putten meestal niet voldoet aan de normen die van kracht zijn voor leidingwater.

In de omzendbrief nr. WBB/85/2 van 1 september 1985 (B.S. van 5 december 1985), wordt de kwaliteitscontrole van putwaters formeel geregeld.

Inwoners, die niet kunnen beschikken over leidingwater, kunnen hun putwater kosteloos laten controleren.

De provinciale gezondheidsinspecteur oordeelt over de geschiktheid als drinkwater van het gecontroleerde putwater.

J. PEDE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

**Vraag nr. 33
van 7 februari 1986
van de heer A. DE BEUL**

Natuurgebied te Stekene — Uitvoeren herstelmaatregelen

In 1980 werden twee tennisvelden en een gebouw opgericht in een natuurgebied te Stekene. Het herstel in de oorspronkelijke staat werd in het vonnis van het Hof van Beroep te Gent op 8 maart 1984 bevestigd. Dit vonnis werd echter nog steeds niet uitgevoerd.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom heeft het Bestuur van de Stedebouw nog steeds niet, het herstel in de oorspronkelijke toestand, uitgevoerd?
2. Werde het College van Burgemeester en Schepenen door voormeld bestuur uitgenodigd opdat het dit vonnis zou uitvoeren?
3. Welke concrete maatregelen voorziet u om het herstel in de oorspronkelijke toestand van het natuurgebied te bekomen?
4. Meent u niet dat het Bestuur van de Stedebouw,

in gevallen waarbij het herstel in de oorspronkelijke toestand wordt geëist, steeds *een* dwangsom zou moeten vragen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt.

1. Het Hof van Beroep van Gent heeft op 8 maart 1984 in de door u bedoelde zaak een arrest geveld waarbij gesteld werd :
 - a. dat de plaats in de vorige staat te herstellen is binnen een termijn van één jaar ingaande op heden;
 - b. dat voor het geval de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn de gemachtigde ambtenaar en het College van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien volgens de wettelijke wijze en modaliteiten.

Beleidsmatig wordt er geoordeeld dat het Schepencollege als plaatselijk verantwoordelijke instantie voor de goede ruimtelijke ordening van het gemeentelijk grondgebied in de eerste plaats dient te oordelen en eventueel dient te beslissen om tot de uitvoering van rechtswege van dat arrest over te gaan.

Gezien het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening niet verplicht is om tot een dergelijke uitvoering van ambtswege over te gaan, wordt in het licht van bovengenoemde overweging de opportuniteit om die twee tennisterreinen en dat gebouw af te breken aan de gemeentelijke overheid gelaten.

2. Het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening heeft niet de bevoegdheid om aan het gemeentebestuur te bevelen over te gaan tot de van ambtshalve tenuitvoerlegging van dat arrest.
3. Het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening voorziet in de gegeven omstandigheden geen concrete maatregelen tot uitvoering van dat arrest.
4. In principe is de Administratie voorstander van de toepassing van de dwangsom.

Het vragen van de toepassing van de dwangsom door de gemachtigde ambtenaar mag echter geen automatisme worden.

Gezien een burgerlijke partijstelling met voorstel tot dwangsom de aanstelling van een advocaat vereist, brengt dit extra-kosten mede voor de Vlaamse Gemeenschap.

Hierom werd aan het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening de richtlijn medegegeven de hoogte van de dwangsom alsmede het feit zelf van het voorstel tot dwangsom geval per geval te evalueren. Daarbij werd gesteld dat in principe steeds de dwangsom moet gevraagd worden voor:

1. inbreuken die een aantasting betekenen van **de** open ruimten;

2. bouwinbreuken die gepleegd worden binnen de verschillende vormen van de groengebieden van de gewestplannen ;
3. zeer ernstige bouwmisdrijven;
4. inbreuken met een hoge precedentswaarde.

Tenslotte dient de hoogte van de dwangsom zodanig te zijn dat deze voor de overtreder werkelijk een financiële prikkel vormt om vrijwillig het vonnis of het arrest uit te voeren.

Vraag nr. 67
van 21 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Ambtenaren stedbouw — Uitbreiding personeelsbestand en kwalitatieve verbetering

Op de jaarvergadering van de Konfederatie van Immobiliënberoepen van België — afdeling Antwerpen verklaarde u het volgende:

„Het gaat niet op dat kandidaat-bouwers vele weken moeten wachten op stedbouwkundige attesten en dat verkavelings- en bouwaanvragen soms maanden in de schuiven blijven steken. Ik ben ervan overtuigd dat de buitendiensten van de Ruimtelijke Ordening beter kunnen functioneren. De ambtenaren moeten gemakkelijker beschikbaar zijn.”

Deze verklaringen doen het steeds goed maar om deze uit te voeren is echter wat meer nodig. In verschillende buitendiensten is het aantal personeelsleden dat zich met de dossierbehandeling bezighouden, angstwekkend verminderd. Bevorderde, overgeplaatste en gepensioneerde ambtenaren worden nog zelden in de buitendiensten vervangen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Meent u niet dat het probleem van de buitendiensten en zelfs van het hoofdbestuur enkel kan opgelost worden, wanneer personeel in voldoende aantal en met voldoende kwalificaties wordt voorzien ?
2. Welke concrete maatregelen voorziet u om het personeelsbestand in de buitendiensten en het hoofdbestuur terug op peil te brengen ?
3. Voorziet u maatregelen om in de buitendiensten en het hoofdbestuur, planologen en stedbouwkundigen aan te werven?
4. Meent u niet dan in de ruimtelijke ordening een aantal ambtenaren moeten aangetrokken worden met een specifieke opleiding, eerder dan te streven naar het aanwerven van ingenieurs die van ver of van dicht nog niets over ruimtelijke ordening hebben gehoord?
5. Hoe is per niveau, per buitendienst en in het hoofdbestuur, het aantal personeelsleden geëvolueers van 1980 tot 1985? Welke specifieke kwalitatieve eisen worden er voor niveau 1 en 2 gesteld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens te verstrekken.

1. Zoals het geachte lid terecht stelt, ben ik van mening dat het opvullen van de vacatures op het personeelskader een eerste belangrijke stap zou betekenen naar een oplossing van het gestelde probleem.

Daarnaast ben ik er van overtuigd dat wij moeten streven naar de vereenvoudiging van de administratieve procedures, de decentralisatie van de bevoegdheden in verhouding tot de draagkracht van de verschillende niveaus : gemeente, provincie en gewest, en tenslotte naar de deregulering waar het mogelijk is deze door te voeren.

Deze principes kunnen ook bijdragen tot het beter functioneren van de diensten en kunnen ze dicht bij het publiek brengen. Het beschikken over gemotiveerd en gekwalificeerd personeel kan de opdracht van het bestuur van de ruimtelijke ordening alleen maar vergemakkelijken.

2. De Voorzitter van de Vlaamse Regering is bevoegd voor het personeelsbeleid in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waarvan AROL een bestuur uitmaakt.

Concrete aanvullingen van het personeelsbestand zullen dienen te gebeuren in het raam van het wervingsplan 1986 waar in de mate van het mogelijke rekening zal gehouden worden met de behoeften van elke administratie.

3. Op het bestaande kader van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening, van de buitendiensten van de ruimtelijke ordening en van de Dienst Planning en Coördinatie zijn er geen plaatsen voorzien voor planologen en stedbouwkundigen. Het organiek reglement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap laat toe dat er ergens op één van de buitendiensten één plaats ingenomen wordt door een bestuurssecretaris die tevens houder is van een licentie in de stedbouw en de ruimtelijke ordening of van een licentie in de omgevingswetenschappen.

Meer is er niet voorzien. Planologen en stedbouwkundigen behoren immers nog niet tot de aanwervingsgraden van het Openbaar Ambt. Op dit ogenblik zijn er in bovengenoemde besturen vijf ambtenaren statutair en effectief aanwezig, die tevens houder zijn van de licentie in de stedbouw en de ruimtelijke ordening. (twee in de dienst Planning en Coördinatie, twee in de dienst die zich inlaat met de herwaarderingsgebieden en één in de dienst Betwiste Zaken).

Het wijzigen van de personeelsformatie, het organiek reglement en het aanpassen van de lijst van de aanwervingsgraden behoort niet tot mijn bevoegdheid. Aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve richt ik echter de vraag de nodige stappen te willen zetten om de titel van planoloog en stedbouwkundige bij de indeling van de graden, waarvan de ambtenaren van de rijksbesturen titularis kunnen zijn, te laten opnemen.

4. De Ruimtelijke Ordening is een complexe aangelegenheid die een multi-disciplinaire aanpak ver-

eist. Naast de administratief-juridische aspecten, komen ook technische en andere **wetenschappelijke** disciplines aan bod.

Gezien de planologen en stedenbouwkundigen een specifieke en multi-disciplinaire bijkomende opleiding genoten hebben in de materie ruimtelijke ordening is het aangewezen dat zij omwille van hun deskundigheid aangetrokken worden. Dit sluit niet uit dat opleidingen met een polyvalente kwalificatie, zoals ingenieurs, niet nuttig en nodig zouden zijn voor de vele andere takken binnen de administratie.

Ik stel echter vast dat in het bestaande kader voor de ruimtelijke ordening er geen evenwicht is **tussen** specifiek gekwalificeerde en algemene functies.

5. Voor wat de evolutie betreft van het personeelsbestand op de Buitendiensten en het Hoofdbestuur van het Bestuur Ruimtelijke Ordening verwijs ik

naar de gegevens in bijgevoegde tabel. Er dienen evenwel volgende opmerkingen bij deze gegevens gemaakt.

- a. De gegevens waren slechts beschikbaar vanaf 1 juli 1982, datum van het Besluit tot **overheveling** van het personeel van het Ministerie van Openbare Werken naar de Vlaamse Gemeenschap.
- b. In de opgegeven aantallen zijn naast het statutair personeel, ook het tijdelijke en ander personeel met precair statuut vervat.
- c. Voor wat het Hoofdbestuur betreft zijn naast de personeelsleden van het Bestuur Ruimtelijke Ordening, ook de personeelsleden begrepen van de Diensten Algemene Zaken en Coördinatie en Planning. Deze diensten werken, zoals vóór de overheveling, grotendeels nauw samen met het Bestuur Ruimtelijke Ordening.

		Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Hoofdbestuur
1.7.1982	I	11	5	8	14	16	50
	II						
	III	14	13	20	29	22	44
	IV	4	1	14	9	4	8
		/45	/28	/56	/66	/57	/129
<hr/>							
31.12.1982	I	9	5	28	30	16	49
	II	12	13			22	43
	III	14	9	13	14	15	27
	IV	4	1	14	9	4	6
		/39	/28	/55	/66	/57	/125
<hr/>							
31.12.1983	I	8	5	20	14	16	44
	II	14	13		28	22	41
	III	13	9	13	13	15	24
	IV	3	2	13	6	4	4
		/38	/29	/54	/61	/57	/113
<hr/>							
31.12.1984	I	8	6	20	13	22	40
	II	15	13		26		39
	III	14	10	13	12	15	22
	IV	1	6	13	9	4	6
		/38	/35	/54	/60	/57	/107
<hr/>							
31.12.1985	I	11	7	7	7+1*	8+1	37
	II	13	10	15	16+4	17+1	40
	III	11	12	12	8+4	5+6	17
	IV	1	5	13	2+4	2	5
		/36	/34	/47	/33+13	/32+8	/99

excl. + 7 YWW
+ 1 tijdelijk
deeltijds
incl. 6 — 3/50%
— 3/80%

excl. I 1.
II 3
III 5
IV 1

incl. 3 half-time
4 V.Z. wedde
* naar coördinator

Vraag nr. 74
van 28 maart 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Dijkvallei — Boomkappingen

In de Dijkvallei tussen de Dijkbrug in Korbeek-Dijle

en het gehucht Ormendaal werden recent boomkappingen verricht aan de oeverbedding van de Dijle.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. of voor deze boomkappingen de nodige vergunningen werden gevraagd en verkregen;

2. wat er voor de herbeplanting werd bepaald?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 28 maart 1986 betreffende de boomkappingen in de Dijlevallei, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze werkzaamheden werden onderzocht door de Houtvesterij. Tevens werd het overtredingsaspect nagekeken.

1. Houtvesterij

De boomkappingen gebeuren op 2 afzonderlijke percelen:

a. perceel 185 a

De eigenaar hiervan is de Nationale Maatschappij der Waterleidingen. Er werden een tiental bomen gekapt nl. kwijnende en dode populieren en wilgen. De directie van de watermaatschappij verklaarde van mening te zijn geweest dat er voor zulke exploitatie geen vergunning nodig was.

Ze heeft de verzekering gegeven dat het gekapte gedeelte kortelings zal herbeplant worden met een nieuwe variëteit van populier.

b. percelen 209 D2-209f-209g gelegen in een blok

De eigenaar is de heer G. Van Roey, Prinsendreef 4 te 2078 Kortenberg, rentmeester bij Prins de Merode. Aan de stronken is te zien dat het allemaal overrijpe, kwijnende en kaprijke bomen waren.

Gelet op het feit dat de grachten geruimd werden, mag men veronderstellen dat een herbeplanting zal gebeuren.

2. Overtreding

Aangezien het schepencollege van Bertem geen kapvergunning afgegeven heeft, werd ten laste van de heer G. Van Roey op 17.4.1986 een proces-verbaal opgesteld wegens het kappen van \pm 3 10 bomen zonder voorafgaandelijk vergunning, zoals voorzien in art. 44 van de stedbouwwet. Dat proces-verbaal werd aan het parket te Leuven overgemaakt.

Vraag nr. 75 van 28 maart 1986 van de heer K. DILLEN

Natuurgebied — Wijziging van bestemming

Naar we vernemen zouden er concrete plannen bestaan om een stuk weiland en aangrenzend natuurgebied, met een oppervlakte van ongeveer 5 hectare aan de inrit Geel West van de snelweg **Antwerpen-Hasse**, een andere bestemming te geven.

Naar verluidt zou een buitenlandse groep het inzicht hebben hierop een motel te bouwen.

Zijn deze inlichtingen juist?

Zo ja, op welke gronden werd de toelating verleend en meent de Gemeenschapsminister niet dat de zo-

veelste vernietiging van een stuk reeds zo schaars geworden natuur in strijd is met het algemeen Vlaams belang?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 28 maart 1986 betreffende een wijziging van bestemming — natuurgebied — heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er op 17 maart 1986 aan de PVBA Avermo een bouwvergunning werd verleend door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Westerlo, voor het bouwen van een hotel, in de deelgemeente Oevel op de hoek van de Bell-Telephonelaan en de Grote Steenweg, dit is op ca. 250 m van het aansluitingscomplex Geel-West.

Deze gronden zijn overeenkomstig het gewestplan gelegen in het dienstverleningsgebied.

Een aanvraag voor het oprichten van een hotel binnen het natuurgebied in deze omgeving is mij niet bekend.

Vraag nr. 88 van 17 april 1986 van de heer L. VANHORENBEEK

Gewestplan en BPA's — Veldwegen

Wij moeten vaststellen dat talrijke veldwegen, vermeld in de wegenatlas en nooit opgeheven overeenkomstig de artikelen 27, 28 en 29 van de wet op de buurtwegen (wet van 10.4.1841), niet vermeld worden op de gewestplannen en de gemeentelijke BPA's.

Talrijke bouwvergunningen, afgegeven zonder rekening te houden met de wegenatlas, hebben geleid tot de de facto opheffing van veldwegen, ook wanneer zij nog gebruikt werden.

Mogen wij vernemen welke maatregelen de Minister op dit vlak getroffen heeft?

Antwoord

Ingevolge zijn parlementaire vraag nr. 88 heb ik de eer het geachte lid te wijzen op het volgende.

1. De aanduiding van veldwegen vormt geen element van Ruimtelijke Ordening op niveau van de gewestplannen. De gewestplannen beperken zich tot de bestaande en toekomstige **hoofdinfrastructuur**. Voor zover de bestaande veldwegen nog effectief zichtbaar waren in het fysisch milieu zijn ze weergegeven als element van de bestaande toestand, opgenomen in de orthofotoplans bij de opmaak van de gewestplannen.
2. Veldwegen maken wel het voorwerp uit van bestaande toestand of toekomstige planning in Bijzondere Plannen van Aanleg.
3. Het in rekening brengen van elementen uit de

Atlas der Buurtwegen bij het afgeven van bouwvergunningen is essentieel een gemeentelijke en in de tweede plaats een provinciale aangelegenheid :

1. omdat veldwegen elementen zijn van bestaande en juridische toestand, die bij het indienen van een bouwaanvraag worden onderzocht;
2. omdat de lokale en regionale besturen bevoegdheden hebben over de buurtwegen ingevolge de wet van 10 april 1841;
3. omdat bouwvergunningen in een BPA gelegen en de opmaak van een BPA tot de **gemeentelijke** bevoegdheden behoren.

Maatregelen dienen derhalve niet genomen op vlak van ruimtelijke ordening, doch op vlak van voogdij over lokale en regionale besturen.

Vraag nr. 91
van 6 mei 1986
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Beroepsprocedure (art. 55 wet van 29 maart 1962) — Naleving gemeentelijke verordeningen

Art. 55 van de wet van 29 maart 1962 en volgende houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw, regelen de beroepsprocedure.

Ik stel vast dat de beroepsinstanties bij het afgeven van een vergunning geen rekening of praktisch nooit rekening houden met de gemeentelijke verordeningen en/of vergunningsvoorwaarden welke een gemeentebestuur meent te moeten maken.

Waarom heeft de Minister, in afwachting van wijziging via een decreet, via omzendbrief de provinciale overheid niet aangespoord en uw hoofdbestuur niet opgelegd om rekening te houden met de gemeentelijke verzuchtingen op dat stuk?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 6 mei 1986 inzake de naleving van de gemeentelijke verordeningen, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat bij de behandeling van een beroep bij de Executieve steeds rekening wordt gehouden met al de geldende verordeningen de voorschriften.

Volgens de voorschriften van de Raad van State wordt de overheid die in beroep uitspraak doet over een regelmatig ingesteld beroep, trouwens verplicht rekening te houden met de feitelijke gegevens en met de verordeningsbepalingen zoals die zich voordoen op het ogenblik dat zij zelf de beslissing over het al dan niet toekennen van de vergunning neemt.

Bovendien worden de voorwaarden die het College van Burgemeester en Schepenen meent te moeten opleggen — al of niet voorkomende uit nog niet goedgekeurde gemeentelijke verordeningen — bij het nemen van de beslissing steeds onderzocht en wordt er zeker rekening meegehouden tijdens zij juridisch aanvaardbaar zijn en bedoeld zijn om de goede stedebouwkundige aanleg te dienen.

Tenslotte leert de praktijk dat vele gemeenten bij het geven van adviezen of bij het afgeven van vergunningen niet op de hoogte blijken te zijn van hun eigen bouw- of verkavelingsverordeningen.

Vraag nr. 93
van 9 mei 1986
van de heer A. DE BEUL

Reclameverordening voor visuele reclame — Coördinatie en taak van AROL

De visuele vervuiling wordt ondermeer veroorzaakt door het her en der aanbrennen van reclame. U meent dat een overreglementering niet gewenst is en dat vele gemeentebesturen niet meer geneigd zijn om hun verantwoordelijkheden op te nemen onder steeds toenemende overheidsinmengingen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. De bestaande reglementering is dermate versnipperd over nationale en regionale materies dat een dringende coördinatie of overbrengen van bevoegdheden gewenst is. Het verleden heeft echter duidelijk aangetoond dat er nooit een doeltreffend beleid is gevoerd n.a.v. de visuele reclame. Vele gemeenten hebben evenmin bestaande resterende bevoegdheden gebruikt om de visuele reclamevervuiling tegen te gaan. Bent u de mening toegedaan, indien de gemeenten hun verantwoordelijkheid niet opnemen, dit spijtig is maar dat zij zelf daarvoor verantwoordelijk zijn? Meent u niet dat de visuele vervuiling, via reclame, geen te zware bekommernis is voor de gemeenten? Is de lankmoedigheid of het ontbreken van zin voor esthetiek van een gemeente te verkiezen boven een sloganachtige „overreglementering”?
2. Hoe zullen de gemeenten kwalitatief en kwantitatief in staat worden gesteld om deze bijkomende taak waar te nemen? Voorziet u in de mogelijkheid van bijkomend, kwalitatief geschoold personeel?
3. U stelt dat de administratie de nodige ervaring in verband met de visuele reclame heeft. Welke dienst bij AROL beschikt over deze ervaring? Hoeveel ambtenaren, uitgesplitst per niveau, hebben ervaring en hebben zich in deze problematiek gespecialiseerd? Hoeveel ambtenaren houden zich uitsluitend met de visuele reclame bezig?
4. Uit wat bestaat de informatie die door ambtenaren van AROL kan ter beschikking gesteld worden? Bestaat er één bruikbare nota over dit onderwerp? Zo ja, welke en van wanneer dateert deze?

Antwoord

In verband met de hierboven vermelde aangelegenheid heb ik de eer het geachte lid op de gestelde vragen het volgende te antwoorden.

1. Het is vanzelfsprekend dat indien de gemeenten hun verantwoordelijkheid niet opnemen, zij zelf daarvoor verantwoordelijk zijn. Het feit dat de

huidige reglementering onvoldoende effect heeft gehad, is daar rechtstreeks het gevolg van.

De gemeentebesturen zouden ertoe moeten aangezet worden zelf initiatieven ter zake te nemen.

2. Het betreft hier geen nieuwe bijkomende taak voor de gemeente, maar een toepassing of uitoefening van haar huidige bevoegdheid ter zake.
3. Op gans de Administratie waren twee ambtenaren bijna uitsluitend bezig met dergelijke dossiers.
 - Een bestuurssecretaris (niveau 1) van het Hoofdbestuur die vorig jaar naar de Buitendienst Leuven is gemuteerd.
 - Een adjunct-controleur der Werken (niveau II), vroeger werkzaam in Antwerpen en nu gemuteerd naar het Ministerie van Openbare Werken.

Op dit ogenblik zijn er geen ambtenaren van AROL uitsluitend met visuele reclame bezig.

4. Reeds in oktober 1975 werd door het Ministerie van Openbare Werken een brochure gedrukt in opdracht van het toenmalig Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening van het Staatssecretariaat voor Streekeconomie, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Deze brochure omvat een officieuze coördinatie van de „regelementering inzake het aanplakken en reclame maken”, en werd toen aan *alle* Vlaamse gemeentebesturen toegezonden.

Tevens kunnen de ambtenaren van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening, die zich inlaten met o.a. het adviseren van bouwverordeningen, antwoorden op vragen daaromtrent die hen voorgelegd worden.

Vraag nr. 94
van 9 mei 1986
van de heer A. DE BEUL

„Structureel . aangetaste landbouwgebieden ” — *Begripsomschrijving*

Op vraag nr. 16 van 8 januari 1986 antwoordde u dat de definiëring van het Staatssecretariaat van Landbouw, in verband met structureel agrarische gebieden, door u aanvaard wordt. Nochtans structureel agrarische gebieden definiëren als „ gebieden waarvan de landbouwstructuren zijn aangetast, inzonderheid door niet agrarische vestigingen en activiteiten zoals reseedentie, ambacht, recreatie” laat toe dat de weinig open ruimte nog verder wordt aangetast. Stellen dat „ de aard van het gebied waarvan de bouwplaats deel uitmaakt, wordt bepaald aan de hand van de bevindingen van een onderzoek ter plaatse, waaraan ieder dossier onderworpen wordt”, is niet meer dan een doekje voor het bloeden.

Het klinkt mooi wanneer u stelt dat het een permanente opdracht van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu is te zoeken naar een meer sluitende terminologie om zo goed mogelijk de ruimtelijke belangen te dienen. Intussen blijkt dat AROL geen definiëring heeft, laat staan over ernstige ruim-

telijke evaluatiecriteria beschikt. Het hanteren van deze definiëring brengt mee dat men, geval per geval, ruimtelijk evalueert. Op basis van een evaluatie per dossier is geen éénvormig beleid te voeren, a fortiori wanneer elke ruimtelijke richtlijn ontbreekt.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Uit de statistieken zou al dan niet kunnen blijken in welke mate de adviezen van landbouw slaafs gevolgd worden.
Zou het niet mogelijk zijn om voor 1985 deze gegevens ter beschikking te stellen?
2. Welke ruimtelijke evaluatierichtlijnen werden er gegeven bij het dossier per-dossier onderzoek?
3. Wanneer voorziet u een ruimtelijk hanteerbare definiëring en evaluatiecriteria, voor structureel aangetaste landbouwgebieden?
4. Bij de provinciale directies worden statistieken over de toepassing van het minidecreet bijgehouden. Deze statistieken laten, door verschillende opnamecriteria, niet altijd een éénvormig besluit toe. Nochtans kan men aanduiden in hoeveel gevallen agrarische gebieden in industrie- of ambachtelijk ke gebieden veranderen. Hoeveel ha landbouwgronden veranderden, door toepassing van artikel 79 reeds van bestemming?
5. Hoeveel BPA's, opgemaakt tot wijziging van landbouwzones in een andere bestemming werden sinds 1984 gunstig of ongunstig geadviseerd.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 16 van 8 januari 1986. Sedert die datum hebben er geen nieuwe feiten plaatsgevonden.

Voor zover als nodig wens ik volgende punten nogmaals te benadrukken.

1. De gevraagde statistische gegevens zijn niet voorhanden.
2. De moeilijkheid en de opportuniteit om, gezien de aard en het niveau van de gewestplannen, strikte ruimtelijke evaluatierichtlijnen en criteria uit te vaardigen.
3. Adviezen van landbouw of van andere sectoren worden niet „ slaafs ” gevolgd. Ze worden ingewonnen om het ruimtelijk-sectorieel impact zo juist mogelijk te kunnen inschatten.
4. Aan AROL werd gevraagd de summier statistiek over de toepassing van het minidecreet te willen globaliseren en er een evaluatie van te maken.

Vraag nr. 95
van 13 mei 1986
van de heer P. DE WEIRDT

Golfbeleid in Vlaanderen — Vestigingsplaatsen

Uit diverse persberichten en naar aanleiding van een TV-uitzending (Panorama) konden wij vernemen dat de Vlaamse Regering de golfsport in Vlaanderen wil stimuleren.

Uit deze berichten blijkt ook dat reeds 16 mogelijke vestigingsplaatsen voor de aanleg van nieuwe **golfterreinen** werden voorzien.

Kan de Minister mij — gelet op de ongerustheid van landbouwers en bewoners in sommige streken — mededeling geven van deze 16 mogelijke vestigingsplaatsen voor de aanleg van golfterreinen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in het kader van een voorlopige studie in opdracht van mijn voorganger de heer P. Akkermans door de administratie een snel-onderzoek werd verricht naar de mogelijke inplantingsplaats van golfterreinen in Vlaanderen. Uitgaande van enige criteria en randvoorwaarden zoals afstand tot grotere centra, oppervlakte, enz . . . en de optie dat golfterreinen een positieve bijdrage kunnen brengen in de landschapsopbouw werden meestal lokalisaties vooropgesteld waar het landschap om een of andere reden verstoord is en niet of slechts in beperkte mate geraakt werd aan andere sectoriële belangen zoals landbouw, natuurbehoud, landschapsbescherming enz . . . Deze mogelijke vestigingsplaatsen, die niet limitatief zijn en dus kunnen gewijzigd worden, worden nog verder onderzocht.

Aan AROL werd gevraagd die ontwerp-studie te actualiseren. De gevraagde studie heeft niet tot doel de gewestplannen te wijzigen, zodat op bepaalde plaatsen een golfterrein zou opgenomen worden. Die studie moet het alleen mogelijk maken dat er passend kan ingespeeld worden, waneer er vragen voorgelegd worden tot het aanleggen van golfterreinen. De initiatiefnemers moeten erdoor kunnen ingelicht worden waar, hoe n volgens welke normen hun plannen tot realisatie kunnen gebracht worden. Er weze immers herhaald dat de overheid geen initiatiefnemer is voor het aanleggen van golfterreinen in Vlaanderen.

Gezien de ontwerp-studie slechts de waarde heeft van een intern studiedocument voor de administratie, zou het alleen maar een grote verwarring teweegbrengen door dat niemand bindend studierapport **officieel** te publiceren.

Vraag nr. 100 van 20 mei 1986 van de heer G. CARDOEN

Bouwvergunning — Vereenvoudiging procedure toekening

Door de Stedebouwkundige diensten wordt vaak op aanvragen om bouwvergunning een voorlopig ongunstig advies uitgebracht.

Deze adviezen zouden meteen impliceren dat de termijn van behandeling van een bouw dossier in ruime mate mag en kan overschreden worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister de rechtsgrond waar men zich op baseert om dergelijke procedure te hanteren.

Bestaat er geen mogelijkheid om de termijnen voorzien door de wet van 29 maart 1962 nauwkeurig te doen respecteren?

Antwoord

Het door het geachte lid aangehaalde feit dat voor bouwaanvragen vaak een voorlopig ongunstig advies wordt uitgebracht berust op geen enkele rechtsgrond. De wet van 29 maart 1962 op de stede bouw en de ruimtelijke ordening voorziet noch het voorlopig advies van de gemachtigde ambtenaar noch de tijdelijke weigering van een bouwaanvraag door het College van Burgemeester en Schepenen. Het arrest nr. 23.862 dd. 6.1.1984 van de Raad van State, **IIIe** Kamer, in de zaak George en consorten tegen het Waalse Gewest, is ter zake heel duidelijk. Nog onlangs heb ik aandacht van de bevoegde administratie hierop getrokken met de bedoeling de door u aangehaalde handelwijze niet meer toe te passen.

Bij deze wil ik wel de aandacht van het geachte lid vestigen op het feit dat voor vele dossiers adviezen dienen gevraagd aan andere besturen of administraties waarbij de aan de gemachtigde ambtenaar toegekende termijn voor het uitbrengen van zijn advies dikwijls veel te kort is. Dit is dan ook een probleem dat in het kader van de herziening of wijziging van de wetgeving inzake Ruimtelijke Ordening en Stedebouw op één of andere manier een oplossing moet krijgen ten voordele van een vereenvoudiging en in-korting van de procedure inzake bouwaanvragen.

Vraag nr. 104 van 28 mei 1986 van de heer A. DE BEUL

Golfterrein te Binkom-Kerkom (Boutersem) — Behoefte studie en resultaten

In een snelsurvey-onderzoek „Open golfterreinen voor Vlaanderen” wordt naast de vijftien andere lokalisatievoorstellen, Binkom-Kerkom (Boutersem) voorgesteld. Het betreft hier een oppervlakte van 39 ha waarvan een deel een zandwinningsplaats was.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel van de voorziene 39 ha behoort tot de werkelijke zandgroeve?
Hoeveel ha landbouwgrond die momenteel in gebruik is voor de landbouw, is in deze 39 ha begrepen?
2. Meent u niet dat men minstens over een ernstige behoefte studie zou moeten beschikken vooraleer men overgaat tot de planning van golfterreinen?
Voorziet u de opmaak van een dergelijke behoefte studie?
3. Zal voor de eventuele aanleg van een golfterrein te **Binkom-Kerkom**, het gewestplan in herziening gesteld worden of zal een BPA tot wijziging van de bestemming, hiertoe aangewend worden?
Hoe zal in 't geval van een BPA dit juridisch gemotiveerd kunnen worden voor de nu nog in gebruik zijnde landbouwgronden?
4. Welke waarde wordt door u aan dit snelsurvey-onderzoek gehecht?

Lijkt dit geen studie die een detailprobleem wil oplossen zonder een directe relatie tot het huidige spanningsveld van de verschillende maatschappelijke functies?

Antwoord

Vooreerst wil ik er het geachte lid op wijzen dat de ontwerpstudie slechts de waarde heeft van een intern studiedocument voor de administratie. Dit werd reeds geantwoord op de vraag nr. 95 van 13 mei 1986 van de heer P. De Weirdt. In dat antwoord kunt u tevens lezen dat die studie niet tot doel heeft de gewestplannen te wijzigen, zodat op bepaalde plaatsen een golfterrein zou opgenomen worden.

Ter informatie kan medegedeeld worden dat het ontgrondingsgebied ongeveer 44 ha groot is, waarvan één vierde werkelijk ontgonnen is.

Tenslotte weze vermeld dat er reeds een onderzoek verricht werd naar de behoefte aan golfterreinen vanuit de privé-zijde.

In hoever deze resultaten met de reële behoeften overeenstemmen is moeilijk in te schatten. Algemeen wordt evenwel aangenomen dat een bijkomende aanleg van een tiental golfterreinen noodzakelijk is om de bestaande vraag op te vangen.

Vraag nr. 110 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Intercommunales — Presentiegelden, vergoedingen, honoraria, reis- en verblijfskosten bestuursleden

In Limburg zijn een aantal intercommunales actief. In dit verband had ik graag een exact overzicht over de uitgekeerde presentiegelden, vergoedingen, honoraria, reis- en verblijfskosten van alle intercommunales in Limburg voor de leden van de Raad van Bestuur, Directiecomité, College van Commissarissen, andere bestuursorganen in de intercommunales.

Deze gegevens had ik graag over de jaren 1982, 1983, 1984 en 1985.

Antwoord

Gelet op de statistische aard en de omvang van de gevraagde informatie zal deze aan het geachte lid rechtstreeks worden bezorgd.

Het is mij niet mogelijk nu reeds te antwoorden omdat verschillende gegevens moeten worden opgezocht en opgevraagd.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 19 van 28 april 1986 van de heer O. VAN OOTEGHEM

Buitenlandse groepsreizen voor universiteitsstudenten — Voorziene kredieten in 1985 en 1986

Tot en met 1985 werden de buitenlandse groepsreizen betaald door het Ministerie van Onderwijs.

Vanaf het begrotingsjaar 1986 staan die reizen ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Welk krediet werd in 1985 door het Ministerie van Onderwijs (N) voor die reizen voorzien?

Welk krediet werd (of wordt) in 1986 door het Ministerie van Onderwijs (N) naar de Vlaamse Gemeenschap overgeheveld voor die reizen?

Kan de geachte Minister mij verzekeren dat die kredieten integraal voor het bestemde doel zullen worden gebruikt en dat zij niet zullen worden besteed voor andere uitgaven in het kader van onderwijs en permanente vorming?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, in tegenstelling met zijn vraag, de kredieten voor buitenlandse groepsreizen voor universiteitsstudenten, voor het dienstjaar 1985 niet ingeschreven werden op de begroting van het Ministerie van Onderwijs maar wel op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap onder titel 1, Sectie 30, Algemeen Onderwijs art. 33.04.02. Toelage aan jonge vorsers en universiteitsstudenten voor groepsreizen in het buitenland. Het vooniene krediet bedroeg voor het dienstjaar 1985 ; 2.100.000 F. In het ontwerp van begroting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor het dienstjaar 1986 werd eveneens een krediet van 2.100.000 F voorzien op dit artikel.

Vraag nr. 22 van 16 mei 1986 van de heer F. PIOT

Studietoelagen secundair onderwijs — Aantal aanvragen

In een recent interview met de BRT heeft de heer Guido Dumon, van de studiedienst KWB, erop gewezen dat het onderwijs in steeds mindere mate kosteloos kan genoemd worden.

In het lager onderwijs, zo heeft een onderzoek uitgewezen, zou een leerling per jaar gemiddeld 6 tot 10.000 frank kosten en in het secundair gemiddeld 17.000 frank.

Gezien de beperkte subsidiëring hebben de onderwijsinrichtingen de tendens om de kosten van bepaalde activiteiten (sneeuwklassen of educatieve excursies bijv.) af te wentelen op de ouders.

Ook minder-begoede ouders zien zich zedelijk verplicht deze extra-schoolkosten te dragen, willen zij hun kind pijnlijke discriminaties besparen.

In die optiek blijkt het o.a. belangrijk na te gaan in welke mate de ouders van in het secundair onderwijs studerende kinderen een beroep doen op studietoelagen en die ook effectief bekomen.

Kan de geachte Minister medelen, voor elk van de voorbije vijf schooljaren, hoeveel aanvragen om studietoelagen werden afgewezen en om welk motief?

Graag had ik meteen het aantal van de positief-beantwoorde aanvragen vernomen en het hieraan bestede globale bedrag.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid de hiernavolgende gegevens te verstrekken.

Studietoelagen Secundair Onderwijs 1980-81 tot 1984-85

Aantal aanvragen	191.260	180.152	173.998	178.915	173.037
Toekenningen	134.734	122.865	128.514	127.311	123.110
Afvijsingen (1)	56.537	57.287	45.484	51.604	49.927
Te hoog inkomen	44.685	45.573	33.835	40.706	41.902
Andere	11.852	11.714	11.649	10.898	8.025
Globale bedrag	647.435,9 fl.	632.812.860 fr.	696.345.820 fr.	684.817.790 fr.	635.564.945 fr.

(1) Het grootst aantal afwijzingen gebeurt omwille van het feit dat het gezinsinkomen het toegelaten maximuminkomen overschrijdt.

De andere afwijzingen hebben te maken met de nationaliteitsvereiste en de studievoorwaarden:

- men moet onderwijs volgen aan een door het Rijk georganiseerde, gesubsidieerde of erkende instelling;

- men moet voltijds onderwijs volgen;

- niet meer leerplichtige leerlingen moeten het vorige jaar geslaagd zijn en mogen niet meer dan één maal een schooljaar niet met vrucht beëindigd hebben.

P. DEPRez GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 16
van 14 februari 1986
van de heer A. DE BEUL**

Cultuur- technische werken — Bouwvergunning

Bij brief van 3 augustus 1981 verzocht de Staatssecretaris voor Streekeconomie en de Ruimtelijke Ordening, de Raad van State om een advies met betrekking tot het vergunningsplichtig zijn, van cultuur-technische werken. In het advies van de Raad van State van 18 februari 1982 (nr. A.27.602/VII-803) wordt als besluit gesteld:

- „ De ruilverkavelingscomités zijn gehouden een bouwvergunning aan te vragen voor het uitvoeren van cultuur-technische werken, in zones die binnen de reikwijdte van artikel 44, § 1, van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw vallen.
- „Ten einde de mogelijkheid van strijdige beslissingen te beperken, zou de Minister of zijn gemachtigde op een aanvraag om vergunning welke ingediend is op grond van artikel 48 van de wet van 29 maart 1962, pas mogen beschikken nadat de Koning zijn goedkeuring zal hebben gegeven van het plan van de uit te voeren cultuur-technische werken, en nadat hij in voorkomend geval tot de herziening van de bestaande gewestplannen en plannen van aanleg zou hebben besloten.”

Momenteel storen de verkavelingscomités zich niet aan dit advies.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. In hoeveel gevallen hebben de **ruilverkavelingscomités** in 1983, 1984 en 1985 een bouwvergunning aangevraagd?

2. Zal u de verkavelingscomités inlichten over het feit dat een bouwvergunning vereist is?
3. Hoeveel ruilverkavelingen werden sinds 9 december 1985 goedgekeurd? In hoeveel gevallen werd een bouwvergunning gevraagd?
4. Bent u zinnens het advies van de Raad van State te respecteren? Welke maatregelen heeft u daartoe genomen?

Antwoord

Na onderzoek bij de onderscheiden **ruilverkavelingscomités** heb ik de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. In 1983 en 1984 werden geen bouwaanvragen ingediend door ruilverkavelingscomités. In 1985 werden twee bouwaanvragen ingediend. Deze hadden betrekking op de oprichting van constructies, vergelijkbaar met bedrijfsgebouwen en waren bestemd voor de opstelling van **pompinstallaties**.
2. Ik stel vast dat de meningen inzake de **vergunningplicht** voor de uitvoering van sommige werken door de ruilverkavelingscomités verdeeld zijn. Mijn geachte voorganger, zowel bevoegd voor de landinrichting als voor de ruimtelijke ordening, was de mening toegedaan dat de stedenbouwkundige toetsing van werken, uit te voeren door ruilverkavelingscomités, niet diende te geschieden via een vergunningsaanvraag in uitvoering van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, maar wel via de specifieke procedures en mechanismen van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet.

Ik stel vast dat de Afdeling Administratie van de Raad van State, wier advies van 18 februari 1982 mij door mijn geachte voorganger werd medege-deeld, er een andere mening op na houdt.

3. Het is mij niet duidelijk wat het geachte lid bedoelt met goedgekeurde ruilverkavelingen. **Voor** zover mij bekend werden sedert 9 december 1985 geen bouwvergunningaanvragen ingediend door ruilverkavelingscomités.
4. Ik ben de mening toegedaan dat het bedoelde advies van de Raad van State nader dient onderzocht te worden. Een opvolging van dit advies lijkt mij niet verenigbaar met ondermeer de bepalingen van het koninklijk besluit van 25 maart 1981 tot vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van de op het openbaar domein door publiekrechtelijke rechtspersonen uit te voeren werken en te verrichten handelingen waarvoor wegens hun geringe omvang geen vergunning is vereist.

Anderzijds stel ik vast dat, afgezien van voorgaande bemerking, een consequente toepassing en naleving van het advies in al zijn onderdelen een einde zou stellen aan de vaak jarenlang durende discussies met sommige diensten van de ruimtelijke ordening ter gelegenheid van de behandeling van bouwaanvragen voor cultuur-technische werken, uit te voeren buiten het kader van de ruilverkaveling.

Het is echter ook duidelijk dat de taken die opgedragen zijn, enerzijds aan de bevoegde overheid inzake ruimtelijke ordening, anderzijds aan de bevoegde overheid inzake ruilverkaveling, zich op een verschillend vlak situeren. Hun respectieve beslissingen worden immers genomen ter behartiging van belangen van verschillende aard en zijn om die reden ook aan verschillende administraties toevertrouwd.

Het komt dan ook aan de verschillende diensten toe geen appreciatie recht uit te oefenen over de eisen van de belangen die hun niet zijn toevertrouwd en geen maatregelen te nemen die zo verregaande zijn dat een andere dienst het buitenmate moeilijk krijgt om het beleid dat haar in uitvoering is opgelegd doelmatig te voeren.

Het probleem wordt onderzocht door de Dienst Landbouw van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Vraag nr. 22
van 17 april 1986
van de heer A. DE BEUL

Internationale Culturele Akkoorden — Nederlandse rechtsgeldige tekst

In de teksten van de door België ondertekende culturele akkoorden wordt meestal melding gemaakt van de originele rechtsgeldige tekst en van de taal of talen in welke deze tekst gesteld is.

Het valt op dat in bijna alle akkoorden een Franse tekst vermeld wordt. Voor verschillende akkoorden is er blijkbaar geen Nederlands origineel. Dit is o.m. het geval voor de akkoorden met Egypte (28 november 1949), Verenigd Koninkrijk (17 juni 1946), Griekenland (9 december 1954), Tsjecho-Slowakije (6 maart 1947), Portugal (30 juli 1955) en Turkije (29 december 1959).

Daarbij rijst de vraag of en in hoeverre de Vlaamse Cultuurgemeenschap aan haar trekken komt bij de uitvoering van akkoorden waarvan niet eens een rechtsgeldige Nederlandse tekst voorhanden is.

Welke stappen doet de Vlaamse Executieve om onverwijld een rechtsgeldige Nederlandse tekst van deze culturele akkoorden te laten vaststellen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Sedert medio 1982 komt de Vlaamse Gemeenschap volledig aan haar trekken bij de uitvoering van de culturele akkoorden. Er worden immers voor wat de bespreking van de werkprogramma's betreft afzonderlijke (jaarlijkse — tweejaarlijkse of driejaarlijkse) vergaderingen gehouden tussen het partnerland en de gemeenschappen. Alle werkprogramma's worden sindsdien ondertekend in de taal van het partnerland en het Nederlands.

Dit geldt inzonderheid voor Egypte, het Verenigd Koninkrijk, Tsjecho-Slowakije en Portugal.

Met Griekenland en Turkije werden noch door de Franse, noch door de Vlaamse Gemeenschap werkprogramma's afgesloten. Griekenland heeft tot hier toe ondanks diverse vragen, geweigerd met de twee Gemeenschappen afzonderlijk te onderhandelen.

Voor Turkije is de situatie verschillend. Dit land wil wel met de beide gemeenschappen afzonderlijk onderhandelen. De Franse Gemeenschap echter heeft beslist niet met Turkije te onderhandelen, terwijl dit land op zijn beurt niet uitsluitend met de Vlaamse Gemeenschap wenst te handelen.

Volledigheidshalve kan worden medegedeeld dat ondermeer omwille van betwistingen omtrent verdragsrechtelijke bevoegdheid tussen de nationale Regering en de Gemeenschappen sedert medio 1982 noch aan de tekst van de verdragen zelf werd gewijzigd, noch nieuwe verdragen werden afgesloten.

Wij verwijzen eveneens ter informatie in dit verband naar volgende Bulletins van Vragen en Antwoorden:

Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 dd. 15/2/83 blz. 176 tot blz. 178

Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 dd. 1/3/83 blz. 214-215

Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 15/3/83 blz. 242 tot blz. 243

Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 5/7/83 blz. 557

Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 7/6/83 blz. 504

Vraag nr. 24
van 22 april 1986
van de heer P. PEETERS

Polders en wateringen — Uitgevoerde werken in 1985

Zou de geachte Minister per polder en watering kunnen mededelen voor welk bedrag in 1985 werken werden uitgevoerd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De polders en de wateringen hebben in 1985 in hoofdzaak enerzijds gewone onderhouds-, **ruimings-** en herstellingswerken aan onbevaarbare waterlopen van de tweede en derde categorie en anderzijds buitengewone werken van verbetering aan waterlopen of werken tot verbetering van landbouwwegen uitgevoerd. Aangezien deze besturen enkel voor deze laatste werken beroep kunnen doen op toelagen vanwege het Vlaamse Gewest, beschik ik dan ook slechts voor deze werken over de gevraagde inlichtingen.

Volgende toelagen werden aldus in 1985 aan polders of wateringen toegekend.

Opdrachtgevend bestuur	Aard van de werken	Bedrag (in fr.) van de toelage	Percentage van de toelage
1. Provincie West- Vlaanderen			
a. Polder Noord-watering van Veurne	- onderbemaling van de Krommegracht	260.000	60%
b. Nieuwe Polder v. Blankenberge	- drainering van landbouwgronden (verrekening nr. 1)	51.000	30%
c. Zuidijzerpolder	- verbeteren van landbouwwegen te Lo-Reninge	287.000	60%
2. Provincie Oost- Vlaanderen			
a. Polder Moervaart en Zuidlede	- bouwen van een vijzelgemaal op het Kapittelvaardeken - lot I	3.295.000	60%
	- normalisatie van de waterloop nr. 1.320 (verrekening nr. 2)	1.544.000	75%
	- normalisatie van waterlopen, lot IV (verrekening nr. 2)	5.791.000	80%
	- bouwen van een vijzelgemaal op het Kapittelvaardeken - lot II	2.285.000	100%
	- bouwen van een sifon onder de Zuidlede (verrekening nr. 1)	2.031.000	100%
	- landbouwwegen - verbetering van de Terwestragel (verrekening nr. 2)	982.000	100%
b. Polder Sinaai-Daknam	- normalisatie van de Molenbeek - fase 2 (verrekening nr. 4)	479.000	90%
	- bouwen van een gemaal te Daknam - Lot I (verrekening nr. 1)	7.099.000	100%
	- bouwen van een gemaal te Daknam - Lot II (verrekening nr. 1)	391.000	100%
c. Polder van Grembergen	- bouwen van een gemaal (verrekening nr. 4)	291.000	100%
	- oprichten van een gemaal: electromechanische uitrusting (verrekening nr. 2)	394.000	100%
	- idem (verrekening nr. 3)	1.139.000	100%
d. Polder van het Land van Waas	- aanleg van een watergang naar het gemaal Doelpolder (verrekening nr. 1)	1.133.000	60%
	- verbetering van de Zuidelijke watergang	3.361.000	60%
e. Zwarte Sluispolder	- drainering van landbouwgronden	1.255.000	30%
f. Generale Vrije Polders	- bouwen van kunstwerken langs het Leopoldkanaal (verrekening nr. 1 en 2)	306.000	70%
	- drainering van landbouwgronden (saldo)	31.000	30%
g. Polder Belham	- verbetering buurtwegen nr. 8, 22 en 60 (saldo)	802.000	60%
h. Watering Oude Kale en Meirebeek	- waterbeheersingswerken. Deel 1	39.565.000	85%
i. Watering van de Burggravenstroom	- omleiden van de waterloop nr. 2.12 (verrekening nr. 1)	23 14.000	80%

Ik merk tenslotte op dat door het Vlaamse Gewest ook in het gebied van de polders en de **wateringen** werken aan onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie worden uitgevoerd. Deze werken zijn meestal ook voor gebieden die buiten de polders en de watering gelegen zijn belangrijk, doch ze oefenen zonder twijfel invloed uit op de waterhuishouding van de polders en de watering. Volledigheidshalve som ik deze werken, die in 1985 in uitvoering waren, hierna op.

Aard der werken	Betrokken polder of watering	Bedrag (in fr.) van de goedgekeurde offerte
1. Provincie West- Vlaanderen		
a. normalisatie van de Koolhofvaart en de Beverdijkvaart. Bouwen van 4 bruggen	Polder Noordwatering van Veurne	29.208.745
b. normalisatie van de Koolhofvaart en de Beverdijkvaart. Normalisatiewerken	idem	29.150.985
2. Provincie Oost-Vlaanderen		
a. waterbeheersingswerken aan het Isabellarigool en het Leopoldkanaal	Generale Vrije Polders en Isabellapolder	28.479.8 12
Lot I - gemaal (bouwgedeelte)		42.495.435
Lot II - gemaal (electromechanisch gedeelte)		36.799.097
Lot III - normalisatie van een deel van het Leopoldkanaal		
b. normalisatie van de Gaverbeek	Watering de Gaverbeek	4.516.317
Lot III A Electromechanische uitrusting van stuwen		27.147.177
Lot III B Grondwerken aan een vak van de Gaverbeek en bouwkundige uitrusting van stuwen		
3. Provincie Limburg		
Sanering van de waterlopen in de Demervallei opwaarts Diest	Watering het Schulensbroek	
a. Deel 3 II B - gemaal op de Demer in de omgeving van het Schulensbroek en de duikers K3 en K4. Bouwkundig gedeelte		66.413.758
b. Deel 4 Lot 2 - Grondwerken voor de aanleg van het binnenbekken van het wachtbekken „het Schulensbroek”		94.971.591
c. Deel 5		
IB Bouwkundig gedeelte		53.039.410
IE Electromechanisch gedeelte		52.054.880
- Bedieningskunstwerken voor het wachtbekken van het Webbekomsbroek.		
- Het inlaatkunstwerk op de Herk van het wachtbekken het Schulensbroek		
- Stuw op de Kortsluitloop van de Herkenmolten		
d. Herstellingen aan de stuw K7 te Linkhout		1.744.114

**Vraag nr. 26
van 22 april 1986
van mevrouw N. MAES**

Ruilverkaveling Meerdonk — Behoud en bescherming Saleghempolder en Turfbankenpolder

De ruilverkaveling-Meerdonk wordt stilaan in een definitieve vorm gegoten.

In de plannen zit ook het opvullen van enkele kreekrestanten. Dit zijn relatief kleine, tot 25 m brede en enkele honderden meters lange oude getijdegeulen ontstaan bij de dijkdoorbraken en de grote overstromingen van de 16de en de 17de eeuw. Landschappelijk, ecologisch en cultuurhistorisch zijn deze bijzonder waardevol. Het zijn de laatste toevluchtsoorden (buiten de krekken) voor rietvogels en amfibieën in de polder. Door hun langgerekte vorm en door de aanwezigheid van bomen, struiken en knotwilgen bepalen ze in sterke mate mee het landschap.

Wij vinden het dan ook totaal verantwoord dat deze zouden gedempt worden, temeer daar dit voor de landbouw niet echt noodzakelijk is ; landbouwers hebben liever geen onge vulde natte gebieden te bewerken. Nochtans heeft het ruilverkavelingscomité, het uitvoerend orgaan, reeds de beslissing genomen enkele kreekrestanten op te vullen.

Twee van deze oude geulen en dijkputten (dit zijn plaatsen waar men zand heeft gewonnen voor de aanleg van de dijken) willen we absoluut behouden zien. Het betreft een oude dichtgegroeide kreekarm in de Saleghempolder en een kreekrestant in de Turfbankenpolder. Bij deze laatste zijn vooral de begeleidende dijkputten belangrijk omwille van de plantengroei. Door de verdwijning van deze percelen zal het slinkende natuurpatrimonium van Sint-Gillis sterk aangetast worden. Beide gebieden zijn bovendien gelegen langs het door het gemeentebestuur uitgestippelde Saleghemwandelpad, een reden temeer om ze te behouden.

Welke maatregelen heeft de Minister reeds getroffen om deze problemen op te lossen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Bij nazicht is gebleken dat het kreekrestant in de Saleghempolder gelegen is in een ecologisch waardevol agrarisch gebied. Het betreft een langgerekte

strook gelegen tussen de landbouwkavels en de ontsluitingsweg. De eigenaars en gebruikers van de kavels dienen het laaggelegen kreekrestant te **dwarsen** met hun materieel om de kavels te bereiken en de oogsten af te voeren. Een ophoging van deze strook werd weerhouden als mogelijk scenario bij het voorontwerp van herverkaveling. De noodzaak en opportuniteit van deze ophoging maken momenteel het voorwerp uit van nader onderzoek waarbij zowel met landbouweconomische, technische, financiële en ecologische elementen rekening wordt gehouden. Er weze evenwel onderlijnd dat in het landschapsecologisch onderzoek, uitgevoerd door de RUG (Dr. E. Kuycen) in opdracht van het ruilverkavelingscomité Meerdonk en het ontwerp bureau, geen bijzondere aandacht werd gevraagd voor het kreekrestant van de Saleghempolder. In ieder geval is het voorbarig thans te spreken over een definitieve beslissing.

Wat betreft het kreekrestant met dijkputten gelegen in de Turfbankenpolder, weze vermeld dat deze integraal gelegen is in een agrarisch gebied. Uit ingewonnen inlichtingen is gebleken dat kavelinrichtingswerken ter plaatse noodzakelijk zijn om te komen tot een aanvaardbare kavelvorming. De twee geciteerde dijkputten worden trouwens momenteel reeds als weiland uitgebaat. Het komt me voor dat de beoogde werken deel uitmaken van een normale inrichting van een agrarisch gebied.

Vraag nr. 29
van 22 mei 1986
van de heer A. SCHELLENS

Waterbeheersingswerken in Demerbekken — Overleg met natuurverenigingen en resultaten

Sinds enige tijd gaan opnieuw besprekingen door over de randvoorwaarden voor waterbeheersingsprojecten in gans het beneden Demerbekken tussen Diest en Werchter.

Bij voorafgaandelijke besprekingen in 1984 werd geen oplossing voorzien voor concrete wateroverlastproblemen, zodanig dat het hele Winge-Motte regio zou ontgonnen worden voor intensieve agrarische doeleinden, ongeacht de unieke ecologische waarden en de beschermende gewestplannen.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Hoe definitief zijn de resultaten van deze besprekingen ?
2. Wanneer wordt het Vlaams Instituut voor Natuurbehoud operationeel?
3. Worden de wetenschappelijke medewerkers betrokken bij de besprekingen **van** hogervermeld project en is er enige vorm van inspraak voor deskundige natuurbehoudverenigingen.

Antwoord

In verband met de waterbeheersing in de vallei van het Beneden-Demberbekken heb ik de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. Onder leiding van de Dienst Landbouw van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu wordt momenteel door een ambtenarenwerkgroep het bijzonder waterbeheersingsplan van de Beneden-Demer opgesteld. Om reden dat deze werkgroep haar werkzaamheden begon op 28 februari 1986 is het vooralsnog voorbarig nu reeds te spreken over resultaten. De procedure betreffende de behandeling **van** de verschillende bijzondere waterbeheersingsprogramma's (BWP's) in de onderscheiden stroombekkens voorziet dat het gestructureerd overleg binnen de voornoemde ambtenarenwerkgroep kan worden afgerond met een voorstel van oplossing voor de concrete waterbeheersingsproblemen die mij ter beslissing worden voorgelegd.
2. De door het geachte lid gestelde vraag betreffende een aangelegenheid waarvoor mijn collega van Leefmilieu bevoegd is.
3. In de onder punt 1 voornoemde procedure betreffende de behandeling **van** bijzondere waterbeheersingsprogramma's werd bewust geopteerd voor een vertegenwoordiging van de betrokken sectoren door de ambtenaren van de ter zake bevoegde diensten; er worden geen belangengroepen opgenomen. De deskundigheid inzake natuurbehoud wordt ingebracht door ambtenaren van de Dienst Natuurbehoud en van **de** Dienst Bos- en Groenbeheer.

Vraag nr. 31
van 10 juni 1986
van de heer A. LARIDON

Steunverlening door Europees Sociaal Fonds aan Westhoek — Projecten

In uw persmededeling van 22 april 1986 vermeldt u onder punt 6 het volgende :

„Nochtans dient te worden onderstreept dat het Europees Sociaal Fonds toepasselijk blijft op de Westhoek in het kader van het geïntegreerd programma dat bij de Europese Commissie werd ingediend en waarvoor uit meerdere financieringsinstrumenten van de Gemeenschap bijstand wordt gevraagd”.

Mag ik over deze passus **van** uw persconferentie aanvullende en duidelijker omschreven informatie vragen en tevens vernemen welk soort projecten hier allemaal kunnen onder vallen?

Antwoord

Richtsnoer 4.1. van het Besluit van de Commissie van 30 april 1986 inzake de richtsnoeren voor het beheer van het Europees Sociaal Fonds gedurende de jaren 1987- 1989 bepaalt **dat** acties die deel uitmaken van een geïntegreerd programma waarvoor uit twee of meer financieringsinstrumenten van de Gemeenschap bijstand wordt verleend zonder enige regionale

beperking in aanmerking komen voor bijstand uit het Europees Sociaal Fonds. Deze bepaling geldt vanzelfsprekend ook voor de Westhoek. Dit werd trouwens bevestigd bij brief van de Europese Commissie dd. 22 mei 1986.

Volgens art. 34 van de Verordening nr. 1787/84 van 19 juni 1984 inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling bestaat een geïntegreerd programma uit „een samenhangend geheel van openbare en particuliere acties en investeringen die de volgende kenmerken vertonen :

- a. zij zijn gericht op een beperkt geografisch gebied dat lijdt onder bijzonder ernstige problemen, met name ontwikkelingsachterstand, industriële achteruitgang of stedelijk verval, die de ontwikkeling van de betrokken regio kunnen schaden;
- b. de (Europese) Gemeenschap, door het inzetten van diverse financiële instrumenten met structurele oogmerken, en de nationale en plaatselijke overheden van de lidstaten dragen op nauw gecoördineerde wijze bij tot de verwezenlijking van deze projecten.”

Een voorbereidende studie — door de EEG mede gefinancierd — tot het uitwerken van een dergelijk actieprogramma voor de Westhoek werd reeds bij de EEG ingediend. De studie omvat:

- a. een analyse van de sociaal-economische situatie van de Westhoek;
- b. de algemene ontwikkelingsstrategie voor de Westhoek;
- c. de concrete uitwerking van die ontwikkelingsstrategie, waarbij aangeduid wordt in welke mate steun van het Europees Sociaal Fonds, het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, gevraagd wordt.

De projecten die voor bijstand uit één van de bovenvermelde EEG-structuurfondsen in aanmerking komen betreffen :

- de ontwikkeling van de industriële onderbouw, zoals de oprichting van een bedrijventerrein en bedrijventerreinen;
- de ondersteuning van de toeristische sector en de recreatieve voorzieningen ;
- de ontwikkeling van land- en tuinbouw en visserij ;
- de optimalisering van de verkeerstechnische afsluiting en de huisvesting;
- de waterbeheersing, de drinkwatervoorziening en de afvalzuivering;
- de opleiding, om- en bijscholing in samenwerking met de Rijksdienst voor Arbeidsvoorniening en Vormingsinstituten voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Deze laatste soort projecten komen in aanmerking voor steun uit het Europees Sociaal Fonds.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat de Westhoek op mijn steun kan rekenen voor een spoedige afhandeling van dit dossier.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 140
van 14 april 1986
van de heer M. DESUTTER

Stimuleren van de hotelsector — Terbeschikkingstelling van beschermde monumenten voor toerisme

Het toerisme in Turkije kent de laatste jaren een stijgend succes. Het aantal toeristen is gestegen met 17 % in 1983 en met 30% in 1984. De Turkse regering stelt alles in het werk om deze stijging op te vangen, gezien de gunstige weerslag op de betalingsbalans. In 10 jaar tijd zullen vakantiecentra uitgebouwd worden langs de kust, met een capaciteit van 30.000 bedden. Marina's zullen gebouwd worden langs de kusten van de Egeïsche Zee en het Marmarameer. Allerlei maatregelen werden genomen om investeerders te steunen. Gronden worden in cijnspacht geschonken voor een duur van 99 jaar enz. Denkend aan Vlaanderen zien wij dat ons Vlaamse land zich blijkt te beperken tot een hotelpremie van maximaal 1,2 miljoen fr., een rentetoelage of een kapitaalpremie.

De Turkse regering heeft eveneens verscheidene beschermde gebouwen, zoals het paleis van de laatste sultan op de Bosphorus, ter beschikking gesteld van de hotelsector. Het is iedereen bekend dat de Vlaamse Gemeenschap verscheidene kastelen en andere gebouwen bezit welke echter geen bestemming hebben en soms met de dag meer en meer in verval geraken.

Ware het niet aangewezen zo spoedig mogelijk deze gebouwen ter beschikking te stellen van de hotelsector en de geïnteresseerde investeerders te helpen met een grotere tussenkomst dan 1,2 miljoen fr. of een rentetoelage?

Antwoord

Op de vraag van het geachte lid, heb ik de eer hem mede te delen dat de kastelen die in eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap inderdaad een nuttige bestemming moeten krijgen. Het exploiteren van sommige ervan als hotel is één van de oplossingen die ter studie liggen.

De Vlaamse Gemeenschap is onder bepaalde voorwaarden bereid deze gebouwen ter beschikking te stellen van investeerders. Tot deze voorwaarden behoort o.m. de integrale instandhouding van het gebouw in zover het een beschermd monument is. Tevens moeten er zo weinig mogelijk investeringen door de Gemeenschap gedragen worden, gezien de beperkte mogelijkheden van de begroting.

Ik wil er de aandacht van het geachte lid op vestigen dat de hotelpremie in de eerste plaats bedoeld is als ondersteuning bij de modernisering van oudere hotels. De Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid beschikt daarnaast over andere mogelijkheden om investeringen aan te moedigen.

De grootste moeilijkheid om de kastelen in het bezit van de Vlaamse Gemeenschap een rendabele exploitatie te geven is het vinden van financiële groepen die hiervoor belangstelling hebben.

Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme beschikt niet over de nodige kredieten om deze investeringen op zich te nemen en kan evenmin voor de exploitatie zorgen.

vraag nr. 141
van 14 april 1986
van de heer M. DESUTTER

Vlaams Commissariaat-Generaal- voor -Toerisme -- Taakomschrijving

Volgens de heer Poulet, Minister voor Toerisme van de Franstalige Gemeenschap, is het fundamenteel dat de regionale dienst voor toerisme samenwerkt met de provincies die dichter staan bij de toeristische realiteit, een uitzonderlijke ondervinding hebben op dit vlak en genieten van het vertrouwen van de private sector.

In het Regeerakkoord van de Vlaamse Executieve lezen wij: „ Wat op een efficiënte wijze op het gemeentelijk of provinciaal niveau kan worden verwezenlijkt, moet aan deze niveaus voorbehouden worden, met een grote eerbied voor hun autonomie”.

De provinciale toeristische federaties hebben in het verleden een zeer actieve rol gespeeld, werken zeer goed, zelfs over de taalgrens heen en waren zelfs onvervangbaar inzake produktopbouw.

De Raad van Bestuur van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme zou de provinciale toeristische federaties willen degraderen tot coördinatoren en de VVV's en provinciale federaties verbieden activiteiten aan de dag te leggen in het buitenland zonder voorafgaand overleg met het VCGT.

Hierbij wordt geen eerbied opgebracht voor de autonomie van onze gemeenten en provincies. Het is veeleer de taak van het VCGT de gemeenten en provincies te steunen, te subsidiëren en te stimuleren.

Meent u niet, geachte Minister, dat uw collega, de heer Poulet, het in zijn argumentatie en doelstelling bij het rechte eind heeft en dat u eenzelfde opdracht aan het VCGT zou moeten geven?

Antwoord

Op de vraag van het geachte lid kan ik hem mededelen dat ik de taakomschrijving tussen het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme en de provinciale federaties heb toegelicht tijdens de bespreking van mijn beleidsverklaring in de Commissie van Cultuur.

Tijdens deze bespreking verklaarde ik dat „ het geenszins de bedoeling is de werking van de provinciale federaties te beknotten.

De taak van het VCGT bestaat erin de **promotie-initiatieven** naar het buitenland toe in goede banen te leiden.

Er mag geen verspilling zijn van de promotiegelden die het VCGT, de provinciale federaties en de toeristische diensten in het buitenland besteden.”

vraag nr. 143
van 14 april 1986
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Bescherming begraafplaatsen, grafmonumenten — Stand van zaken

Het cultureel patrimonium omvat onder meer de gebouwen en de monumenten en landschappen die omwille van hun cultuur-historische waarde dienen behouden te blijven.

Een aantal begraafplaatsen, grafmonumenten en graven zijn ongetwijfeld eveneens cultuur-historisch waardevol.

Zij kunnen ook waardevol zijn, hetzij omwille van de materiële cultuur (-historische) veruitwendiging van de eerbied voor de begraven persoon, hetzij omwille van het uitzonderlijk belang van de begravenen voor de lokale of boven-lokale leefgemeenschap.

Gelet op de thans onder meer ingevolge de wetgeving op de begraafplaatsen door vele gemeenten gevoerde „ saneringspolitiek” van de begraafplaatsen en de soms krenkende en ondoordachte wijze waarop deze sanering wordt afgehandeld, dreigen vele waardevolle grafmonumenten of graven te verdwijnen.

Wetend dat de Vlaamse Regering in het cultuurbeleid de inspraakstructuren zal aanpassen met het oog op meer doelmatigheid en samenhang, ware het nuttig mocht de geachte Gemeenschapsminister mededelen hoe hij de waardevolle grafmonumenten en graven onderkent, welke criteria hiervoor gehanteerd worden, wie hiervoor de bevoegde diensten advies verschaft en hoeveel grafmonumenten *en* hoeveel graven tot heden als monument worden beschermd.

Inzake begraafplaatsen, grafmonumenten en graven meen ik dat de gemeentelijke autoriteiten een grotere omzichtigheid aan de dag moeten leggen bij het verwijderen van zogenaamde „ verlaten” graven of **niet-hernieuwde grafconcessie**.

Bestaan inzake de bescherming van begraafplaatsen, grafmonumenten en graven richtlijnen ten behoeve van de gemeente?

Wordt inzake het beleid met betrekking tot het onderzoek naar, het behoud van en het vrijwaren van waardevolle begraafplaatsen, grafmonumenten en graven het advies ingewonnen van deskundigen, bevoegde verenigingen zoals bv. de vzw Epitaaf of geschiedkundigen?

Antwoord

In antwoord op haar vraag van 18 april 1986 kan ik het geachte lid mededelen.

Er zijn geen statistieken beschikbaar van beschermd begraafplaatsen, grafmonumenten en graven, noch bestaat er een specifieke inventaris hieromtrent. Er zijn mij geen voorbeelden van apart beschermd grafmonumenten en graven bekend, wel begraafplaatsen. De beschermingen gebeuren in het kader van een landschap, stads- of dorpsgezicht. Wanneer nu een waardevol grafmonument in een beschermd landschap, stads- of dorpsgezicht ligt, is dat dan ook als deel van het geheel mee beschermd.

Er bestaan geen richtlijnen ten behoeve van de gemeenten, noch bestaan er specifieke criteria of beschermingsprocedures voor waardevolle grafmonumenten en graven. Het globale beschermingsbeleid biedt mijns inziens voldoende garanties om hieromtrent tegemoet te komen.

De werking van verenigingen zoals bv. de **vzw** Epitaaf is mij welbekend. Een samenwerking o.m. inzake het inwinnen van advies, tussen het Bestuur Monumenten en Landschappen en dergelijke bevoegde verenigingen moedig ik ten zeerste aan.

Vraag nr. 146
van 16 april 1986
van de heer A. DE BEUL

Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking — Uitgaven 1985

Graag vernam ik welke in 1985 de reële uitgaven geweest zijn voor het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking wat betreft :

1. het personeel;
2. de werkingskosten;
3. de socio-culturele werking (bilaterale en multilaterale samenwerking) ;
4. de Brakke Grond.

Antwoord

In verband met de reële uitgaven van het CGICS werd mij door de administratie van het vroegere CGICS, thans omgevormd tot CGIS, het volgende antwoord medegedeeld.

1. Personeel: 155934.315 fr.
2. Werkingskosten : 43.3 15.964 fr.
3. Socio-culturele werking :
 - Bilaterale samenwerking : 103.670.535 fr.
 - Multilaterale samenwerking : 9.192.7 13 fr.
4. Brakke grond: 17.182.383 fr.

Vraag nr. 148
van 16 april 1986
van de heer A. DE BEUL

Ontwerp-decreet bestuurbegeleidingsorganisaties — Stand van zaken

Momenteel worden de organisaties ter bevordering van de openbare lectuur en bibliotheekvoorziening erkend en gesubsidieerd op basis van een koninklijk besluit.

Het Cultuurpactdecreet bepaalt evenwel dat alle regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of natura van geregelde culturele activiteiten, dienen worden vastgesteld bij decreet.

Wil de Minister mij mededelen tegen wanneer hij een ontwerp van decreet op bedoelde lectuurbegeleidingsorganisaties bij de Vlaamse Raad gaat indienen.

Antwoord

Overeenkomstig artikel 1,§ 3 van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk dient de erkenning en de subsidiëring van de organisaties ter bevordering van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening, in afwachting van een aparte decretale regeling, te gebeuren met inachtneming van de bepalingen van het koninklijk besluit van 18 februari 1974. De opname van deze tekst in het bibliotheekdecreet houdt in dat de subsidiëring van de organisaties ter bevordering van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening een decretale basis gekregen heeft. Derhalve zijn de bepalingen van het Cultuurpactdecreet gerespecteerd.

In het licht van wat voorafgaat acht ik het wel opportuun de volgende passus uit de Vlaamse Regeringsverklaring te citeren : „De Vlaamse Regering zal tevens onderzoeken of de organisaties voor lectuurbegeleiding beter kunnen ondersteund worden.”

Vraag nr. 152
van 17 april 1986
van de heer A. DE BEUL

„Open Deur“, tijdschrift van de Culturele Diensten van de Vlaamse Gemeenschap — Stopzetting publicatie

Het verwondert mij dat het tijdschrift „Open Deur” blijkbaar niet meer verschijnt.

Is dit te wijten aan een beslissing van de Vlaamse Executieve of van de Minister zelf.

Mag ik vernemen welke overwegingen tot een dergelijke beslissing hebben geleid?

Antwoord

In antwoord op zijn genoemde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

„Open Deur” is gedurende 15 jaar verschenen als informatief tijdschrift van de voormalige Culturele Diensten van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur. Het laatste contract voor het drukken liep einde 1983 af. Er is nog een nummer in 1984 verschenen als tijdschrift van de Culturele Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De door de oprichting van dit Ministerie sterk gewijzigde omstandigheden, eveneens rekening gehouden met de zware budgettaire weerslag van het uitgeven, lieten geen automatische vernieuwing van de aanbevestiging toe. Ondertussen ontstond ook een nieuwe visie : „Open Deur” als mogelijk tijdschrift van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Binnen het departement werden enkele ruim opgezette consultaties gehouden waaruit duidelijk het verlangen bleek om aan „Open Deur” een nieuwe dimensie en opdracht te geven en het daarom te verruimen tot een medium van alle administraties van dit nieuwe departement.

Het concept van dit tijdschrift, waaraan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve reeds zijn principieel ak-

koord heeft gegeven, werd nadien voor verder advies aan alle administraties venonden. Deze adviezen zijn momenteel ter studie bij het kabinet van de Voorzitter van de Executieve met het oog op een definitieve beslissing over het uitgeven van een eigen tijdschrift van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 155
van 17 april 1986
van de heer C. DE CLERCQ

Bescherming Sint-Niklaaskerk Willebroek — Stand van zaken

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 269 van 4 juni 1984 heeft uw geachte voorganger mij gemeld dat de beschrijving van de binnenstad Mechelen als beëindigd kan worden beschouwd en dat het dossier inzake de bescherming van de Sint-Niklaaskerk Willebroek bij prioriteit zou worden aangevat.

Ik zou het dan ook op prijs stellen de huidige stand van zaken te mogenkennnen.

Antwoord

Uit het vooronderzoek in verband met de Sint-Niklaaskerk te Willebroek blijkt dat deze kerk voor bescherming in aanmerking komt.

Nochtans blijkt dat de bevoegde administratie dit dossier nog niet heeft behandeld.

Ik heb dan ook opdracht gegeven deze beschermingsaanvraag prioritair te behandelen en het mij zo vlug mogelijk voor te leggen.

Vraag nr. 158
van 24 april 1986
van de heer P. PEETERS

Gastarbeidersprogramma 's op de BRT — Gebruik van Franstalige benaming voor straat- en plaatsnamen in Brussel

In de uitzending voor gastarbeiders op de BRT worden bijna systematisch de namen van straten, plaatsen en gemeenten die in Brussel zijn gelegen in het Frans vernoemd.

Op deze wijze werkt de BRT mee om onze hoofdstad een uitsluitend francofoon imago te geven bij de honderdduizenden gastarbeiders.

Meent de geachte Minister niet dat de BRT erop moet toezien dat in de toekomst de Vlaamse benaming wordt aangewend?

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik de hierna volgende gegevens voor antwoordverstrekken.

De BRT wijst de medewerkers aan migrantenprogramma's erop dat zij de Brusselse straat- en plaatsnamen in het Nederlands moeten vermelden. Alleen in de uitzendingen van Portugezen en Grieken wordt daarop een uitzondering gemaakt, met dien verstande dat naast de Nederlandse ook de Franstalige benaming mag worden vermeld.

Als reden hiervoor wordt opgegeven dat de doelgroepen voor wie de uitzending in de eerste plaats bestemd is meestal het Frans spreken en verstaan en dat de Franse benaming hen dan ook het meest aanspreekt. Ervan uitgaande dat de programma's vooral gericht zijn op het verstrekken van praktische informatie, acht de BRT hier een tijdelijke toegeving verantwoord.

Persoonlijk treed ik het standpunt van het geachte lid bij. De BRT, als cultuurdrager van de Vlaamse Gemeenschap, kan het zich niet veroorloven een francofoon imago over onze hoofdstad te verwekken bij vreemdelingen.

11 zal deze zienswijze dan ook kenbaar maken aan de Raad van Bestuur van de BRT en er aandringen dat zo snel mogelijk wordt overgegaan tot de aanwending van eentalige Nederlandse benaming.

Vraag nr. 159
van 28 april 1986
van de heer M. DESUTTER

Toerisme — Aanpak en beleidsvisie

In het Regeerakkoord staat vermeld dat voor het toerisme zal gestreefd worden naar een globale en geïntegreerde aanpak.

Coördinatie tussen de Raad van Bestuur van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme enerzijds en de Provinciale Toeristische Federatie anderzijds, is uiteraard een eerste vereiste voor een efficiënt toeristisch beleid.

Groot was dan ook mijn verwondering wanneer ik vernam dat het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme op 26 maart laatstleden een persconferentie inrichtte, waarop slechts enkele journalisten aanwezig waren doch waarbij anderzijds de Provinciale Toeristische Federaties niet waren betrokken noch hiertoe uitgenodigd.

Is het de bedoeling van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme een eigen toeristische politiek te voeren, los van al wat ter zake reeds bestaat en jarenlang goed gewerkt heeft?

Welk is de visie ter zake van de geachte Minister en in welke mate meent hij dat het CGT deze visie kan of moet volgen?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde tweedelige vraag kan ik hem het volgende antwoorden.

1. Neen, uit de beleidsnota van het VCGT blijkt deze intentie niet.
2. Voor mijn beleidsvisie ten aanzien van het toerisme kan ik het geachte lid verwijzen naar het commissieverslag van 27 maart 1986 waarin ik mijn cultuurbeleid toelichtte.

Vraag nr. 160
van 28 april 1986
van de heer A. DE BEUL

Project Radio Delta — Stand van zaken

Sinds 1982 is de Gemeenschapsminister van Cultuur evenals zijn Nederlandse collega in het bezit van een uitgewerkt voorstel voor een gemeenschappelijk Belgisch-Nederlands radioprogramma, genaamd „Delta“.

Delta richt zich op het publiek van 20 miljoen Nederlandssprekenden in België, in Nederland en elders in Europa en gaat daarbij uit van hetgeen dit publiek gezamenlijk heeft aan culturele „eigenheden“. Delta verspreidt in het Engels, Duits en Frans informatie over Vlaanderen en Nederland, gericht op West-Europa.

Delta is uiteraard belangrijk voor de integratie van de Nederlandssprekenden maar door samenbundeling van talent en middelen evenzeer een afveermiddel tegen de opdringende commerciële concurrentie vanuit „het buitenland“.

Op het Algemeen-Nederlands Congres van 19 april jl. was men o.i. terecht ongerust over het uitblijven van de verwezenlijking van het „Deltaproject“.

Graag vernam ik van de Minister dan ook hoever de onderhandelingen tot de oprichting van Radio Delta gevorderd zijn.

Antwoord

Het geachte lid kan ik de volgende gegevens voor antwoord bezorgen.

De Cultuurministers van Nederland en België hebben op 27 januari 1982 het tweede rapport ontvangen van de „Inter-ministeriële vervolgwergroep inzake oprichting en exploitatie van een gemeenschappelijk Belgisch-Nederlands Radioprogramma.“

In de loop van datzelfde jaar werden de mogelijkheden verder onderzocht. In een brief van eind december 1982 aan de Cultuurministers hebben de voorzitters van de werkgroep laten weten dat een analyse van bestaande binnenlandse radioprogramma's in beide landen heeft uitgewezen dat in de Delta-formule passende programma's vrijwel onbestaande zijn.

Dat betekent dat bestaande produkties moeten geselecteerd en opnieuw samengevoegd worden en aangevuld met eigen programma's.

Daar zijn dan weer de vereiste financiële middelen voor nodig.

De werkgroep adviseerde liever geen uitvoering te geven aan het Delta-project. De toestand is sindsdien niet meer gewijzigd.

Vraag nr. 162 van 28 april 1986 van de heer J. VALKENIERS

Niet-commerciële BRT-reclame — Opdrachtgevers en opbrengst

Graag kreeg ik voor al de tot hiertoe door de BRT uitgezonden zgn. niet-commerciële reclameboodschappen :

1. de instelling op wiens verzoek deze werden uitgezonden ;

2. de vergoeding die de BRT kreeg voor het uitzenden, en dit voor elke boodschap afzonderlijk.

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik de hierna volgende gegevens voor antwoord verstrekken.

Op 15 mei 1986 beliep het totale vergoedingsbedrag voor niet-commerciële spots 24.44 1.240 frank, exclusief vijf nog niet verrekende opdrachten.

Opdrachtgevers waren :

- CETIS (incl. 1985) — Suiker
- Nationale Dienst voor Afrika van Land- en Tuinbouw (incl. 1985) — Melk
- Koninklijke Vereniging voor Aardgasverbruikers — Aardgas
- Beroepsvereniging der Verzekeringsondernemingen — Levensverzekeringen
- Federatie van Belgische Autocarondememingen — Autocartoerisme
- Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité — Sport op School
- Vereniging van Elektriciteitsbedrijven in België (50%-tarief)
- Stichting Het Nederlands Zuivelbureau — Nederlandse Raas
- Belgische Federatie der Ondernemingen van de Houtverwerking — Het Belgisch Meubel
- Nationale Loterij — Joker
- Nationale Loterij — Lotto
- Internationale Jaarbeurs van Brussel — Eurotech
- Internationale Jaarbeurs van Brussel — Tuin- en Zwembadsalon
- Internationale Jaarbeurs van Brussel — Vakantie-salon
- SEDOS — Batibouw
- Informatiecentrum voor de Rationele Aanwending en Besparing van Stookolie — „Infomazout“
- Auraco — Steenkool
- Generale Staf van de Luchtmacht — Pilot
- Nationale Loterij — Duo
- Nationale Loterij — Presto
- International Jogging of Brussels
- Elektriciteitsgemeenschap — Kalkafzetting
- Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde — Zoo Planckendael
- Opera voor Vlaanderen
- Sobrexpo — Reclamesalon
- Nationale Loterij — Presto (Senioren)

De geïndividualiseerde cijfergegevens t.a.v. de opdrachtgevers kan ik het geachte lid niet meedelen.

Vermits de BRT deze informatie beschouwt als behorend tot de vertrouwelijke sfeer, wenst zij ze slechts bekend te maken met instemming van de betrokkenen.

Vraag nr. 163 van 28 april 1986 van de heer P. BREYNE

Niet-commerciële BRT-reclame voor dierenparken — Criteria

Regelmatig wordt op de BRT een promotiefilmpje vertoond voor de Antwerpse Zoo, in het kader van de zgn. niet-commerciële reclame.

De Zoo van Antwerpen heeft als vennootschapsvorm het statuut van NV naast een VZW zodat kan gesteld worden dat haar activiteiten een commercieel karakter hebben.

In Vlaanderen zijn er nog andere dierenparken die beheerd worden door een private persoon of een handelsvennootschap, en die dus onder gelijke voorwaarden zouden moeten kunnen genieten van dezelfde mogelijkheden van publiciteit op de BRT.

Ik had derhalve graag van de geachte Gemeenschapsminister vernomen welke de normen zijn waaraan moet voldaan worden om voor deze vorm van publiciteit op de BRT in aanmerking te komen.

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik de hierna volgende gegevens van antwoord verstrekken.

Bij het beoordelen van aanvragen tot het uitzenden van niet-commerciële spots gaat de BRT uit van de definitie die de Raad van State heeft gegeven van — verboden — handelsreclame.

Het gaat om uitzendingen die tot voorwerp hebben de produkten of de diensten aan te prijzen van natuurlijke of rechtspersonen die een winstgevende activiteit uitoefenen en tot doel hebben de privébelangen van deze personen te dienen (zie advies bij decreet van de Franse Gemeenschap van 8 juli 1983 houdende de organisatie van de niet-commerciële reclame op de RTBF).

In dit licht stellen boodschappen van openbare instellingen en vzw's meestal geen problemen, omdat deze rechtspersonen in de regel geen winstgevende activiteit uitoefenen en geen privé-belang nastreven. Handelsvennootschappen, door hun aard en statuut zelf, vallen principieel onder het wettelijk reclameverbod, omdat zij wél winst en privé-belang op het oog hebben.

Nochtans kan het zich voordoen dat, blijkens het statutair maatschappelijk doel, de handelsvennootschap activiteiten ontplooit die niet in eerste instantie commercieel zijn ingesteld.

Naar het oordeel van de BRT voldoet de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde aan voormelde voorwaarden.

Vraag nr. 165 van 30 april 1986 van de heer A. DE BEUL

Hedendaagse kunst werken — Uit wisseling tussen Frankrijk en Vlaanderen

Ter gelegenheid van het werkbezoek van de Franse cultuurminister Jack Lang bij uw voorganger in het voorjaar van 1985 werd door een ter dier gelegenheid samengeroepen werkgroep „Beeldende Kunsten” volgende suggesties geformuleerd :

1. „dat Frankrijk en Vlaanderen ieder van zijn kant

en ten belope van een in onderling overleg overeengekomen bedrag, kunstwerken verwerven die bedoeld zijn om in het partnerland te worden tentoongesteld en door dat laatste worden gekozen. Die werken worden voor lange tijd uitgeleend maar blijven het eigendom van het land van herkomst”.

2. „zowel in Vlaanderen als in Frankrijk, maar ook in andere landen, gemeenschappelijke tentoonstellingen van hedendaagse Vlaamse en Franse kunstenaars op touw te zetten. Die tentoonstellingen van het type „ontmoetingen of confrontaties” zouden over een bepaald thema lopen. De werken zouden in gemeenschappelijk overleg door bevoegde persoonlijkheden van beide landen worden gekozen”.

Wil de Minister mij meedelen of hij reeds iets ondernomen heeft om deze suggesties in concrete verwezenlijkingen om te zetten.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De suggesties geformuleerd n.a.v. het bezoek van de Franse Cultuurminister in het voorjaar 1985 werden eind 1985 behandeld in de bevoegde subcommissie.

Het eerste voestel is nog in onderzoek, omdat men de inventaris wil opmaken van de werken die voorheen in bruikleen gegeven werden. Wat uw tweede suggestie betreft zal onze administratie ingeval van een definitieve aanvaarding, zorgen voor de concrete uitvoering van een dergelijke confrontatie-tentoonstelling.

Vraag nr. 166 van 30 april 1986 van de heer A. DE BEUL

Leenrecht — Oprichting en resultaten van de commissie

Eind oktober 1985 heeft uw voorganger opdracht gegeven tot het installeren van een commissie, die de mogelijke invoering van het leenrecht voor bibliotheek-boeken in Vlaanderen moest onderzoeken.

Graag vernam ik van de Minister of deze commissie leenrecht inderdaad werd opgericht en zo ja tot welke resultaten de werking van bewuste commissie heeft geleid.

Antwoord

De vermelde „Commissie” hoort gelezen te worden als „werkgroep”, waarvan de enige taak bestond uit het aftasten van de problematiek rondom een mogelijke invoering van het leenrecht.

Deze werkgroep heeft haar eindconclusie geformuleerd in haar algemene vergadering van 26 februari 1986, waaruit blijkt dat de standpunten van de belanghebbenden divergeerden omtrent het principe van de wenselijkheid van het leenrecht, alsook omtrent de beneficianten, alsmede omtrent de herkomst van de financiële middelen.

Thans wordt dit rapport op mijn kabinet onderzocht. Ten gepaste tijd zal ik daar de nodige conclusies uit afleiden, en dienvolgens voorstellen doen aan de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 168
van 30 april 1986
van de heer A. DE BEUL,

verwerving van kunstwerken — Kredieten vanaf 1982 tot en met 1985 en bestemming kunstwerken

Wil de Minister mij het bedrag mededelen van de kredieten voor aankoop van kunstwerken die reëel werden besteed in de jaren 1982 tot en met 1985.

Tevens wens ik te vernemen welke bestemming aan de in voormelde periode aangekochte kunstwerken werd gegeven.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

De kredieten voor aankoop van kunstwerken bedroegen voor de voorbije jaren 1982 - 1985

	Hoofdbestuur	Koninklijk Museum Schone Kunsten Antwerpen	Kasteel Gaasbeek
1982	10.800.000	10.800.000	590.000
1983	10.000.000	9.400.000	400.000
1984	10.000.000	9.500.000	300.000
1985	8.800.000	8.800.000	200.000

De kunstwerken verworven op museumkredieten werden uiteraard ingeschreven in de inventaris van het betrokken museum. Niet gebruikt krediet wordt ingevolge het begrotingsdecreet overgedragen naar de rekening van de Kas van het Museum.

De kunstwerken door de Dienst Beeldende Kunst en Musea verworven op art. 74.01.02, en tweemaal opgenomen in de tentoonstelling der recente aanwinsten, vallen onder de toepassing van het koninklijk besluit van 8 maart 1951 betreffende de inventarissen, de bewaargeving en de bruikleen van kunstwerken; zoals het later werd gewijzigd.

Aldus kregen alle werken een bestemming bij overheidsdiensten, zijnde musea, administraties, scholen, gerechtshoven, ambassades, consulaten e.d.m.

Vraag nr. 175
van 13 mei 1986
van de heer M. DESUTTER

Plaatselijke Openbare Bibliotheken — Normen voor het afvoeren van verouderde werken en de bestemming van deze werken

Artikel 9, § 1 van het bibliotheekdecreet voorziet dat de Koning (thans de Vlaamse Executieve) onder meer

de normen bepaalt voor het afvoeren van verouderde werken alsmede de bestemming aanwijst van deze werken.

Voor zover de bedoelde normen vervat zijn in het koninklijk besluit van 13 september 1979 houdende de voorwaarden tot erkenning door de Staat van de Nederlandstalige openbare bibliotheken, zoals dit besluit inmiddels werd gewijzigd, meen ik dat een nadere precisering van deze normen nuttig zou zijn. Moeten — met het oog op het peil houden van de verzamelingen door een evenwichtig ritme van aan- en afvoeren van werken — alle aangeschafte boekbanden, na een bepaald tijdsverloop, afgevoerd worden zodat zij ambtshalve als „verouderd” dienen aangemerkt te worden of geldt de afvoering enkel voor boeken welke de facto als „verouderd” moeten beschouwd worden?

Wordt de bestemming van de af te voeren boeken vastgelegd bij artikel 18 van het hierboven bedoeld koninklijk besluit, m.a.w. moeten de door de P.O. bibliotheken af te voeren werken worden overgebracht naar het bezit van de C.O. bibliotheken?

Houdt deze overbrenging zonder meer een eigendomsoverdracht in zodat voor de gemeentelijke openbare bibliotheken geen enkele tussenkomst vanwege de gemeenteraad nog noodzakelijk is?

Quid wat gebeurt er met boeken die moeten afgevoerd worden terwijl de desbetreffende C.O.B. nog niet functioneert? Hoeveel C.O. bibliotheken zijn thans reeds effectief in functie?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

In uitvoering van artikel 9, § 1 van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk zijn er in verschillende uitvoeringsbesluiten bepalingen opgenomen met betrekking tot de afvoer van verouderde werken en de bestemming van deze laatste.

Naast de door het geachte lid geciteerde tekst welke vervat is in artikel 6 van het KB van 13 september 1979 houdende de voorwaarden tot erkenning door de Staat van de Nederlandstalige openbare bibliotheken, zijn er ondermeer nog belangrijke bepalingen omtrent de afvoer van collecties opgenomen in de volgende uitvoeringsbesluiten.

- KB van 17 oktober 1978 tot oprichting van een Nederlandstalig Nationaal centrum voor openbare bibliotheken, art. 2, 7e.
- KB van 13 september 1979 betreffende de soorten, de vestiging en de organisatie van Nederlandstalige openbare bibliotheken, art. 8, § 2.
- KB van 16 mei 1980 betreffende de organisatie van de Nederlandstalige werking onder de erkende centrale openbare bibliotheken en de erkende speciale openbare bibliotheken van een provincie, art. 10.

Artikel 18 van het reeds geciteerde KB van 13 september 1979 betreffende de erkenningsvoorwaarden stelt in geen geval de bestemming vast van de vanuit

de plaatselijke openbare bibliotheken (POB) af te voeren boeken naar de centrale openbare bibliotheken (COB). Het bepaalt enkel dat ook bij de voor regionaal gebruik bestemde collecties van de COB met een afvoer van verouderde en onbruikbare werken en opnamen rekening moet worden gehouden.

Op zichzelf kunnen de voor de POB afgekondigde gemiddelde jaarlijkse afvoernormen voor de eerste periode van 10 jaar, zelfs rekening gehouden met de bij het crisisbesluit voorziene vermindering met 30% gedurende de jaren 1982- 1986, enige verwondering verwekken en als bijzonder hoog overkomen. Zij lijken niettemin verantwoord, inzonderheid voor de openbare bibliotheken welke de overstap maakten vanuit de wet van 1921 waar geen specifieke aangroei- noch afvoernormen bestonden.

Hier werden dan ook bijzonder weinig werken afgevoerd, zodat het noodzakelijk was tijdens de aanloopperiode van het decreet een inhaaloperatie te voorzien. Uit de in uitzicht gestelde evaluatie van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten zal moeten blijken in welke mate deze normen dienen te worden aangepast.

In de hiervoor geciteerde uitvoeringsbesluiten van het bibliotheekdecreet werden een aantal instanties belast met een opdracht t.o.v. de afvoer van collecties nl. de provinciale coördinatiecomités welke een gezamenlijk werkprogramma dienden op te stellen, de COB's en het Nederlandstalig nationaal centrum voor openbare bibliotheken (VCOB). Mede omdat de provinciale coördinatiecomités hierover nog geen werkprogramma's hebben goedgekeurd, slechts één COB erkend is nl. de provinciale openbare bibliotheek te Hasselt en het NCOB nog niet operationeel is, moeten wij erkennen dat het vooropgestelde systeem niet gefunctioneerd heeft. Er zal dan ook worden nagegaan of ter zake geen aanpassingen noodzakelijk zijn. In de gegeven omstandigheden organiseren de POB op een zelfstandige wijze hun afvoer.

Anderzijds dient nog wel aangestipt te worden dat het niet de bedoeling kan zijn dat alle door een POB afgevoerde werken naar (het bezit van) een COB worden overgebracht. Het hele systeem heeft enkel tot doel zgn. waardevolle werken niet te laten verloren gaan. De COB hebben hierbij een coördinerende taak. Voor de werken welke door de COB zouden worden overgenomen, kan worden nagegaan of een vergoeding moet worden toegekend aan de overlatende overheid.

Vraag nr. 177
van 13 mei 1986
van de heer F. PIOT

Tewerkstelling van jongeren — Inspraak jeugdorganisaties

Door de Franse Gemeenschapsminister van Sociale Zaken, Vorming en Toerisme werd medegedeeld dat hij met de Franstalige jeugdraad een aangehouden dialoog voert betreffende de problemen van de jongeren en meer bepaald de problemen rond de tewerkstelling van jongeren.

Mag ik van de Gemeenschapsminister van Cultuur, bevoegd inzake jeugdbeleid, vernemen of er gelijkaardige contacten gelegd werden tussen zijn Kabinet en representatieve jongerenorganisaties, daar aan Vlaamse zijde het probleem van de jeugdwerkloosheid eveneens acuut is en het inwinnen van adviezen en suggesties uit de betrokken jeugdmilieus zelf, wellicht nuttige initiatieven kan inspireren.

Antwoord

Het zal het geachte lid ongetwijfeld bekend zijn dat het niet tot de bevoegdheden van de Gemeenschapsminister van Cultuur behoort initiatieven te ontwikkelen met het oog op het oplossen van problematiek van de jeugdwerkloosheid. Het probleem van de tewerkstelling als dusdanig ressorteert deels onder de nationale, deels onder gewestelijke bevoegdheid.

In toepassing van het Regeerakkoord van de Vlaamse Executief heb ik evenwel voorgesteld extra financiële impulsen te geven aan jeugdorganisaties die hun activiteiten richten op de vorming van werkende en werkzoekende jongeren.

Ik ben van oordeel dat ik op deze wijze, binnen het beleidsdomein dat mij werd toegemeten, een bescheiden bijdrage kan leveren om de weerbaarheid te vergroten van de jongeren die nog niet in het arbeidscircuit konden opgenomen worden.

Vraag nr. 180
van 13 mei 1986
van de heer G. MOMMERENCY

„ Villa Maritza ” te Oostende — Bestemming

Een drietal jaar geleden besliste uw voorganger op het Gemeenschapsdepartement van Cultuur, de „ Villa Maritza”, een prachtig herenhuis, gelegen op de Albert 1-wandeling te Oostende aan te kopen.

Nadat het geharrewar rond deze aankoop afgenomen was, verdween de „Villa Maritza” uit de publieke belangstelling en verminderde blijkbaar ook de interesse van het departement voor Cultuur. Ik geloof dat het oorspronkelijk de bedoeling was om deze villa (die trouwens één van de oudste is, en ideaal gelegen op de Oostendse zeedijk) te renoveren tot een centrum voor colloquia, tentoonstellingen, kamerconcerten en andere culturele en sociale manifestaties.

Tot op heden gebeurde van dit alles evenwel niets en de villa staat te verkrotten.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welk bedrag destijds werd betaald aan de vorige eigenaar, Notaris A. Lacourt?
2. Welk bedrag tot op heden door het departement van Cultuur effectief werd gespendeerd aan herstel en onderhoud van de villa, en dit sedert de datum van aankoop?
3. Welke concrete toekomstplannen het departement voor de villa in petto houdt?

Naar het schijnt werd deze villa sedert geruime tijd verhuurd aan een PVBA. Desondanks bracht dit niet veel aarde aan de dijk en bleef de villa gesloten.

Graag had ik dan ook van de geachte Minister vernomen of er daadwerkelijk een huurcontract met een PVBA werd aangegaan, en zo ja, welke verplichtingen aan deze huurder werden opgelegd, welke huurprijs overeengekomen werd en of deze PVBA tot op heden haar financiële verplichtingen t.o.v. het departement heeft nageleefd?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde drieledige vraag kan ik het volgende antwoorden.

1. Voor de aankoop van de „Villa Maritza” werd een bedrag van 12.500.000 fr. uitgegeven.
2. Voor dringende restauratiekosten aan de gevel werd sedert de datum van de aankoop een bedrag van 2.926.874 fr. besteed.
3. Op 19 april 1985 werd een erfpachtovereenkomst gesloten met de NV Kathris Room voor de duur van 36 jaar. De erfpachter verbindt er zich toe om tijdens de ganse duur van de in de akte bedongen termijn zorg te dragen voor de instandhouding en het onderhoud van het in erfpacht genomen goed. Er werd een erfpacht overeengekomen ten bedrage van 300.000 fr.

Tot op heden heeft de NV haar financiële verplichtingen ten opzichte van het departement nageleefd.

Vraag nr. 190 van 23 mei 1986 van de heer W. SEEUWS

Cultureel akkoord met Griekenland — Studiebeurzen

Aangezien Griekenland alleen met de nationale overheid culturele akkoorden wil sluiten, en niet met de Gemeenschappen, is een probleem gerezen inzake de studiebeurzen, probleem waarvoor ik eertijds reeds de aandacht van de Minister heb gevraagd.

De Vlaamse Executieve heeft blijkbaar beslist dat er geen culturele uitwisselingen met Griekenland zouden plaatsvinden.

Hoe kunnen de studenten en afgestudeerden die naar Griekenland moeten gaan voor hun onderzoek dan een studiebeurs verkrijgen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Bij de bevoegdheidsverdeling in de Vlaamse Executieve werden de onderwijsmateries, met inbegrip van de internationale beursuitwisseling, toegewezen aan de heer Th. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Het laatste uitgevoerd werkprogramma tussen de Vlaamse Gemeenschap en Griekenland dateert van het academiejaar 1982-1983.

Nadien werden alle uitwisselingen opgeschort.

Zolang tussen de Vlaamse Gemeenschap en Griekenland géén werkprogramma, ter uitvoering van het Cultureel Akkoord, wordt ondertekend op een vergadering van de Vaste Gemengde Commissie, kan de Vlaamse Gemeenschap géén studenten en afgestudeerden uitwisselen met Griekenland.

Vraag nr. 193 van 27 mei 1986 van de heer P. PEETERS

BRT — Promotie van het Vlaamse lied

Ons volk kan zich verheugen in een zeer rijk en uitgebreid liederrepertorium. Daar waar het eigen Vlaamse lied goed gekend is bij de oudste generaties en bij de middengeneraties stellen we echter vast dat onze liederschat dreigt verloren te gaan bij gebrek aan kennis bij de jeugd.

Tot onze grote ontgoocheling moeten we vaststellen dat zowel de radio als televisie op al zijn Nederlandstalige netten, schromelijk in gebreke blijft inzake de promotie van het eigen Vlaamse en volkse lied.

Slechts wanneer één of andere toondichter overlijdt, of bij een elf **julidag**, krijgt het Vlaamse lied enkele minuten toegewezen.

Zal de geachte Minister er bij de BRT op aandringen opdat in de toekomst meer aandacht zou besteed worden in de uitzendingen aan het eigen lied, en wel zoveel mogelijk geïntegreerd in de diverse programma's?

Antwoord

Het geachte lid heeft het in zijn vraagstelling over:

1. het zeer rijk en uitgebreid liederrepertorium van ons volk;
2. het eigen Vlaamse lied en
3. het eigen Vlaamse en volkse lied.

Dit is verwarrend en bemoeilijkt een antwoord.

Bovendien is niet duidelijk wat bedoeld wordt met het eigen Vlaamse of het eigen Vlaamse volkse lied.

Een differentiatie wat betreft :

1. genre, bv. kerklied, danslied, liefdeslied of andere vormen van wereldlijk lied als strijdlid of nationaal lied en
2. tijdsperiode, bv. middeleeuwen, renaissance, 19de eeuws, hedendaags . . . dringt zich op.

In brede context gezien, alle genres en tijdsperiodes dooreen genomen, kan men evenwel aantonen dat specimen daaruit regelmatig onder één of andere vorm **op** de BRT aan bod komen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

**R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG**

**Vraag nr. 20
van 17 maart 1986
van de heer L. VANHORENBEEK**

„ Onthaalgezinnen ” bij de dienst Kind en Gezin —
Stand van zaken in 1985

Ons komt ter ore dat verschillende OCMW's geruime tijd geleden een aanvraag, vergezeld van een opportuniteitsdossier, indienden bij de dienst Kind en Gezin voor het oprichten van een dienst Onthaalgezinnen in de gemeente.

Tot nog toe mochten deze OCMW's geen antwoord ontvangen, noch in positieve noch in negatieve zin.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Hoeveel diensten „ Onthaalgezinnen ” er door de dienst Kind en Gezin in 1985 werden opgericht en in welke gemeenten?
2. Hoeveel aanvragen er tijdens dezelfde periode negatief werden geadviseerd;
3. Hoe het komt dat bepaalde OCMW's geen antwoord ontvangen op hun aanvraag?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hieronder de gevraagde inlichtingen mede te delen.

1. In de loop van 1985 werden geen nieuwe Diensten voor Opvanggezinnen opgericht.
2. In de loop van 1985 ontving het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn 5 aanvragen tot oprichting van een Dienst voor Opvanggezinnen uitgaande van een OCMW of Gemeentebestuur.
3. Aan de aanvragers werd medegedeeld dat het NWK wegens de beperkte budgettaire vooruitzichten op 10.4.1980 besloot om geen nieuwe initiatieven voor Kinderdagverblijven en Diensten voor Opvanggezinnen meer in aanmerking te nemen.

Pas op het ogenblik dat er zekerheid ontstaat over de kredieten voor 1986 kan het Dagelijks Bestuur van het NWK beslissen tot een eventuele opheffing van de blokkeringsmaatregel voor nieuwe aanvragen.

	Datum aanvraag	Datum antwoord
OCMW Herent	1.2.1985	22.2.1985
OCMW Kortenberg	7.8.1985	16.8.1985
OCMW Kortrijk	4.7.1985	8.8.1985
Gemeentebestuur Henele	23.9.1985	22.10.1985
Gemeentebestuur Oostende	22.6.1985	10.7.1985

**P. DEPRez
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN**

**Vraag nr. 13
van 5 februari 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK**

VZ w's opgericht door de Executieve — Stand van zaken sedert 1981

Het Rekenhof formuleert ernstige bezwaren met betrekking tot door de Vlaamse Executieve opgerichte vzw's. Het Rekenhof stelt dat de Executieve zich aldus onrechtmatig in de plaats stelt van de decreetgevers — de Vlaamse Raad. Een soort zich door de Executieve toegeëigende volmacht dus . . .

De Gemeenschapsminister gelieve mij, voor elk van de door hem beheerde departementen, mede te delen :

- welke vzw's sedert 1981 werden opgericht;
- voor elke vzw:
 - op welke datum
 - naam en doelstelling
 - samenstelling beheerraad
 - de personeelsformatie
 - de betoelaging(en) : bedragen, op welke post;
- op welke wijze wil **de** Minister voor elke **vzw** tegemoet komen aan **de** opmerkingen van het Rekenhof?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Wij kunnen het geacht lid mededelen dat wij geen enkele **VZW** hebben opgericht noch betoelaagd.

**P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 71
van 5 februari 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK**

VZW's opgericht door de Executieve — Stand van zaken sedert 1981

Het Rekenhof formuleert ernstige bezwaren met betrekking tot door de Vlaamse Executieve opgerichte **vzw's**. Het Rekenhof stelt dat de Executieve zich aldus onrechtmatig in de plaats stelt van de decreetgevers — de Vlaamse Raad. Een soort zich door de Executieve toegeëigende volmacht dus . . .

De Gemeenschapsminister gelieve mij, voor elk van de door hem beheerde departementen, mede te delen :

- welke vzw's sedert 1981 werden opgericht;
- voor elke vzw:
 - op welke datum
 - naam en doelstelling
 - samenstelling beheerraad
 - de personeelsformatie
 - de betoelaging(en) : bedragen, op welke post;
- op welke wijze wil de Minister voor elke vzw tegemoet komen aan de opmerkingen van het Rekenhof?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid betreffende VZW's opgericht door de Executieve sedert 1981 kan ik hem het volgende meedelen.

VZW's opgericht door de Executieve zijn deze VZW's waarbij de Vlaamse Executieve — meestal vertegenwoordigd door één Minister — medeondertekenaar is van de statuten . . .

In de cultuursector is er slechts één VZW waarbij aan deze voorwaarde is voldaan nl. de Philharmonie van Vlaanderen.

Het bezwaar tegen de oprichting van de VZW Philharmonie van Vlaanderen, zoals aangeklaagd door het Rekenhof, kan op twee wijzen opgelost worden:

- ofwel worden de statuten gewijzigd en trekt de Vlaamse Gemeenschap zich terug;
- ofwel wordt de oprichting van de VZW Philharmonie van Vlaanderen bij decreet goedgekeurd.

Onderzocht wordt welke van beide mogelijkheden de beste en voor alle partijen meest aanvaardbare oplossing biedt.

Sectie 47: Muziek en Lyrische Kunst

VZW Philharmonie van Vlaanderen

- oprichting VE : 27.7.1983
- publikatie in B.S. 19.4.1984
- doelstelling :
 - vormen van een bestendig groot symfonisch orkest ;
 - medewerking verlenen aan concerten, theatervoorstellingen, muziekfestivals, opera- en balletuitvoering;
 - medewerking verlenen aan grammofoonplaten, radio, video en TV-opnamen.
- samenstelling Raad van Beheer (V.E. van 27.3.1986)

J. Fleerackers, K. Cooremans, J. Jaspers, A. Hellemans, W. Claes, J. Poot, H. Ceusters, P. Berben, M. Lemmens, J. Huys, P. Linssen, R. Daems, J. Briers, E. Steenut, G. Mortier.

De overigen worden aangeduid door de stad Antwerpen en de provincie Antwerpen
- nominatim in de begroting:
 - 119,9 miljoen fr. (1985)
 - 122,9 miljoen fr. (1986)

- personeelsformatie (november 1985)
 - bezetting orkest 104
 - 70 snaren
 - 16 houtblazers
 - 13 koperblazers
 - 5 slagwerk
 - administratie-directie-technische leiding :
 - 7 + 1 + 3 = 11 = totaal = 115 personeelsleden.

* * *

Alhoewel de Executieve slechts in één geval medestichter is van een VZW, toch zijn er verschillende VZW's waarmee de Executieve, alhoewel zij geen medestichter is, een beheersovereenkomst heeft afgesloten. In zoverre er in deze overeenkomst verbintenissen staan ten gunste van de VZW die de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap op een min of meer dwingende wijze kunnen bezwaren, behoort het eveneens tot de bevoegdheid van de decreetgever zijn goedkeuring ter zake te geven.

Hierna volgen de VZW's waarmee de Vlaamse Executieve een beheersovereenkomst afgesloten heeft en waarvan onderzocht wordt in hoeverre de goedkeuring van de decreetgever vereist is:

- a. In het Koninklijk Ballet van Vlaanderen heeft de V.Z. een ruime inspraak, maar het initiatief van de oprichting van de vzw in 1969 (later herhaaldelijk gewijzigd) ging uit van privé-mensen.
 - de V.E. duidt een aantal beheersmandaten aan (VE/02.10.1985). Deze zijn momenteel de volgende: R. De Bouvre, N. Vanbruggen, J. Van Goethem, M. Nicolai (afgv. G. Geens), E. Van Buynder (afgev. K. Poma), J. Bultinck, H. Coene, G. Deroo, N. Glorieux-Gevaert, P. Jaspert, R. Lanckroek, P. Linssen, R. Van Quakebeke. Daarnaast zijn er 4 beheerders van de provincies en 5 van de steden.
 - Nominatim in de begroting (S.47 art. 33.11.02) :
 - 130,4 + 24,4 (in 1985)
 - 180 miljoen (in 1986)
- b. VZW MUHKA
 - oprichtingsdatum : 10 juli 1985 : Vergadering V.E.
 - Naam: Museum voor Hedendaagse Kunst Antwerpen

Doelstelling : jonge hedendaagse kunstenaars promoten, nationaal en internationaal gericht, door o.a. opzetten van tentoonstellingen, aantrekken van een collectie.
 - Samenstelling beheerraad :

M. Van Jole (voorzitter), Annie De Decker (ondervoorzitter), H. Craeybeckx (ondervoorzitter), R. De Clercq, E. Boonet, G. Breughelmans, B. Cools, F. Erdman, M. Granspard, H. Nieuwport, Lydia Schoonbaert, D. Stappaert, C. Sz wajcer, P. Van Remoortere, M. Velge.

personeelsinformatie :

F. Bex, algemeen artistiek directeur, R. Van Walleghem, algemeen administratief directeur,

5 wetenschappelijke medewerkers, Rita Compere, Leen De Backer, B. De Beul, Liliane De Wachter, J. Fonce, Frieda Deroy, hoofdclerkstenotypiste

- betoelaging : 20,0 miljoen fr. via art. 33.29.02 (voor 1985 en 1986).

c. VZW Ancienne Belgique

- oprichtingsdatum : 17 juni 1985 (stichtingsvergadering)
- Ancienne Belgique: cultureel centrum van de Vlaamse Gemeenschap, in Brussel
- Samenstelling van Raad van Beheer:
Voorzitter : F. Neyts (Sociaal-Kulturele Raad Brussel-Centrum)
Ondervoorzitter : J. Verhelst' (NCC)
Secretaris : J. Verelst (S.K.R.)
Penningmeester : K. Elsen (NCC)

Leden aanvaard door NCC: P. Beauprez, P. Coenen, C. Gepts, M. Vandenbussche, E. Vanderperre, R. Van De Voorde.

Leden aangeduid door de S.K.R. : J. Bemaerts, Lut Bossaert, F. Pittery, Paula Schunzelaar, Ann-Sophie Van Neste, R. Vandijck.

- Personeelsformatie : 7 personeelsleden
- Betoelaging 1985 : Titel 1, Sectie 40, art. 33.57.02
„ Toelage aan vzw Ancienne Belgique”, 10,0 miljoen fr.

d. VZW De Singel

- oprichtingsdatum : 1 juli 1982 (stichtingsvergadering)
- De Singel: cultureel centrum van de Vlaamse Gemeenschap
- Samenstelling Raad van Beheer:
Voorzitter : E. Traey
Leden : Diane Alpaerts, K. Cooremans, H. Coveliers, Leona Detiège, J. Fleerackers, E. Frans, J. Kesteleyn, R. Meganck, J. Theunissen, N. Van Bruggen.
- Personeelsinformatie : 1984 (nog geen detail voor 1985) 34 personeelsleden
- Betoelaging 1985 : Titel 1, Sectie 40, art. 33.33.02, „ Toelage aan vzw De Singel”, 41,5 miljoen fr.

Naast deze lijst zijn er nog andere vzw's die door de Vlaamse Gemeenschap worden betoelaagd voor praktisch de volledigheid van hun inkomsten maar die totstand zijn gekomen zonder enige besluitvorming van de Vlaamse Executieve. Met sommigen onder hen werden protocols afgesloten maar zij kunnen evenmin beschouwd worden als „opgericht door de Vlaamse Executieve”.

Vraag nr. 128
van 20 maart 1986
van de heer G. CARDOEN

Kaatsport — Subsidiëring en bevordering

Naast Wallonië, kent ook de kaatsport in een groot deel van Vlaanderen vele beoefenaars en een ruime publieke belangstelling.

Vier jaar opeenvolgend, wist zelfs een Vlaamse ploeg (Tollembek) de Nationale Kampioentitel in de wacht te slepen. Ook buiten onze landsgrenzen wordt deze sport beoefend.

Ik kan mij niet van de indruk ontdoen, dat deze volkssport vanwege de officiële instanties weinig belangstelling geniet.

Mag ik vernemen wat in de afgelopen drie jaar ten behoeve van deze sport ondernomen is? Gebeurt er enige subsidiëring t.o.v. de Vlaamse federatie van de kaatsport? Zo ja, hoeveel? Kan mij medegedeeld worden waarom tijdens de TV-sportuitzendingen, niet minstens de uitslagen van de nationale wedstrijden worden uitgezonden? Mag ik rekenen op enige kentering in de goede richting?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De Belgische Nationale Kaatsbond is niet gesplitst en heeft de laatste drie jaar geen aanvraag om erkenning ingediend.

Deze federatie werkt dus niet volgens het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen en kan bijgevolg niet gesubsidieerd worden.

Wat de TV-sportuitzendingen betreft deel ik u de gegevens mede mij overgemaakt door de BRT.

De uitslagen van de nationale wedstrijden kaatsen worden niet op de televisie uitgezonden omdat de sportredactie van welke **sporttak** dan ook zo weinig mogelijk resultaten geeft en de zendtijd benut voor beeldverslagen.

Alsdusdanig komt ook bij het kaatsen bij gelegenheid op het scherm, al levert deze sport aardig wat problemen op bij het in beeld brengen.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 25
van 5 juni 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Borgtocht sociale woning — Indexering

Het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 7 november 1984 tot reglementering van het huurstelsel voor sociale woningen, bepaalt bij artikel 25 par. 4 dat de gestorte borgsom intrest opbrengt in hoofde van de huurder.

Thans vernemen wij dat bij verschillende erkende huivestingsmaatschappijen het initiatief zou zijn genomen om de borgtochten met terugwerkende kracht te verhogen overeenkomstig de index alhoewel daarover geen sprake is in de huurovereenkomst.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe een eventuele dergelijke maatregel in overeenstemming is met de contractenleer?
2. Welke maatregelen de Minister in deze voorzien heeft?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de bevoegde administratie werd gelast met een onderzoek naar de toepassing van de reglementaire bepalingen betreffende de borgtocht.

Zodra de resultaten van dit onderzoek gekend zijn, zal ik een definitief antwoord verstrekken.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS- GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 225 van 22 mei 1986 van de heer J. BOSMANS

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — Personeel en geldelijk statuut

Verscheidene personeelsleden van de VWZ hebben onlangs een schrijven ontvangen van de Directeur van de VWZ, waarbij hen werd medegedeeld dat 'afhoudingen op hun wedde zouden gebeuren of reeds gebeurd waren en dat bovendien terugvorderingen in het vooruitzicht werden gesteld.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Hoeveel personeelsleden zijn bij deze maatregelen betrokken en wanneer werden deze personeelsleden benoemd?
2. Welke maatregelen hij, in het kader van zijn administratief toezicht op de **waterzuiveringsmaatschappijen**, denkt te nemen teneinde te voorkomen dat sociaal onverantwoorde situaties worden gecreëerd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 226 van 22 mei 1986 van de heer J. BOSMANS

Waterzuiveringsmaatschappij — Toezicht op de lozingen van afvalwater en opsporing van de oorzaken van waterverontreiniging

In functie van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging is de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, voor wat haar ambtsgebied betreft bevoegd voor het toezicht op de lozingen van afvalwater en voor de opsporing van de eventuele oorzaken van waterverontreiniging.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel personeelsleden zijn in de VWZ tewerkgesteld in de diensten belast met de controle?
2. Hoeveel bedrijven die lozen in rioleringen werden in 1985 bemonsterd?
3. Hoeveel bedrijven die lozen in oppervlaktewater werden in 1985 bemonsterd?
4. Hoeveel bemonsteringen van oppervlaktewater werden uitgevoerd in 1985 in het kader van het toezicht op de kwaliteit van het oppervlaktewater en de opsporing van eventuele oorzaken van waterverontreiniging?
5. Hoeveel processen-verbaal van overtreding werden in 1985 aan de bevoegde parketten overgemaakt?
6. Is het juist dat de VWZ, alhoewel ze reeds sinds 1982 operationeel is, voor belangrijke aspecten van haar controletaak, zoals analyses en debietmetingen nog steeds beroep doet op derden?
7. Meent u niet dat, wanneer het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zal in werking treden, en de waterzuiveringsmaatschappijen voor wat betreft de voorwaarden van het lozen van afvalwater nog slechts een adviserende rol zullen spelen, het aangewezen zal zijn de controle op het naleven van de voorwaarden op het lozen, vervat in de milieuvergunning, toe te vertrouwen aan de instanties die de vergunning afgeven?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 227 van 22 mei 1986 van de heer A. SCHELLENS

Jeep-rally te Scherpenheuvel- Zichem — Bescherming Demervallei

Op zondag 23 maart 1986 ging er een jeep rally door dwars doorheen de Kloosterbeemden en het Vierkensbroek te Scherpenheuvel-Zichem.

Deze activiteit werd georganiseerd door liefhebbers, eigenaars van jeeps uit de onmiddellijke omgeving.

De gemeentelijke overheid werd door de federatie Leefmilieu Hageland op de hoogte gebracht om de ontoelaatbare en illegale activiteit niet te laten **doorgaan**.

De jeeptocht had toch plaats door het natuurgebied en leek eerder op een voorbereiding om latere wedstrijden te kunnen organiseren.

Deze voorbereiding zou wel eens kunnen uitgroeien tot een nieuwe vorm van recreatie, maar dan wel ten koste van natuur- en reservaatgebieden.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd voor de inrichting van 23 maart 1986 officieel toelating verleend?
2. Welke initiatieven kunnen er genomen worden om zulke inrichtingen een halt toe te roepen?
3. Welke maatregelen werden er reeds getroffen om in de toekomst de ganse Demervallei te laten beschermen als natuurpark.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 229 van 26 mei 1986

van **de heer L. KELCHTERMANS**

Maaslandse grensdorpen — Maatregelen tegen milieuvontreiniging door DSM-fabrieken

Even over de landsgrens met Nederlands-Limburg liggen de grote DSM-chemische fabrieken.

Uit de studies in Nederland verschenen, blijkt dat dit bedrijf jaarlijks 2 1.000 ton stikstofdioxide, 10.000 ton zwaveldioxide en 2.300 ton ammoniak de lucht in blaast.

Gelet op hun nabije ligging, lijden de Maaslandse dorpen als Stokkem, Meeswijk, Leut, Eisden, Vucht, Mechelen, Kotem, Boorseme, Uikhoven zwaar onder deze milieuvervuiling. Voor deze dorpen bestaat er geen evacuatieplan bij mogelijke defecten aan de installaties. Eveneens worden deze gemeenten niet geïnformeerd als er iets misloopt.

Grensoverschrijdende milieugroepen zijn de mening toegedaan dat er voldoende technische mogelijkheden bestaan om deze vervuiling drastisch terug te dringen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn er reeds metingen gebeurd in deze Maaslandse grensdorpen naar de graad van vervuiling, door de Nederlandse chemiereus DSM-fabrieken aangebracht?

2. Zijn er reeds contacten gelegd met de Nederlandse autoriteiten om samen met deze instanties naar oplossingen te zoeken en het bedrijf DSM aangepaste exploitatievoorwaarden op te leggen en te doen naleven?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 231 van 28 mei 1986 van de heer A. DE BEUL

Asbestafval — Reiniging, controle of afvoer en neutralisering

Uit uw antwoord op vraag nr. 13 van 16 december 1985 en vraag nr. 122 van 19 februari 1986, blijkt dat het beleid ten aanzien van asbestafval, onbestaande is of erg improvisatorisch gebeurt. Het feit dat er in 1984 slechts twee meldingen en in 1985 drie meldingen van asbestafvalverwijdering gebeurden, illustreert dit ten volle.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel fabrieken en werkplaatsen die asbesthoudende afvalstoffen als gevolg van een afbraak van een installatie hebben, melden dit?
2. Welke effectieve controlemiddelen staan er ter beschikking om de niet gemelde asbestverwijdering te kennen en op te volgen?

Is het juist dat buiten de erg beperkte, vrijwillige meldingen, er geen enkel geval van asbestverwijdering werd vastgesteld?

3. In uw antwoord op **de** vraag nr. 13 van 16 december 1985 stelde u dat er in OVAM, elf toezichthoudende ambtenaren continu voor controle-opdrachten worden ingezet. Welke specifieke controle-opdrachten hebben deze ambtenaren voor de asbestverwijdering? Is het juist dat de asbestverwijdering slechts bij toeval of bij melding ontdekt wordt? Meent u niet dat een specifieke controle aangewezen is?
4. Welke controle wordt door OVAM uitgeoefend op bedrijven die asbest verwerken? Deze controle geldt voor gekende bedrijven; welke inspanningen worden gedaan om „niet-gekende” asbestverwerkende bedrijven op te sporen? Wat waren hiervan de resultaten voor 1984 en 1985?
5. Hoeveel reinigingsbedrijven hebben in 1984 en 1985 gemeld dat ze asbesthoudende afvalstoffen hebben verwijderd? Wat was de aangegeven verwijderde hoeveelheid?
6. Welke controle wordt er uitgeoefend op de geproduceerde asbestafval? In welke verhouding staat de geproduceerde asbestafval tot de gemelde asbestafval en tot de verwijderde asbestafval?

7. Welke richtlijnen werden aan de reinigingsbedrijven verstrekt voor de verwijdering van asbesthoudende afvalstoffen ?
8. Voor de verwijdering van „speciale” afvalstoffen wordt meermaals naar de goedkoopste oplossing gezocht. Dit geldt eveneens voor asbestafval, die zonder enig probleem, illegaal gedumpt wordt.

Welke controle wordt door uw diensten hierop preventief verricht?
Welke nazorg gebeurt bij de verwijdering?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 233 van 28 mei 1986 van de heer J. PEPERMANS

Toxische lozingen Ecaset - Willebroek — Maatregelen tegen milieuhinder

Op 22, 23, 24 en 25 mei was er eens te meer grote milieuhinder merkbaar. Een walm verspreidde zich over grote delen van Willebroek. Er werd aantasting van vegetatie en gebouwen vastgesteld. Ook werden er klachten neergelegd.

De fabriek werd opdracht gegeven de produktie stil te leggen. Op zaterdag, 24 mei, werd evenwel terug opgestart, nochtans bleef de hinder doorgaan. Erger nog, Ecaset nam zelf contact op met de gemeente met de mededeling dat er toxisch werd geloosd. De politie deed vaststellingen.

Kan de heer Minister mij meedelen welke de meetresultaten waren, geconstateerd door het IHE en AROL op 22, 23, 24 en 25 mei 1986?

Hoe kon de fabriek terug opstarten, niettegenstaande de fouten blijkbaar niet werden hersteld?

Welke maatregelen werden er genomen om dergelijke hinder in de toekomst te voorkomen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 234 van 30 mei 1986 van de heer J. BOSMANS

Remostortplaats en stortplaats Tessenderlo Chemie — Resultaten onderzoek grondwaterverontreiniging

Enige tijd terug werd een onderzoeksopdracht uitgevoerd en peilputten geboord om de mogelijke gevolgen van een eventuele grondwaterverontreiniging te

kennen enerzijds rond de Remo-stortplaats te Hout-halen en de stortplaats te Tessenderlo die gebruikt wordt door Tessenderlo Chemie en de Limburgse Vynilmaatschappij.

Kan de Gemeenschapsminister voor de respectieve stortplaatsen de stand van zaken en de resultaten van het onderzoek mededelen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 235 van 30 mei 1986 van de heer J. BOSMANS

Verbrandingsoven voor rubberbanden — Werking

In België bestaat slechts één verbrandingsoven voor het verbranden van rubberbanden.

Deze verbrandingsoven is gevestigd te Visé.

Na onderzoek is gebleken dat grote banden, dienstig voor o.a. landbouwwerktuigen niet door deze ovens verbrand kunnen worden. Ook worden volle banden geweigerd omdat hun gewicht 5 tot 10 maal zwaarder is dan een gewone band.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen, wat er met de door de verbrandingsoven te Visé niet-aanvaarde banden dient te gebeuren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 236 van 30 mei 1986 van de heer M. DIDDEN

Milieuhinder door DSM-vestiging te Geleen — Maatregelen

Is het mogelijk mij mee te delen welke gegevens uw departement heeft omtrent de milieuverontreiniging die voortspruit vanwege de DSM-fabrieken te Geleen in Nederlands Limburg?

Ter zake had ik gaarne een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Worden er door de Vlaamse Gemeenschap metingen verricht over de lucht- en waterverontreiniging afkomstig uit DSM?
2. Wordt u ingelicht over eventuele verontreinigingen die zich voordoen in Nederlands Limburg, meer bepaald afkomstig van de DSM-fabrieken?

3. Welke adviesbevoegdheid bestaat er omtrent de exploitatievergunningen bij DSM?
4. Is het mogelijk inzage te krijgen van het niveau van verontreiniging die zich ingevolge de DSM-vestiging te Geleen zowel inzake luchtverontreiniging als inzake waterverontreiniging voordoet in Belgisch Limburg?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 237 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Recyclage afvalstoffen — Onderzoek en medewerking bedrijfsleven

In België en Vlaanderen wordt tot op heden te weinig onderzoek gedaan op het vlak van het hergebruik van afvalstoffen. Tot op heden wordt te weinig het belang van dit onderzoek onderkend.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke onderzoeken werden sinds 1980 opgezet in verband met de volgende onderwerpen:
 - a. beperking van de hoeveelheid afval en verantwoord hergebruik ervan ;
 - b. efficiënt productieproces, waardoor beperking ontstaat van het grondstoffengebruik en dus ook van afval;
 - c. zowel winning van energie dan wel energiedragers uit afval als het gebruik van afval.
2. In hoeverre wordt de industrie ingeschakeld bij dit onderzoek?
3. In hoeverre wordt ernaar gestreefd om dit in onderlinge samenhang te onderzoeken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 238 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Titaandioxyde-lozingen in Noordzee — Stopzetting lozingen

De lozingen van afvalzuren van de titaandioxyde-industrie leveren een niet onbelangrijke bijdrage aan de vervuiling van het zeewater. In Duitsland zijn de bestaande bedrijven bezig met het treffen van de

nodige maatregelen om een volledig staken van de lozingen van afvalzuren op de Noordzee per **uiterlijk** 31 december 1989 mogelijk te maken.

Nederland zou dit doen voor augustus 1987.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Door welke bedrijven wordt nog steeds lozing van afvalzuren gedaan ingevolge de productie van titaandioxyde? Hoeveel bedraagt dit en waar gebeurt dit?
2. Welke maatregelen worden door België genomen in verband met het volledig stopzetten van lozingen van afvalzuren in de Noordzee?
3. Welke saneringsmaatregelen zullen ter zake genomen worden? Waar, op welke wijze en op welke termijn zullen deze afvalzuren verwerkt worden?
4. Onderschrijft België eveneens de datum van 31 december 1989 als uiterste datum voor het beëindigen van de lozingen van afvalzuren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 239 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Aan wending keukenafval in varkenskwekerijen — Controle

Naar aanleiding van het opduiken van varkenspest in Zoetermeer (Nederland) heeft de Nederlandse overheid besloten over te **gaan** tot een verbod van het voederen van varkens met keukenafval. De Nederlandse wet zegt bovendien dat het keukenafval eerst moet gekookt worden, alvorens het aan de varkens gevoerd kan worden.

In ons land gebeurt dit ongetwijfeld ook. Bovendien kan men zich de vraag stellen of de **Afrikaanse** varkenspest niet het gevolg is van het voederen van keukenafval.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het mogelijk dat het opduiken van de Afrikaanse varkenspest in ons land het gevolg is van het voederen van varkens met keukenafval?
Is ter zake reeds onderzoek verricht?
2. Welke oorzaken liggen ten grondslag aan het ontstaan en het verspreiden van de Afrikaanse varkenspest?
3. Is het mogelijk dat in België een verbod wordt uitgevaardigd om varkens te voederen met keukenafval? Wat zegt **de** Belgische wetgeving ter zake?
4. Moeten ophalers van keukenafval speciale vergunningen hebben om keukenafval op te halen en te voederen? Op welke wijze is dit in de wet geregeld?

5. Moet keukenafval effectief gekookt worden alvorens het aan dieren te voederen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 240 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Meldingsplicht bedrijven inzake industriële en giftige afvalstoffen aan OVAM — Onderzoek

Slechts 40% van de Vlaamse bedrijven voldeden in 1985 aan de wettelijke verplichting om aard en hoeveelheid van hun industriële afvalstoffen eenmaal per jaar te melden aan de OVAM. Voor giftig afval moet dat zelfs maandelijks gebeuren. Indien men niet voldoet aan deze wettelijke verplichting wordt het dossier overgemaakt aan het Parket.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het juist dat slechts 40% van de bedrijven in Vlaanderen de wettelijke verplichting nakomen om ter zake de juiste aard en hoeveelheid van hun industriële afvalstoffen eenmaal per jaar te melden aan de OVAM?

Hoe is de verdeling over de bedrijven naar soort?

2. Hoe is dit te verklaren?

3. Welke maatregelen heeft men ter zake genomen om de nodige veranderingen tot stand te brengen?

4. Welke dossiers werden reeds sinds 1985 ingediend en wegens het niet nakomen van de verplichting aan het Parket overgemaakt?

5. Welke controle wordt uitgeoefend om te onderzoeken in hoeverre de afvalstoffen op een verantwoorde wijze verwijderd werden? Wordt dit steekproefsgewijze gecontroleerd? Welke resultaten levert dit op?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 241 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Bodemverontreiniging en bodemsanering — Aantal dagvaardingen

Onlangs werd door de Nederlandse Staat een echtpaar gedagvaard in verband met een geval van bodemverontreiniging. Het betrokken echtpaar vormde de directie van een chemisch bedrijf, dat een ernstige vorm van bodemvervuiling had veroorzaakt.

De bedoeling van de dagvaarding is de kosten van bodemsanering te verhalen op het bedrijf.

Bij mijn weten is dit in België tot op heden nog niet voorgevallen.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeverre zijn er gevallen van bodemverontreiniging gesignaleerd door bedrijven, die inmiddels hun activiteiten gestaakt hebben? Zo ja, waar is dit vastgesteld?
2. Hoe vaak is door de Vlaamse Executieve of door de Belgische Regering reeds overgegaan tot het dagvaarden van bedrijven, die duidelijk aanleiding hebben gegeven tot bodemverontreiniging? Hoe is de stand van zaken in verband met deze dagvaarding?
3. Is het niet logisch dat men in principe steeds tot dagvaarding zou overgaan van die bedrijven, die **duidelijk** aan bodemvervuiling hebben gedaan?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 242 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Stortplaatsvergunningen uitgereikt door Limburgse Bestendige Deputatie — Aantal

De Bestendige Deputatie van elke provincie in Vlaanderen reikt uiteindelijk de vergunningen van stortplaatsen af. Dit is een handeling, die haar opgelegd is als maatregel van algemeen bestuur.

De controle op de afgifte van deze vergunningen kan bijvoorbeeld gebeuren door de Provincieraad, omdat dit niet van provinciaal belang is. Uiteraard is dit een situatie die aanleiding kan geven tot misbruiken, tot geen enkele vorm van controle.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord bekomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel stortplaatsen zijn er in Limburg effectief gesloten door OVAM sinds het decreet op de afvalstoffen?

Waar zijn deze stortplaatsen gelegen?

Zijn deze stortplaatsen volledig gesaneerd? Op welke wijze zijn deze stortplaatsen gesaneerd?

2. Zijn er stortplaatsen die voorlopig niet gesaneerd worden, omdat er mogelijk gevaarlijk afval is opgeslagen? Waar zijn deze stortplaatsen gelegen? Welke maatregelen denkt men ter plaatse te nemen?

3. Zijn er stortplaatsen, die door private personen of instellingen zijn gesaneerd?

Zijn er stortplaatsen, die door de overheid werden gesaneerd?

4. Hoeveel vergunningen heeft de Belgische Deputatie van de provincie Limburg reeds afgegeven voor stortplaatsen sinds het invoeren van de decreten op de stortingsplaatsen?

Welke vergunningen betreft het hier, voor welke stortplaatsen, met welke omvang en met welk soort toegelaten klasse? Mag ik daarbij ook vermelden welke soort afval mag gestort worden? Hoeveel vergunningen werden door de Bestendige Deputatie van Limburg geweigerd? Welke vergunningen waren dit? Hoeveel vergunningen, afgegeven door de Bestendige Deputatie van Limburg, werden door de Minister vernietigd? Op basis van welke bezwaren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 243 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Drinkwaterchlorering — Stand van zaken

Het chloreren van drinkwater ter verwijdering van alle bacteriologische besmetting vormt voor de deskundigen nog steeds een groot probleem.

Immers deze zuiveringsmethode zou kankerverwekkende stoffen opwekken. Het chloreren van drinkwater gebeurt in ons land op veelvuldige schaal.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het juist dat het systeem van chloreren van drinkwater kankerverwekkende stoffen opwekt?
2. In welke mate gebeurt in ons land het chloreren van drinkwater?
3. In hoeverre en door wie gebeurt ter zake het nodige onderzoek?
4. Worden momenteel andere middelen gezocht om het water te vrijwaren van bacteriologische besmetting?

Zo ja, welke middelen zijn dit?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte

lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 244 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Fosfaathoudende wasmiddelen — Beperkende maatregelen

De Zwitserse Regering heeft beslist onder druk van milieugroeperingen het gebruik van wasmiddelen, die fosfaat bevatten, met ingang van juli 1986 te verbieden. Daarbij wordt de wasmiddelenindustrie verplicht de samenstelling van het waspoeder op de verpakking op te geven.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoe is de huidige stand van zaken in ons land in verband met de aanwezigheid van fosfaten in wasmiddelen?
2. Hoe zijn de Europese richtlijnen ter zake?
3. Welke maatregelen heeft men tot op heden genomen om de hoeveelheid fosfaten tot een minimum te beperken?
4. Op welke termijn denkt men de aanwezigheid van fosfaat in de wasmiddelen tot nul te herleiden?
5. In hoeverre is er met de wasmiddelen producenten hieromtrent overleg? Met welke resultaten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 245 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Bruinkoolwinning in het Duitse Nederrijngebied — Gevolgen op Limburgse grondwaterbestand

In het Duitse Nederrijngebied wordt momenteel bruinkool gewonnen over zeer grote oppervlakten. Ongetwijfeld zal dit van invloed zijn op de grondwaterstand. Aanvankelijk bleek dit volgens een studie van de Vrije Universiteit Berlijn niet het gevolg te zijn; inmiddels schijnt daar door een vervolgstudie duidelijk verandering in te komen.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is er enig overleg met de West-Duitse autoriteiten in verband met de **winning** van bruinkool in het Duitse Nederrijngebied?
2. **Is** het zo dat de **winning** van deze bruinkool over grote oppervlakten mogelijk gevolgen heeft voor

de waterhuishouding in ons land, o.m. in Limburg?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 247 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Baggerspecie — Aan wending en analyse

Elk jaar worden een aantal rivieren en de monding van rivieren in de Noordzee gebaggerd om de vaargeulen op voldoende vaardiepte te houden. Daarbij stellen zich meerdere problemen van financieel, ecologisch en maatschappelijk belang.

In verband met de jaarlijkse baggerwerkzaamheden had ik graag meer uitleg over de volgende aspecten.

1. Welke firma's zijn tegen welke prijs belast met de jaarlijkse baggerwerkzaamheden in de Belgische rivieren die van belang zijn voor het transport over het water (zowel de binnenscheepvaart als de zeevaart)? Mag ik daarbij een overzicht sinds 1975?
2. Op welke wijze worden de contracten gegund aan de firma's die baggerwerkzaamheden verrichten? Op welke wijze wordt door de overheid de meest objectieve controle uitgeoefend op de kostprijs van deze baggerfirma's? Heeft dit reeds aanleiding gegeven tot het doorvoeren van correcties? Zo ja, wanneer werden deze correcties doorgevoerd?
3. Jaarlijks worden grote hoeveelheden baggerspecie geborgen ofwel gedumpt.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

- a. Hoeveel is de jaarlijkse baggerspecie die geborgen dient te worden en dit sinds 1975?
- b. Wat gebeurt met deze baggerspecie?
- c. In hoeverre is deze baggerspecie onderzocht op vervuilende aanwezige stoffen? En hoe vaak gebeurt dit soort onderzoek?
- d. Waar wordt de baggerspecie geborgen? Waarom wordt de grootste hoeveelheid in zee gedumpt?
- e. Welke vergunningen zijn door OVAM verleend aan de baggerspeciebedrijven of tot storten van deze materialen over te gaan?

Welke voorwaarden zijn ter zake opgelegd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 248 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Conventie van Marpol — Aanpassing havenontvangstinstallaties en controle werking

België heeft de Conventie van Marpol op 16 januari 1984 geratificeerd en op 17 april 1984 is zij voor België in werking getreden. Dit betekent ondermeer dat olietankers niet meer in zee mogen spoelen en dat spoel- en waswater van chemicaliëntankers niet overboord mag gegooid worden. Om tot een daadwerkelijke uitvoering van deze Conventie te kunnen overgaan is men verplicht zogenaamde havenontvangstinstallaties te hebben. Op dit ogenblik zijn er alleen in Gent en Antwerpen twee beperkte havenontvangstinstallaties.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke stappen heeft België gezet sinds de Conventie van Marpol in werking is getreden om de bijlagen 1 en 2 van deze conventie in werking te laten treden?
2. Is er daadwerkelijk sprake van vermindering van lozen van spoelwaters door olietankers en chemicaliëntankers in de zee?
3. Op welke wijze wordt dit gecontroleerd door de overheid?
4. Hoe valt te verklaren dat de bestaande havenontvangstinstallaties in geen enkel opzicht voldoen om de bijlagen 1 en 2 van de Conventie van Marpol uitvoerig te geven? En waarom onderschrijft België dan een Conventie die ze niet kan waarmaken?
5. Op welke termijn zullen er maatregelen worden getroffen die voldoende opvangcapaciteit waarborgen voor de zeeschepen? En welke concrete projecten bestaan reeds ter zake?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 249 van 2 juni 1986 van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Waterzuivering — Vergoedingen Raad van Bestuur

Graag had ik van de Gemeenschapsminister vernomen welke vergoedingen worden betaald aan de leden van de Raad van Bestuur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij?

Hoeveel vergoedingen ontvangen de leden van de Raad van Beheer eveneens voor verblijfs- en reiskosten?

Mag ik een juiste opgave aan index 100.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 250
van 6 juni 1986
van de heer A. DE BEUL

Vervuiling door lekkende riolen — Preventieve maatregelen en controle

Op onze vraag nr. 144 van 12 maart 1986 werd buiten een verwijzen naar een typebestek, geen antwoord verschaft. We herhalen integraal deze vraag. Men meent nog steeds dat eenmaal rioleringsbuizen zijn aangelegd, deze praktisch niet moeten vervangen worden. Nochtans blijkt uit verschillende onderzoeken dat de levensduur van rioleringsbuizen tussen de veertig en zestig jaar moet worden ingeschat.

Vooraf in Nederland waar men inzake aanpak van afvalwater wel wat vroeger dan in Vlaanderen is gestart, wordt aan dit probleem — via verschillende studies — aandacht besteed.

Eén van die conclusies is dat men bij het ontwerpen en aanleggen van riolen er nooit rekening mee gehouden heeft, dat de betonnen buizen door zuren kunnen worden aangetast. In Nederland is 90 procent van alle buizen van beton.

Het is legio dat lekkende riolen zwaar de ondergrond en het drinkwater kunnen belasten. Het is enkel bij calamiteiten dat men blijkbaar plots tot het besef komt, dat een riool geen eeuwig leven heeft.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaat er een systematisch wetenschappelijk onderzoek naar de levensduur van riolen?
2. Hoe denkt u het probleem van lekkende rioolbuizen, op een systematische wijze te onderzoeken en op te sporen?
3. Alhoewel men in Vlaanderen nu nog maar volop bezig is met de aanleg van rioleringen, zijn er reeds rioleringen die in de nabije toekomst moeten vervangen worden. Welke planmatige aanpak voorziet u voor deze vervanging? Welke tijdstabel wordt hiervoor gehanteerd?
4. Hoe zullen kredieten op korte en lange termijn worden vrijgemaakt voor het vervangen van riolen?
4. Hoe zullen kredieten op korte en lange termijn worden vrijgemaakt voor het vervangen van riolen?
5. Werden de gevolgen van lekkende **rioleringsbuizen** reeds bestudeerd? Wat waren de gevolgen voor de ondergrond en drinkwater? Meent u niet dat hier dringend onderzoek moet worden aan gewijd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

vraag nr. 251
van 6 juni 1986
van de heer W. VAN DURME

Analyseresultaten peilputten op stortplaats Remo te Houthalen — Publikatie

In aansluiting op het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 167 dd. 28 maart 1986 zou ik aan de geachte Minister de volgende bijkomende vragen wensen te stellen.

1. In het kader van de lopende vergunning van de stortplaats Remo Houthalen worden om de veertien dagen stalen genomen uit de peilputten. Welke zijn daarvan de resultaten?
2. Waarom worden de resultaten van de op regelmatige tijdstippen uitgevoerde analyses niet gepubliceerd? Wat belet de openbaarheid van het onderzoek?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 97
van 13 mei 1986
van de heer L. VAN VELTHOVEN

Nieuwe kerncentrale in Doel — Voorbereidende werken

De pers meldt dat in Doel begonnen werd met grond- en graafwerken voor een achtste Belgische kerncentrale.

Graag vernam ik:

1. of dergelijke werken inderdaad werden aangevangen;
2. of voor dergelijke werken reeds de nodige vergunningen werden afgegeven en door welke overheidsinstanties;
3. welke maatregelen de Minister overweegt te nemen om deze werken stop te doen zetten, gelet op het feit dat de Regering nog geen definitieve beslissing heeft genomen i.v.m. de bouw van een achtste kerncentrale?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 101
van 20 mei 1986
van de heer G. CARDOEN

Provinciale Directie Stedebouw te Halle- Vilvoorde — Organisatie

In Halle-Vilvoorde zijn de ervaringen van de gemeentelijke diensten met de Provinciale Directie van Stedebouw slecht. Ook de bevolking is niet te spreken over de veelvuldige telefoontjes die naar bovengenoemde administratie dienen gegeven vooraleer een afdoende informatie te verkrijgen.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke de oorzaken zijn van deze slechte organisatie. Is men zich bewust van het feit dat deze gang van zaken, niet alleen frustraties verwekt bij de betrokken bevolking, maar ook gevolgen hebben m.b.t. de bouw of verbouwingen van de aanvragers (afzeggen aannemets, opdrijven van kostprijs, enz.).

Mag ik tegelijk vernemen hoeveel aanvragen tot bouwen, verbouwen of verkavelen in de loop van het jaar 1984-1985 en ook 1986 (tot 15 mei 1986) werden ingediend en hoeveel van deze aanvragen binnen de wettelijke termijn werden afgehandeld, zonder een tussentijds voorlopig ongunstig advies?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

Vraag nr. 102
van 23 mei 1986
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Wet van 29 april 1962 — Waarborgsom bij afgifte van gemeentelijke bouwverordening

Krachtens artikel 60 van de wet van 29 april 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van stedebouw kan de gemeenteraad bouwverordeningen vaststellen.

Deze bouwverordeningen kunnen verplichtingen — voorwaarden opleggen die, indien ze niet (binnen de voorziene termijnen) worden nageleefd aanleiding kunnen geven tot toepassing ondermeer van artikel 64 e.v. van voornoemde wet.

Is het de gemeentelijke overheid toegestaan in een door haar genomen bouwverordening te voorzien dat bij het afgeven van een vergunning aan de gemeente

een waarborgsom zou betaald worden door de verkrijger van de vergunning.

Deze som zou dan pas worden vrijgegeven na de uitvoering van de vergunde werken of handelingen wanneer bovendien zou blijken dat aan de opgelegde voorwaarden voldaan is. Daarentegen zou de som worden ingehouden wanneer niet aan de voorwaarden voldaan werd om aldus op kosten van de „nalatige” tot de uitvoering van de voorwaarden te kunnen overgaan.

Het komt mij voor dat het verplicht stellen van de voorafgaande betaling van een waarborgsom in een bouwverordening en de opname van deze voorwaarde in een bouwvergunning geen rechtsgrond vindt in de wet en de bouwverordening waarin dit voorkomt, wat deze clausules betreft, onwettig is.

Voorlopig antwoord

In antwoord op uw vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie wordt ingewonnen. Zodra ik in het bezit zal zijn van deze gegevens zal ik niet nalaten de gestelde vraag te beantwoorden.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDER-
WIJS EN VORMING

Vraag nr. 23
van 26 mei 1986
van de heer W. SEEUWS

RBS-Schaarbeek — Problemen in verband met naschoolse bewaking

De vraag betreft het probleem van de naschoolse bewaking in de RBS te Schaarbeek.

Er zijn zes vestigingen, maar slechts twee personeelsleden voor de naschoolse bewaking, wat hun taak onmogelijk maakt. Bijkomende bewaking wordt betaald door de Vriendenkringen (+ verzekering + RMZ-lasten), wat een zware last wordt die ze niet meer kunnen betalen.

Aan de ouders mag in Brussel geen tussenkomst worden gevraagd (wat wel het geval is buiten Brussel). Het onderwijzend personeel houdt al toezicht onder de middag en een kwartuur vóór en na de schooltijd.

Kan de Minister mij mededelen welke oplossing hij voor dat probleem voorstelt?

Voorlopig antwoord

Van de vóór- en naschoolse bewaking in de Nederlandstalige scholen in Brussel-Hoofdstad zijn 8 vestigingsplaatsen (hoofdschool) erkend. In het totaal betreft het 16 afdelingen (hoofdschool en wijkafdelingen).

Gezien ik echter niet over de concrete gegevens beschik met betrekking tot het door u gesignaleerde probleem bij de RBS te Schaarbeek werd de bevoegde administratie verzocht de nodige gegevens ter beschikking te stellen.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 157
van 22 april 1986
van mevrouw N. MAES

Ruilverkaveling Meerdonk — Behoud en bescherming Saleghempolder en Turfbankenpolder

De ruilverkaveling-Meerdonk wordt stilaan in een definitieve vorm gegoten.

In de plannen zit ook het opvullen van enkele kreekrestanten. Dit zijn relatief kleine, tot 25 m brede en enkele honderden meters lange oude getijdegeulen ontstaan bij de dijkdoorbraken en de grote overstromingen van de 16de en de 17e eeuw. Landschappelijk, ecologisch en cultuurhistorisch zijn deze bijzonder waardevol. Het zijn de laatste toevluchtsoorden (buiten de kreken) voor rietvogels en amfibieën in de polder. Door hun langgerekte vorm en door de aanwezigheid van bomen, struiken en knotwilgen bepalen ze in sterke mate mee het landschap.

Wij vinden het dan ook totaal onverantwoord dat deze zouden gedempt worden, temeer daar dit voor de landbouw niet echt noodzakelijk is; landbouwers hebben liever geen onge vulde natte gebieden te bewerken. Nochtans heeft het ruilverkavelingscomité, het uitvoerend orgaan, reeds de beslissing genomen enkele kreekrestanten op te vullen.

Twee van deze oude geulen en dijkputten (dit zijn plaatsen waar men zand heeft gewonnen voor de aanleg van de dijken) willen we absoluut behouden zien. Het betreft een oude dichtgegroeide kreekarm in de Saleghempolder en een kreekrestant in de Turfbankenpolder. Bij deze laatste zijn vooral de begeleidende dijkputten belangrijk omwille van de plantengroei. Door de verdwijning van deze percelen zal het slinkende natuurpatrimonium van Sint-Gillis sterk aangetast worden. Beide gebieden zijn bovendien gelegen langs het door het gemeentebestuur uitgestippelde Saleghemwandelpad, een reden temeer om ze te behouden.

Welke maatregelen heeft de Minister reeds getroffen om deze problemen op te lossen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen.

Voorlopig antwoord

Van zodra mijn administratie mij alle gegevens zal hebben verstrekt, zal ik het geachte lid een antwoord geven op de door haar gestelde vraag.

Vraag nr. 161
van 28 april 1986
van de heer J. VALKENIERS

Zendmast te Sint-Pieters-Leeuw — Alternatieven en stand van het dossier

Reeds een tijd geleden uitte de BRT het verlangen een 325 m hoge zendmast te Sint-Pieters-Leeuw op te richten. Terecht kreg dit plan heel wat weerwerk van

omwonenden. De BRT had immers slechts rekening gehouden met technische criteria zonder aandacht te schenken aan het menselijk aspect en de invloed op het leefmilieu en het landschap.

Verder werden door het anti-mastcomité een aantal zeer valabele alternatieven vooropgesteld.

Graag vernam ik hoe dit dossier inmiddels is geëvolueerd.

Werden de voorgestelde alternatieven ernstig onderzocht? Zo ja, wat is hiervan het resultaat?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over de stand van zaken inzake de zendmast te Sint-Pieters-Leeuw kan ik meedelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 169
van 30 april 1986
van de heer A. DE BEUL

BRT-uitzending „Wie schrijft die blijft” — Geïnterviewde auteurs in 1984 en 1985

Bij de Vlaamse Auteurs heerst nogal wat ongenoegen over het feit dat in de — overigens voortreffelijke — BRT-uitzending „Wie schrijft die blijft” veel meer buitenlanders dan schrijvers van bij ons aan bod komen.

De Gemeenschapsminister gelieve mij, voor de jaren 1984 en 1985, mede te delen welke auteurs, en van welke nationaliteit, per uitzending werden geïnterviewd.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over de in 1984 en 1985 geïnterviewde auteurs in de BRT-uitzending „Wie schrijft die blijft”, kan ik meedelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 171
van 5 mei 1986
van de heer M. DIDDEN

BRT-publikaties — Opbrengst

IS het mogelijk mij met betrekking tot de BRT volgende gegevens te vermelden:

1. welke zijn de opbrengsten van de publikaties die door de BRT verkocht worden?

2. Gaarne zou ik een inzicht bekomen in de opbrengst van de eigen activiteiten van de BRT buiten de publikaties en buiten de normale dotatie die aan de BRT gegeven wordt door de Vlaamse Gemeenschap.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over de opbrengst van de BRT-publikaties kan ik mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.